

T.C.
ERCIYES ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ

GÜNEY KORE’NİN KALKINMASINDA
ÜNİVERSİTELERİN VE ARAŞTIRMA KURUMLARININ
ROLÜ

Tezi Hazırlayan

Bekir YILMAZ

Tezi Yöneten

Prof. Dr. Rifat YILDIZ

İktisat Anabilim Dalı

İktisadi Gelişme ve Uluslararası İktisat Bilim Dalı

Yüksek Lisans Tezi

Kasım 2007

KAYSERİ

Prof. Dr. Rifat YILDIZ danışmanlığında Bekir YILMAZ tarafından hazırlanan "**Güney Kore'nin Kalkınmasında Üniversitelerin ve Araştırma Kurumlarının Rolü**" adlı bu çalışma jürimiz tarafından Erciyes Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü İktisat Anabilim Dalında **Yüksek Lisans** tezi olarak kabul edilmiştir.

02 / 11 / 2007

JÜRİ:

Danışman : Prof. Dr. Rifat YILDIZ

R. Yıldız
.....
H. Atik
.....

Üye : Prof. Dr. Hayriye ATIK

Üye : Prof. Dr. Asuman AKDOĞAN

Asuman Akdoğan

ONAY:

Bu tezin kabulü Enstitü Yönetim Kurulunun 07.12.2007 tarih ve31..... sayılı kararı ile onaylanmıştır

07 / 12 / 2007

[Signature]
Prof. Dr. Kerim TÜRKMEN

GÜNEY KORE’NİN KALKINMASINDA ÜNİVERSİTELERİN VE ARAŞTIRMA KURUMLARININ ROLÜ

Bekir YILMAZ

ÖZET

Bu çalışmayla kalkınmayı oluşturan unsurlar ele alınarak, G. Kore’nin kalkınması bağlamında üniversiteler ve araştırma kurumlarının nasıl bir rol üstlendiklerini ortaya koymak amaçlanmıştır.

Çalışmada teknoloji, ekonomik büyüme ve kalkınma kavramsal olarak anlatılmıştır. Kalkınmanın sürekliliğini sağlamak için araştırma ve geliştirme faaliyetlerinin önemi üzerinde durulmuştur. Bu bağlamda teknolojinin ve ekonomik gelişmenin temel aktörlerinden olan sanayi ile bilimsel gelişmenin temel üreticisi olan üniversite arasındaki işbirliğine değinilmiştir.

Ele alınan kavramsal çerçeve düzeyinde Güney Kore örnek olarak seçilmiştir. Bu örneğin neden seçildiğini daha iyi anlamak amacıyla ülke profili, ülkedeki genel ekonomik durum ve başlıca ekonomik sektörler ve göstergeler incelenmiştir. Ardından ülkenin tarihsel süreç içerisinde izlediği bilim ve teknoloji programı anlatılmıştır. İzlenen politikaların yansımaları olarak ortaya çıkan kurum ve kuruluşların çalışmanın kapsamı ile ilgili olanlarından (sosyal bilimler tabanlı) bazı örnekler seçilmiştir. Bu kurumların istihdam yapıları, finans sistemleri ve faaliyetleri anlatılarak ülke kalkınmasında nasıl bir oynadıkları belirlenmeye çalışılmıştır.

Çalışma sonucunda tespit edilen çarpıcı bulgulara göre G.Kore 1960’lardan bugüne izlediği bilim ve teknoloji politikaları sayesinde kalkınmakta olan ülkeler içinde sanayileşmiş ülkelerle arasındaki farkı en hızlı şekilde kapayan ülke olma başarısını göstermiştir.

Gelinen nokta itibarıyla ülkenin hedefi, bilim ve teknoloji alanında G-7 ülkeleri düzeyine erişmek olarak belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Bilimsel bilgi, teknoloji, kalkınma, üniversite-sanayi işbirliği, araştırma merkezleri, Güney Kore.

THE ROLE OF UNIVERSITIES AND RESEARCH INSTITUTIONS ON THE DEVELOPMENT OF SOUTH KOREA

Bekir YILMAZ

ABSTRACT

It has been aimed to present what a role universities and research institutions assumed in the context of the development of South Korea by discussing the factors enabling development by this study.

Technology, economic growth and development have been conceptually explained. Importance of research and development activities to provide the sustainability of development has been emphasized. Collaboration between the industry which is one of the basic actors of technological and economic growth and the university which is the main producer of scientific progress has been discussed.

South Korea has been selected as model within the conceptual frame discussed. Country profile, general economic situation in the country and main economic sectors and their indicators has been studied for the purpose of a better understanding of why this model was selected. Then science and technology program that the country has been followed in historical process. Some related samples (having social sciences base) of institutions and establishments within the scope of the study emerging by the reflections of the policies followed. It has been tried to determine how these institutions played role in the development of the country by explaining the employment structures, financial systems and activities of these institutions.

According to the striking findings determined at the end of the study, South Korea has been the most successful country among the developing countries to decrease the gap between the industrialized countries by the policies of science and technology that it has been following from 1960s till today.

Target of the country by the point that has been reached has been defined as to reach the level of G-7 countries.

Key Words: Scientific knowledge, technology, development, collaboration between university and industry, research centers, South Korea.

İÇİNDEKİLER

KABUL ONAY SAYFASI	i
ÖZET	ii
ABSTRACT.....	iii
KISALTMALAR LİSTESİ	vii
TABLolar LİSTESİ.....	ix
ŞEKİLLER LİSTESİ	x
GİRİŞ	1

BİRİNCİ BÖLÜM

TEKNOLOJİ, EKONOMİK BÜYÜME-KALKINMA VE ÜNİVERSİTE-SANAYİ İŞBİRLİĞİ.....	5
1.1 Bilimsel Bilginin Önemi ve Üretilmesi	6
1.2 Araştırma-Geliştirme	9
1.2.1 Araştırmanın Önemi ve Araştırma Ortamı	9
1.2.2 Araştırma Konuları ve Faaliyetleri	11
1.3 Teorik Bilginin Pratiğe Dönüştürülmesi: Teknoloji	17
1.4 Üretim Faktörü Olarak Teknolojinin Etkileri Ve Büyüme Teorileri	23
1.5 Büyüme Teorilerinde Dönüşüm; Yeni Büyüme Teorileri	27
1.6 Büyümenin Sağlanması ve Devamlılığı: Kalkınma	31
1.6.1 Endüstriyel Kalkınma Stratejileri	35
1.6.2 Dışa Dönük Kalkınma Stratejileri Ve Uzakdoğu Kaplanları Örneği	35
1.6.3 Sektörel ve Bölgesel Öncelik Stratejisi:	36
1.7 Ekonomik Kalkınmada Bir Vazgeçilmez: Yenilikte Süreklilik	37
1.8 Üniversite Nedir, Görevleri Nelerdir?	41
1.9 Üniversite-Sanayi Etkileşmesinin Nedenleri	42
1.10 Üniversite-Sanayi İşbirliğinin Faydaları	46

1.11 Üniversite-Sanayi İşbirliğini Engelleyen Nedenler ve Kısıtlar	49
--	----

İKİNCİ BÖLÜM

GÜNEY KORE ÖRNEĞİ.....	52
-------------------------------	-----------

2.1 Ülke Profili	53
------------------------	----

2.1.1 G.Kore'nin Tarihi.....	54
------------------------------	----

2.1.2 Etnik Yapı ve Din	56
-------------------------------	----

2.1.3 Coğrafi Konumu ve İklim.....	56
------------------------------------	----

2.1.4 Yönetim Biçimi ve İdari Yapı.....	56
---	----

2.1.5 Ulaşım	57
--------------------	----

2.1.6 Telekomünikasyon ve İnternet.....	58
---	----

2.2 Ülkede Genel Ekonomik Durum	58
---------------------------------------	----

2.2.1 Genel Değerlendirme	59
---------------------------------	----

2.2.2 Milli Gelirin Yapısı.....	61
---------------------------------	----

2.2.3 İşgücü	62
--------------------	----

2.2.4 Ekonomide Büyük Grupların Egemenliği “Chaebol”ler	63
---	----

2.2.5 Dış Ticarete Bağımlılık	64
-------------------------------------	----

2.2.6 1997 Asya Finansal Krizi.....	64
-------------------------------------	----

2.2.7 Dış Borç	66
----------------------	----

2.3 Başlıca Ekonomik Sektörler ve Göstergeler	68
---	----

2.3.1 Tarım ve Doğal Kaynaklar.....	68
-------------------------------------	----

2.3.2 İmalat Sanayi.....	70
--------------------------	----

2.3.3 İnşaat	71
--------------------	----

2.3.4 Petrol	72
--------------------	----

2.3.5 Nükleer Enerji.....	73
---------------------------	----

2.3.6 Hidroelektrik ve Termal Enerji.....	73
---	----

2.3.7 Sıvılaştırılmış Doğalgaz İthalatı (LNG).....	73
--	----

2.3.8 Otomotiv	73
2.3.9 Finans	75
2.3.10 Turizm	76
2.3.11 Perakende Sektörü.....	76
2.3.12 İkili Anlaşmalar	76
2.4 Güney Kore Bilim ve Teknoloji Programı	77

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

GÜNEY KORE' DE FAALİYET GÖSTEREN EKONOMİK KURUMLAR VE SOSYAL BİLİMLER TABANLI ENSTİTÜLER.....	82
3.1 Üniversitelerle İşbirliği İçindeki Ekonomik Kurum ve Kuruluşlar	83
3.1.1 Güney Kore'de Yüksek Öğretim Sistemi	83
3.1.2 Kamu Araştırma Kuruluşları	85
3.1.3 Ar-Ge Faaliyetine Destek Sağlayan Vakıflar	87
3.1.4 Bilim ve Teknoloji Bakanlığı (MOST).....	88
3.1.5 Kore – Amerika Finans Kurumu (KAFA)	89
3.1.6 Kore-Amerikan Ekonomik İşbirliği (Kurumu) (KAEA)	96
3.2 Sosyal Bilimler Tabanlı Enstitüler.....	106
3.2.1 Doğu – Batı Ekonomi & Toplum Araştırma Enstitüsü (RIES)	106
3.2.2 Kore Kırsal Ekonomi Enstitüsü (K.R.E.I)	110
3.2.3 Kore Kalkınma Enstitüsü (KDI)	115
3.2.4 Kore Kalkınma Enstitüsü 2 (KDI)	127
3.2.5 Kore Kalkınma Enstitüsü 3 (KDI)	138
3.3 Ekonomik Kurumlar ve Enstitülerin Ülke Kalkınmasındaki Rolü.....	146
SONUÇ	150
KAYNAKÇA	155
ÖZGEÇMİŞ	162

KISALTMALAR VE SİMGELER

BOK	Kore Bankası
CEI	Ekonomi Bilgi Merkezi
DEİK	Dış Ekonomik İlişkiler Kurulu
DİE	Devlet İstatistik Enstitüsü
GOÜ	Gelişmekte Olan Ülkeler
GERD	GSMH' den Ar-Ge'ye Ayrılan Pay
IDEP	Uluslar arası Gelişim Döviz Bozdurma Programı
KAEA	Kore-Amerika Ekonomi İşbirliği (Kurumu)
KAEI	Kore-Amerika Ekonomi İşbirliği
KAERI	Kore Atom Enerjisi Araştırma Enstitüsü
KAFA	Kore-Amerika Finans Kurumu
KAIST	Kore İleri Bilim ve Teknoloji Enstitüsü
KDI	Kore Kalkınma Enstitüsü
KEA	Kore Ekonomi Kurumu
KEI	Kore Ekonomi Enstitüsü
KETRI	Kore Elektronik ve Telekomünikasyon Araştırma Enstitüsü
KIER	Kore Enerji ve Kaynakları Enstitüsü
KIF	Kore Finans Enstitüsü
KIME	Ortadoğu Ekonomileri Kore Enstitüsü
KIMM	Kore Makineler ve Metaller Enstitüsü
KINS	Kore Nükleer Güvenlik Enstitüsü
KIST	Kore Bilim ve Teknoloji Enstitüsü
KKE	Kore Kalkınma Enstitüsü
KKEE	Kore Kırsal Ekonomi Enstitüsü

KOSEF	Kore Bilim ve Mühendislik Vakfı
KREI	Kore Kırsal Ekonomi Enstitüsü
KRICT	Kore Kimya Teknolojisi Araştırma Enstitüsü
KSRI	Kore Standart Araştırmaları Enstitüsü
KYC	Kore-Yemen Merkezi
MOST	Bilim ve Teknoloji Bakanlığı
NFMP	Ulusal Mali Yönetim Planının Kuruluşunu Destekleme Projesi
OECD	Ekonomik Kalkınma ve İşbirliği Örgütü
RIES	Doğu Batı Ekonomi & Toplum Araştırma Enstitüsü
RRC	Bölgesel Araştırma Merkezi
ULAKBİM	Ulusal Akademik Ağ ve Bilgi Merkezi

TABLOLAR LİSTESİ

TABLO 1.1 Bazı Ülkelerin 1995-2006 Yılları Arasında GSMH'dan Araştırma Geliştirmeye Ayırdığı Pay (GERD) % Olarak	12
TABLO 1.2 2003 Yılında Bazı Ülkelerin Yayınladığı Bilimsel Makaleler	13
TABLO 1.3 2004 Yılında Bazı Ülkelerde Yerli ve Yabancı Patent Başvuruları	14
TABLO 1.4 Yıllar İtibariyle Bin İktisaden Faal Nüfusa Düşen Araştırmacı Personel Sayısı.....	15
TABLO 1.5 Yıllara Göre Araştırmada Çalışan Toplam Bilim Adamı Sayısı Çeşitli Ülkelere Göre Verilmektedir	16
TABLO 2.1 1999–2005 Arası G.Kore Ekonomisi	59
TABLO 2.2 G.Kore’de 1999–2003 Arası GSYİH’nın Dağılımı.....	61
TABLO 2.3 G.Kore’de 2000–2004 Arası İşgücü.....	62
TABLO 2.4 G.Kore’de 2000–2004 Arası Dış Borç	67
TABLO 2.5 G.Kore’de 1999–2003 Tarım Sektöründeki Gelişmeler	69
TABLO 2.6 Güney Kore’ de 1999–2003 Belli Başlı Ürünlerin Yıllar İtibari İle Üretimi.....	70
TABLO 2.7 G. Kore’de 1999–2003 İnşaat Sektöründeki Gelişmeler.....	72
TABLO 2.8 G.Kore’de 1965-2005 Araştırma Geliştirme İstatistikleri.....	78

ŞEKİLLER LİSTESİ

ŞEKİL 1.1 Lineer İnovasyon Modeli	43
ŞEKİL 1.2 Üniversite Sanayi Devlet Arasındaki Klasik İlişki.....	43
ŞEKİL 1.3 Üçlü Sarmal Yapı	45
ŞEKİL 2.1 Güney Kore Ülke Profili	53
ŞEKİL 3.1 KAFA İstihdam Yapısı.....	95
ŞEKİL 3.2 KAFA Eski Çalışanları.....	96
ŞEKİL 3.3 RIES Organizasyon Şeması.....	108
ŞEKİL 3.4 KREI Organizasyon Şeması	114
ŞEKİL 3.5 KDI Organizasyon Şeması	116
ŞEKİL 3.6 KDI Kurumsal Sistem Şeması.....	140

GİRİŞ

Giriş bölümü 5 alt başlık altında sunulacaktır. Bu başlıklar da sırasıyla tez konusunun önemi, tezin amacı, tez çalışmasının yöntemi, tez çalışmasının içeriği, tez çalışmasının kapsamı ve sınırlılıkları ele alınacaktır.

Tez Konusunun Önemi

Kalkınma; tüm ülkelerin hedefidir. Kalkınma ile bireyin yaşam düzeyini, her haliyle daha iyi hale getirmek, bireylerin refah seviyesini arttırmak amaçlanmaktadır. Kalkınmış ülkeler kalkınmalarının sürdürülebilirliğini sağlama gayreti içindeyken, diğer ülkeler bunu başarabilmek için çeşitli yollar aramaktadır. Her iki durumda da sürekli değişen ve artan insan ihtiyaçlarını karşılamak için teknoloji kuşkusuz büyük önem arz etmektedir. Baş döndüren bir hızla değişen ve gelişen teknolojiyi yakalamak da kendi başına bir problemdir. Bu noktada yapılacak en doğru iş, teknolojinin kaynağına inmektir. Bir başka deyişle bilimsel bilgi üzerinde durmak gereklidir.

Bilginin önemini kavramış ve bu doğrultuda politikalar üretebilmiş ülkeler teknolojik değişimin de lokomotifleri olmuşlardır. Yakaladıkları başarı ile diğer ülkelerle aralarında kapanması zor gelişmişlik farklılıkları oluşturmuşlardır. Artan ekonomik güçleri sayesinde bilgiye daha fazla yatırım yapabilmişler, bu yatırımları sayesinde teknolojilerini daha ileri seviyelere taşımışlardır. Bu kısır döngü; gelişmiş ülkelerin refahını arttırırken, geri kalmış ülkelerin de giderek fakirleşmesine yol açmıştır. Pek çok az gelişmiş ülke, bu sistem içinde kendilerine düşen rolü oynamayı kabul ederken, bazıları sisteme nasıl karşı durabileceklerini araştırmıştır. Gelişmekte olan ülkeler olarak da adlandırabileceğimiz bu sınıfın en iyi örneklerinden biri Güney Kore'dir. 1960'larda benimsenen teknoloji politikaları ile hükümet; bilimsel araştırmaları desteklemek için kendi finansörlüğünde araştırma enstitüleri kurdu. Ar-ge faaliyetlerine önem verip bunların önünü açacak desteklemelerde bulundu. Üniversite ile sanayi arasında işbirliği sağlayarak teknolojik gelişimi gerçekleştirdi. Bu gelişmeler zamanla Güney Kore'nin dünya teknolojisine yetişmesini sağladı. Güney Kore bununla yetinmedi ve çalışmalarından edindiği bilgi ile kendisi teknoloji üretebilen bir ülke haline geldi ve zamanla gelişmiş ülkeler arasında yerini aldı. Aynı başlangıç şartlarına sahip olan diğer ülkelerle karşılaştırıldığında Güney Kore'nin başarı öyküsü ve bunun

ardındaki gerçekler araştırılmaya değer, önemli bir konu; hem kendi ülkemiz açısından, hem de diğer gelişmekte olan ülkeler açısından.

Tezin Amacı

Bu çalışmayla kalkınmayı oluşturan unsurlar ele alınarak, G.Kore'nin kalkınması bağlamında üniversiteler ve araştırma kurumlarının nasıl bir rol üstlendiklerini ortaya koymak amaçlanmaktadır. Ayrıca kalkınmayı tetikleyen faktörler konusundaki literatürün zenginleşmesine katkıda bulunulması ve Türkiye'nin kalkınmasıyla ilgilenen; bu konuda politika, strateji geliştirmek isteyenler için de kaynak oluşturulması çalışmanın diğer bir amacıdır.

Tez Çalışmasının Yöntemi

Çalışmanın teorik kısmının oluşturulmasında, literatür taraması yapılmıştır. Literatür taramasında TÜBİTAK- ULAKBİM, Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği, DEİK, Devlet Planlama Teşkilatı, Güney Kore Büyükelçiliği, Ankara (Hacettepe, Ankara, Bilkent, ODTÜ, Gazi) ve İstanbul (Marmara, İstanbul, Sabancı, Yeditepe)'daki üniversiteler, Dış Ticaret Müsteşarlığı, İhracatı Geliştirme Merkezi, YÖK Tez Kütüphanesi, Milli Kütüphane, Pasifik Ülkeleri ile Dostluk ve Dayanışma Derneği (Fatih, İstanbul) ve Erciyes Üniversitesi Kütüphaneleri gibi kurumların kütüphane ve istatistiklerinden yararlanılmıştır. Ayrıca internette bulunan, konu ile ilgili mevcut makale, kitap, dergi, hazırlanmış yüksek lisans ve doktora tezlerine de başvurulmuştur.

Çalışmanın uygulama bölümünde kullanılan veri ve bilgiler, konu ile ilgili olan edirc.repec.org/southkorea.html adresinden elde edilen enstitü adreslerinden yapılan çevirilerden oluşmaktadır.

Çalışmada teorik bilgilerden oluşan ilk bölümle konu genel anlamda ele alınıp, Güney Kore örneği ve Güney Kore'de Faaliyet Gösteren Ekonomik Kurumlar ve Sosyal Bilimler Tabanlı Enstitüler ile daha özel bir alana geçiş yapıldı. Bir başka ifadeyle tezin temeli yöntem itibariyle dedüktif bir yapıda hazırlanmıştır. Ayrıca Güney Kore'nin ekonomik durumu ortaya konurken; ülkenin temel ekonomik göstergeleri tablo ve grafikler yardımıyla işlenmiş, bu bağlamda istatistiklerden de faydalanılmıştır.

Tez Çalışmasının İçeriği

Çalışmamız aşağıdaki ana başlıkları içermektedir:

- Teknoloji, Ekonomik Büyüme – Kalkınma ve Üniversite – Sanayi İşbirliği
- Güney Kore Örneği
- Güney Kore’de Faaliyet Gösteren Ekonomik Kurumlar ve Sosyal Bilimler Tabanlı Enstitüler

Tez Çalışmasının Kapsamı ve Sınırlılıkları

Bu çalışma yukarıda da belirttiğimiz gibi üç temel bölümden oluşmaktadır. İlk bölümde daha çok teorik bilgilere yer verildi, son iki bölümde ise Güney Kore örneği üzerinde duruldu. Çalışmanın birinci bölümünde teknoloji, büyüme ve kalkınma kavramları teorik olarak ele alındı, üniversiteler ve diğer araştırma enstitülerinin kalkınmanın sağlanmasındaki rolleri anlatıldı ve son iki bölümde ise, Güney Kore örneği kapsamlı bir şekilde ortaya konulmaya çalışıldı.

Kalkınmanın sağlanmasında birçok etken varken çalışmada üniversiteler ve araştırma enstitüleri üzerinde durularak çalışmaya teorik bir çerçeve getirildi. Yine birçok ülke arasından Güney Kore seçilerek çalışma sınırlandırıldı. Ayrıca çalışmada Güney Kore’de faaliyet gösteren tüm enstitü ve kurumlara yer verilmedi. Bunun yerine sosyal bilimleri esas alan kurum ve enstitülere ve özellikle kalkınma ile ilgili olanlara geniş yer verilmeye çalışıldı.

Tez çalışması sırasında özellikle literatür taraması aşamasında bir takım sınırlılıklarla karşılaşıldı. Güney Kore’nin kalkınması ile ilgili, özellikle enstitü ve üniversite taban alınarak oluşturulmuş bir çalışmaya Türkçe ve İngilizce dilinde rastlanmadı. Çalışmanın yöntemi kısmında belirtildiği gibi konuyla ilgili gidilebilecek her yere gidilmesine rağmen doğrudan tez konusuna ilişkin iki yerde kaynak bulundu bunlardan birisi: ULAKBİM veri tabanından ulaşılan bir kitap (Masao, Mori. Institutes of Social Sciences and Humanities in the Republic of Korea 1982-1983. [ISBN: 4896562097], Tokyo, Japon: Centre for East Asian Cultural Studies, 1983, Sf: 1-240), bir diğeri de Sabancı Üniversitesi Kütüphanesinde kullanılan Uluslararası Veri Tabanında bulunan internet adresinden (edirc.repec.org/southkorea.html) ulaşılan enstitü adresleridir.

ULAKBİM' deki kitabın tamamı istendi ancak gelen cevap olumsuz oldu. Geriye araştırma enstitülerinin internet adreslerinden elde edilen bilgiler kaldı. Yaklaşık olarak 100 sayfa civarında İngilizce çıktı elde edildi ve tamamı Türkçe' ye çevrildi. Daha sonra çeviriler dijital ortama aktarıldı. Çalışmanın esasını da bu çeviriler oluşturdu.

BİRİNCİ BÖLÜM

TEKNOLOJİ, EKONOMİK BÜYÜME – KALKINMA VE ÜNİVERSİTE – SANAYİ İŞBİRLİĞİ

İngiliz sanayi devriminin temelinde güçlü bir ekonomik motivasyon, kârı gerçekleştirme ve büyütme isteği vardı. Bunu başarabilmenin yolu genişleyen ya da genişletilebilecek olan ihraç pazarlarına yönelik imalat faaliyetlerinden geçmekteydi. Bir başka ifadeyle imalatın genişletilmesi, geliştirilmesi ve üretiminin yükseltilebilmesi gerekiyordu.

İmalatın hızla genişletilmesini, üretiminin hızla yükseltilmesini ise, diğer birçok değişkenin yanında, özellikle “teknolojik buluş ve yeniliklerin” üretim sürecine uygulanabilmesi mümkün kıldı. Bu süreçte teknolojik buluş ve yenilikler büyük ölçüde ampirik bilgiye dayalı teknoloji temelindeydi.

Süreç içinde ampirik bilgiye dayalı teknoloji yerini bilimsel bilgiye dayalı teknolojiye bıraktı ve bilimsel bilgiye dayalı teknoloji, sanayi üretiminin teknoloji tabanını oluşturmaya başladı. Teknoloji yetkinliğini arttırma arayışındaki sanayi, giderek daha çok geliştirme, daha çok araştırmaya gereksinim duyar oldu. Bu gereksinim sanayiyi, üniversiteye yönelmeye, üniversiteyle daha sıkı bağlar kurmaya zorladı. Çünkü Ar-Ge için gerekli olan beyin gücü ile araştırma bilgi ve deneyimi potansiyel olarak üniversitede mevcuttu. Böylece, sanayi ile bilimsel bilginin üretim yeri olan üniversite arasında bir bağ oluşmaya başladı (Göker, 1996: Ss. 1–2).

Yukarıdaki ilişkiler bağlamında çalışmanın birinci bölümünde; bilimsel bilginin önemi ve üretilmesi, araştırma-geliştirme faaliyetleri ve bunların sonucunda teorik bilgilerin

pratiğe dönüştürülmesi: teknoloji, zamanla teknolojinin en önemli üretim faktörü haline gelmesi ve ekonomik büyüme üzerindeki etkileri sırasıyla ele alınacaktır. Daha sonra büyümenin sağlanması ve devamlılığı olarak kalkınma kavramsal olarak anlatılıp kalkınma stratejilerine yer verilecektir. Son olarak üniversite ve görevleri, üniversite-sanayi etkileşmesinin nedenleri, üniversite-sanayi işbirliğinin faydaları ve üniversite-sanayi işbirliğini engelleyen nedenler ve kısıtlar üzerinde durularak bölüm tamamlanacaktır.

1.1 Bilimsel Bilginin Önemi ve Üretilmesi

Sokrat Delfi Tapınağı'nda gördüğü "Kendini tanı" (kendini bil) sözünü bir yaşam ilkesi olarak benimsemişti. İnsanın kendini tam anlamıyla tanınması yani bilmesi için; öncelikle "bilme" nin ne anlama geldiğini öğrenmesi gerekir. "Bir şeyi anlamış ve öğrenmiş bulunmak." (Dura, 2004: s.16) şeklinde basitçe tanımlanabilecek olan "bilme" öznel ve olguyu ifade ederken nesnel hakkında bilgisi bulunmak, bilgi edinmek anlamlarına gelir. Bilgilerimizin temelinde duyularımızın sağladığı veriler bulunur. Akıl gücünün varlığı nedeniyle insanlar sadece duyuların sağladığı verilere bağlı kalmaz. Bu nedenle somut realitede birbirinden ayırt edilmesi hayli zor iki bilme türü ile karşılaşılır: Ampirik bilme, rasyonel bilme.

İnsanın olgularla karşı karşıya bulunduğunda duyumsama ve algılama faaliyeti ampirik bilme olarak adlandırılır. Ampirik bilginin rasyonel (akla uygun) biçimde bir düzene bağlanması organizasyonundan "Rasyonel Bilme" ye ulaşılır Francis BACON' un dediği gibi bir şeyi gerçekten bilmek yani insana yakışır şekilde bilmek; onu "sebepleriyle bulmaktır" (Dura, 2004: s.17).

Çok genel bir sınıflandırma ile hayvanlara özgü bilgi, basit bilgi ve bilimsel bilgi olarak 3 gruba ayrılabilir. Bilgi daha özel anlamda yukarıdaki şekilde ampirik ve rasyonel olarak gruplandırılmaktadır.

Hayvanlara özgü basit bilgi, bilginin ilk halkası veya basamağı olarak kabul edilir. Bu basamağın temsil ettiği durum şudur: hayvanlarda türlü düzeylerde görülen bilgi,

insandaki gibi deneysel bir fonksiyona sahiptir. Hayvanlar dış dünyayı algılar ancak insandan farklı olarak edindiği bu algıları tutarlı bir sistem halinde organize edemez.

İnsan bilimsel formasyona sahip olmasa bile soyutlama gücüne sahiptir ve rasyonel bilgiye ulaştıracak olan prensipler vasıtasıyla akıl yürütebilir. İnsana gerçek bilgiyi sağlayan hayatta edindiği tecrübelerdir. İnsan düşüncelerini başkalarına iletir ve onlarla tartışır ki Einstein bu durumu şöyle ifade etmiştir: “Bütün bilimler gündelik düşüncenin saflaştırılmasından (arıtılmasından) başka bir şey değildir (Dura, 2004: s.18).

Basit bilgi karışık ve düzensizdir, kısımdadır, noksandır. Pratiklik özelliği azdır. Sadece hayatı gereksinimlerin tatminini hedefler tam anlamıyla “ampirik” tir. Ancak asla deneysel ve metotlu bir kontrole tabi tutulamaz.

Bilgi ile bilimsel bilgi arasındaki ilişkiler karşılıklı veya birebir değildir. Bu simetrisizlik metottan kaynaklanır. Bilimsel bilgiyi öteki türlerinden ayıran ölçüt, metot veya yöntem (bilginin nasıl / hangi yoldan elde edildiği) bilgisidir (Güvenç, 1994: s.24).

Asıl gayesi teorik olan bilimin çıkar kaygısından uzak olması gerekir. Tek çıkar entelektüel bir çıkar olabilir. “Tanımak” “Açıklamak”, “Anlamak” gayeleri olan bilim adamının “açıklama” ya karşı duyduğu ilgi, salt “tanıma” dan daha üstündür. Bilim adamı olgularla izah edilebilir oldukları ölçüde ilgilenir. Şeylerin nasıl olduklarından çok “neden” olduklarının izah amacını Francis BACON “gerçekten bilmek, sebebiyle bilmektir” sözüyle ifade etmiştir.

Bilim, aklın üretkenliğini sistemleştiriyor bir ideal olarak. Tabii, bilimin de kendi içersinde birçok zorlukları, yanlışları var; ama ideal model olarak ortaya koyduğunuzda, bilim, sistematik bir şekilde akli kullanmaya çalışmak demek (Alpar, 1997: s.27).

İnsanların günlük hayatını yönetmek işlevine sahip olan pratik zekânın karşısında teorik zekânın başlıca işlevi olguları tanımak ve onlar hakkında kesin açıklamalar yapmaktır. Yani teorik zekânın hedefi bilimdir.

Yine de bilimsel bilgiler, pratik uygulamalara konu olur. İşte bu uygulamalar “teknik” alanının konusunu oluşturur. Organize edilmiş düzene, sıraya konmuş ampirik bilgi olarak tanımlanabilecek olan bilimin, pratik gaye ile uygulanmasına fayda sağlama, ihtiyaçları karşılama gayesi ile uygulanmasına da “teknik” denir.

Bilim, çok genel ve kısa tanımıyla “bilimsel bilgiler bütünüdür” veya bilim “sistemli şekilde organize edilmiş bir bilimsel bilgiler bütünüdür.” Bu tanımlardaki “bilimsel” sıfatını hariç tutarak daha iyi bir tanıma şöyle ulaşabiliriz. Bilim “aynı konuyla ilgili bulunan ve organik bir bütün teşkil eden bir genel gerçek kümesidir.” (Dura, 2004: s.20) Bu anlamda bilimin özellikleri objektiflik, rasyonellik genellik ve sistem olarak sıralanabilir.

Kesinliğini objektif biçimden alan bilimsel bilgi bu özelliğini bilim adamının yaygın kanılara ve peşin hükümlere karşı güvensizlik duymasından yani “eleştirici zihin” den alır.

Objektiflik ölçme yapmayı gerektirir ki Galile’nin ölçülebilir olan her şey ölçün ve henüz bu niteliği kazanmamış şeyleri de ölçülebilir hale getirmeye çalışın” öğüsünde anlam bulur. Dünyada her şey ölçülemeyeceğine göre bilim adamı bu bilgilerin yaklaşık olduğunun farkında ve bilgiyi tamamlayan şeyin onun “sınırının” bilincinde olmak olduğunun şuurundadır.

Bilim adamı her şeyden önce nesnelerin sebeplerini bilip öğrenmek ister. Bunu sağlayan hususta onları meydana getiren şeylerin belirlenmesi ve kanunların ortaya konmasıdır. Sebepler ve kanunlar realiteye ait veriler olup bunlar da niçin sorusunu gerektirir. İnsan aklını bütünüyle tatmin edebilecek tek bir araç vardır. Bu bir kanunun tasdik ettiği evrenselliğin bir zorunluluktan ileri geldiğini keşfetmektir. Bilim adamının esas ideali az sayıda prensibe ulaşmaktır. Ancak bunlar öyle prensiplerdir ki bunlarla evrendeki tüm varlıkları yöneten özel kanunlar çekip çıkartılabilir.

Bilim aynı zamanda “genellik” içerir. İnsan fikrinin tatmin olabilmesi için genelliğin aynı zamanda “evrensel” olması gerekir. Öznelliğin evrensel olmasından maksat, hiçbir

istisna kabul etmemesidir. Veri, matematik terimlerle ifade edilebilir ve sağlam bir dedüksiyonun temelini oluşturur. Böyle bir dedüktif çalışma, olgular ve kavramlar bir “sistem” oluşturacak biçimde birbirine yaklaştırılmadığı takdirde mütevazı sonuçlar verir. Bir bilim ancak bir “sistem” halinde organize olduğu zaman bilim olmaya layık olur. Bu elde edilecek olan bilginin daha kesin ve geçerli olmasını sağlamaktadır.

1.2 Araştırma-Geliştirme

Çağımızın en önemli özelliği olan toplulukların bilgi üretme kabiliyetleri ülkelerin potansiyellerine göre araştırma-geliştirme faaliyetlerinde bulunmalarına bağlı olmaktadır. Araştırma geliştirme faaliyetleri ile yeni ürünler elde edilmekte hazır bilgilere erişme veya erişilmiş bilgilerin nasıl kullanılacağına öğretilmesi mümkün olmakta; bu nedenle tüm gelişmiş ülkelerde araştırma-geliştirme faaliyetlerine büyük önem verilmektedir. Bu faaliyetlere verilen önem arttıkça doğanın sırlarını öğrenme, doğadan faydalanma ve insanoğlunun gün geçtikçe artan ihtiyaçlarını karşılayabilmek için ortaya çıkan problemlere çözüm bulma daha da kolaylaşmıştır. Araştırma-Geliştirme faaliyetlerindeki hızlı artış ve bu faaliyetler sonucunda ortaya çıkan yeni buluşların insanoğlunun emrine sunulması; insanların doğanın güçlüklerinin üstesinden gelmelerini ve bunun sonucunda da hayat standartlarını yükseltmelerini sağlamıştır. Ayrıca bu faaliyetler bilimsel gelişme sürecinde yeni bilgi üretimine vesile olmuş ve bu yeni bilgi üretim sürecinin baş döndürücü bir hızla artmasına katkıda bulunmuştur.

1.2.1 Araştırmanın Önemi ve Araştırma Ortamı

Araştırma-geliştirme faaliyetlerinin en belirleyici özelliği araştırma faaliyetleri sonucunda yeni bilgilerin üretilmesidir. Bununla birlikte, AR-GE faaliyetleri sonucu yeni bir ürün ortaya çıkabileceği gibi mevcut ürünleri daha düşük bir maliyetle üretme imkânı da doğabilmekte ve ürünler yurtiçi ve yurtdışı pazarlarda rekabete girebilmektedir. Ürünlerin kalite, standart ve tüketici memnuniyeti ölçüsünde rekabet üstünlüğü sağlayabilmesi, sanayi bilânçosunun kâr-zarar hanesine kaydedilmektedir. Bu kayıtlar makro açıdan o ülkenin rekabet bütünlüğünü veya kaybını göstermektedir. Bu

işlemlerin toplamı da toplumun ekonomik, siyasi ve kültürel faaliyetlerinin bir ürünü olmaktadır.

Araştırma geliştirme faaliyetleri için yapılan harcamalar yatırım niteliğindedir. Bu alanda karar alınırken yatırımın gelecekteki getirisi, maliyetler ve Araştırma-Geliştirme projelerinin teknik başarısı hakkında da tahminde bulunulması gerekir. Yapılan bu tahminler, yapılacak yatırımın miktarında belirleyici bir rol oynamaktadır. Bununla birlikte Araştırma-Geliştirme faaliyetlerinin sonucunda elde edilecek teknolojik bilginin sanayiye uygulanması ile üründe sağlanacak değer artışı ürünün rekabet üstünlüğünü arttıracığından, bu faaliyetlerin sağlanacak kâr üzerinde tartışılmaz bir etkisi vardır ve bu kâr, araştırma ve geliştirme faaliyetlerine yapılan yatırımdan büyük olacaktır.

Araştırma-Geliştirme faaliyetleri her alanda büyük öneme sahiptir. Devlet yönetiminden en küçük bir organize birimin yönetimine kadar alınacak kararların birer araştırma sürecinden geçmesi uygar ve akılcı yönetim anlayışının temel taşıdır. Bu nedenle bilimin gelişmesi için ülkenin milli bilim araştırma politikasının çok iyi belirlenmiş olması gerekir. Bilim-Teknoloji ikilisi, milli bir bilim araştırma politikası belirlenirken, ar-ge faaliyetlerinin ekonomik, sosyal ve siyasal koşulları ile tutarlı bir biçimde geliştirilmesinde yol gösterir ve belirlenen politikada yer alacak bireylerin seçilmesi sürecinde önemli ve büyük bir rol oynar.

Devletlerin stratejik ve taktik alanlarda alacağı kararlardan ekonomik kararlara kadar tüm kararların araştırmaya dayalı olması önem arz eder. Çağdaş devlet yönetiminin gereği, teknolojik araştırmaların yanında sosyal hadiselerin de bilimsel metotlarla araştırılmasıdır. Bu kararlar için; veri tabanlarından, ilgili kuruluşlardan, endüstriyel kuruluşlar ile ulusal ve uluslar arası bilgi merkezlerinden elde edilebilecek olan bilgiler, istenilen bilginin türüne göre üniversiteler ve diğer araştırma kuruluşlarının yapacağı araştırmalarla da elde edilebilir.

İbn-i Haldun fertler, emek ve çalışmaları sonucu geçinmeleri için gereken miktardan fazla kazanç temin ederlerse, ihtiyaçlarından artan zaman ve emeklerini insana mahsus olan ilim, fen ve sanatı öğrenmeye sarf ederler.” demektedir (Yücel, 1997: s.11). Bu

sözüyle, önceleri bilimin insanoğlu için ne anlam ifade ettiğini gözler önüne sermektedir.

Önceleri fert olarak yapılan araştırma faaliyetleri fertlerin refah seviyelerinin artmasını amaçlamaktadır. Ancak günümüzde bu faaliyetlerin yapılmasındaki amaç salt teknolojik bilgi elde etmekten öteye geçmiştir. Araştırma bir organizasyon içerisinde ciddi finansman gerektiren araştırmacı personel istihdamı ve altyapısının tahsis edildiği belli hedeflere ulaşacak projeler şeklinde yapılmaya başlanmıştır. Çağımızda bilgi üretimi iyi organize edilmiş araştırma teşkilatıyla yapılabilmektedir. Ayrıca büyük çapta mali destek gerektiren bu organizasyonun külfetine katlanma idrakine sahip olmayan ülkeler teknolojik gelişme imkânından yararlanamamaktadırlar.

Uzun yıllar ferdi olarak yapılan araştırma faaliyetlerinin, bir disiplin içinde, ciddi organizasyonlar altında, bir strateji dâhilinde ürün üretmeye yönelik gelişme planı ile güdümlü projeler şeklinde ve ekip çalışması olarak yapılması ihtiyacı doğmuştur. Günümüze kadar oluşan bilgi birikiminden en iyi şekilde yararlanıp teknolojik atılım gerçekleştirecek bir çaba içerisinde olunması gerekmektedir. Gelişmeyi hızlandıracak bilgiye ulaşmak için, bilgi birikimini araştırmacının ayağına götürmek ve araştırmacının zaman kaybını önlemek için dünya bilgi bankalarına ulaşabilecek altyapıdan yararlanmalıdır.

1.2.2 Araştırma Konuları ve Faaliyetleri

Özellikle II. Dünya Savaşı sonrası dönemde birçok ülke tarafından, devlet ve çeşitli uluslar arası kuruluşlarca araştırma-geliştirme faaliyetlerinin hangi şartlar altında, hangi personelle, hangi mali kaynak ve altyapı ile başarılı sonuçlar verebileceği konusunda genel kabul gören çalışmalar yapılmıştır. Bu çalışmalar sonucunda araştırma-geliştirme eşiği olarak kabul edilen kriterler belirlenmiştir. Bu kriterler (Yücel, 1997: s.3):

—GSMH' dan araştırma-geliştirmeye ayrılan yüzde birlik pay ve 10.000 iktisaden faal nüfusa düşen tam zamana eşdeğer (bir araştırmacının 8 saat boyunca araştırma faaliyetinde bulunması) araştırmacı personel sayısı o ülkenin araştırma yapabilme,

teknoloji üretebilme kabiliyetinin başlangıç noktası olarak kabul edilmektedir. Gelişmiş ülkelerde araştırmacı personel sayısı 10.000 iktisaden faal nüfusa düşen tam zamana eşdeğer 40'ın üzerinde araştırmacı personel görev alırken GSMH' dan araştırma-geliştirmeye %2'nin üzerinde mali kaynak ayrılmaktadır.

Tablo 1.1 Bazı Ülkelerin 1995- 2006 Yılları Arasında GSMH'dan Araştırma Geliştirmeye Ayırdığı Pay Yüzde Olarak (GERD).

	1995	2001	2002	2003	2004	2005	2006
A.B.D.	2,51	2,76	2,66	2,66	2,58	2,62	2,61
İngiltere	1,95	1,83	1,83	1,79	1,73	1,78
Almanya	2,19	2,46	2,49	2,52	2,49	2,46
Japonya	2,92	3,12	3,17	3,20	3,17	3,33
Fransa	2,29	2,20	2,23	2,17	2,14	2,13
G. Kore	2,37	2,59	2,53	2,63	2,85	2,99	
Türkiye	0,38	0,72	0,66	0,61	0,67
AB- 27	1,66	1,76	1,76	1,76	1,73	1,74

Kaynak: OECD Main Science and Technology Indicators, May 2007, p.18.

Tablo 1.1' de görüldüğü gibi gelişmiş ülkeler diye adlandırılan Amerika, Almanya, Japonya ve Fransa' da GSMH'den Ar-Ge'ye ayrılan pay %2'nin üzerindedir. Özellikle Japonya'nın %3'ün üzerindeki ortalamasıyla Ar-Ge'ye verdiği önem ve destek göze çarpmaktadır. Tabloda G.Kore'de gittikçe artan yüzdelerle dikkati çekmektedir. Avrupa Birliği ülkelerinin ortalamasının belirlenen %2'lik kriterin altına düştüğü görülmektedir. Türkiye'ye gelince yüzdelerle dilimin çok düşük (0,3 – 0,7 arası) olması göze çarpmaktadır.

— Ülkelerin bilim üretme kabiliyetlerini gösteren diğer bir uluslar arası gösterge ülkelerin uluslar arası bilimsel dergilerden yıllık makale yayınlama sayılarıdır. Buna

göre; 2003 yılında bazı ülkelerin yayınladığı bilimsel ve teknik makaleler tablo 1.2’de gösterilmektedir.

Tablo 1.2 2003 Yılında Bazı Ülkelerin Yayınladığı Bilimsel Makaleler.

A.B.D	211233	Fransa	31971	G. Kore	13746
Japonya	60067	Çin	29186	İsrail	6941
İngiltere	48288	İspanya	16826	Türkiye	6224
Almanya	44305	Rusya Fed.	15782	Yunanistan	3770

Kaynak: The World Bank; World Development Indicators 2007, Pp. 308-310.

Tablo 1.2’de görüldüğü üzere A.B.D 211233 makale ile ilk sırada yer almaktadır. Asya ülkelerinin de yayınladığı bilimsel makaleler uluslar arası platformda sergiledikleri bilim üretme kabiliyetlerini ortaya koymaktadır. Türkiye’nin AB üyesi Yunanistan’dan daha iyi durumda olması da dikkati çekmektedir.

— Söz konusu ülkede patent ofisine müracaat edilen patent sayısı bilim üretme kabiliyetinin bir diğer göstergesidir. 2004 yılında Türkiye’de patent müracaatları yerli 465, yabancı 383 toplam 848 iken ABD’de aynı yıl yerli 185008, yabancı 171395 toplam 356403 olmuştur. Tablo 1.3’de 2004 yılı baz alınarak bazı ülkelerde yerli ve yabancı patent başvuruları sayılarıyla ortaya konulmuştur.

Tablo 1.3 2004 Yılında Bazı Ülkelerde Yerli ve Yabancı Patent Başvuruları (Adet)

Ülkeler	Yerli	Yabancı	Ülkeler	Yerli	Yabancı
A.B.D.	185088	171935	Türkiye	465	383
Almanya	48329	10950	G. Kore	105027	35088
Fransa	14230	3060	Yunanistan	487	27
İngiltere	18816	11138	Rusya Fed.	22944	7246
Macaristan	738	1919	Japonya	362342	60739
İsrail	1329	8929	Çin	65586	64798
İrlanda	787	58	Ukrayna	4086	1692
Hollanda	2187	556	Mısır	157	537
İspanya	2864	320	Hindistan	6795	10671
İsviçre	1827	466	Bulgaristan	263	133
Finlandiya	2004	216	Brezilya	3892	14800
Portekiz	121	66	Kanada	3929	33298

Kaynak: WIPO; Aktaran; The World Bank: World Development Indicators 2007, Pp. 308 -310.

Ülkelerin araştırma-geliştirme faaliyetlerine ayırdığı kaynak ölçüsünde patent müracaatları da artış göstermektedir. Tablo 1.3 bu durumu göstermektedir. Bu tabloda Asya ülkelerinin patent müracaatlarındaki yüksek rakamlar dikkati çekmektedir. Japonya yerli:362342 rakamıyla yerli müracaatlar da ilk sırayı almaktadır. ABD'nin ise 171935 yabancı müracaatla bu kategoride ilk sırayı aldığı görülmektedir. Yine bir Asya Kıtası ülkesi olan G. Kore yerli: 105027, yabancı: 35088 patent müracaatıyla göze çarpmaktadır.

— Ülkelerde bin iktisaden faal nüfusa düşen araştırmacı personel sayısı da bilim üretme potansiyeli açısından önemli bir göstergedir. Tablo 1.4'de bu kriter ele alınmıştır.

Tablo 1.4 Yıllara Göre Bin İktisaden Faal Nüfusa Düşen Araştırmacı Personel Sayısı

Ülkeler	1995	2000	2001	2002	2003	2004	2005
A.B.D.	8,1	9,3	9,5	9,7	9,9	10,0	9,7
Avusturya	-	-	-	5,8	-	6,3	6,8
Belçika	6,0	7,5	7,8	7,4	7,5	7,5	7,6
Kanada	6,4	7,2	7,5	7,4	7,5	7,7	-
Danimarka	6,1	-	7,0	9,2	9,1	9,5	10,2
Finlandiya	8,2	15,2	15,8	16,4	17,7	17,3	16,5
Fransa	6,7	7,1	7,2	7,5	7,7	8,0	-
Almanya	6,1	6,6	6,7	6,8	6,9	7,0	7,0
İngiltere	5,2	-	-	-	-	-	-
İtalya	3,5	2,9	2,9	3,0	2,9	3,0	-
Japonya	10,1	9,9	10,4	10,1	10,6	10,6	11,0
Hollanda	4,8	5,2	5,5	4,6	4,5	-	-
G. Kore	4,9	5,1	6,3	6,4	6,8	6,9	7,9
Türkiye	0,8	1,1	1,1	1,1	1,6	1,6	-
AB - 27	4,8	5,2	5,3	5,5	5,6	5,8	-
OECD	5,9	6,6	6,8	6,9	7,2	7,3	7,3

Kaynak: OECD Main Science and Technology Indicators, May 2007, p.21.

Tabloda en çok dikkati çeken ülke Finlandiya'dır. Ele alınan tarihler itibariyle yalnızca 1995 yılı hariç tüm yıllarda diğer ülke ortalamalarının üzerine çıkmaktadır. Japonya ve ABD hemen hemen aynı değerlere sahipken Japonya'nın bir adım önde olduğu söylenebilir. G. Kore AB ülkelerinin ortalamalarından daha iyi durumdayken, en düşük değerlere sahip ülke Türkiye'dir.

Bilim-teknoloji ile ilgili göstergeler veren bu tablolar ülkeler arasındaki yıllar itibari ile araştırma-geliştirme faaliyetlerine ayrılan kaynakların karşılaştırılmasını vermektedir. Ülkelerde çalışan toplam bilim adamı sayısı da karşılaştırmanın netliği açısından önem arz etmektedir. Tablo 1.5’de bu sayılar belirlenen yıllara ve ülkelere göre verilmiştir.

Tablo 1.5 Yıllara Göre Araştırmada Çalışan Toplam Bilim Adamı Sayısı Çeşitli Ülkelere Göre Verilmektedir.

Ülkeler	1995	2000	2001	2002	2003	2004	2005
A.B.D.	1035995	1289782	1319705	1340454	1390301	1415873	1394682
Belçika	23309	30540	32237	30668	30917	31465	31953
Kanada	87380	108492	114640	115860	118860	125330	-
Danimarka	15954	-	19453	25547	24882	26167	28187
Finlandiya	16863	34847	36889	38630	41724	41004	39582
Fransa	151249	172070	177372	186420	192790	200064	-
Almanya	231128	257874	264385	265812	268942	270649	271119
İngiltere	145673	-	-	-	-	-	-
İtalya	75536	66110	66702	71242	70332	72012	-
Japonya	673421	647572	675898	646547	675330	677206	704949
Hollanda	34640	42088	45517	38159	37282	-	-
G. Kore	100456	108370	136337	141917	151254	156220	179812
Türkiye	15854	23083	22702	23995	32660	33876	-
AB - 27	964463	1108506	1144588	1174970	1206865	1241253	-
OECD Top	2814426	3384816	3522672	3561810	3703393	3790814	3865778

Kaynak: OECD Main Science and Technology Indicators, May 2007, p.21.

Bu tabloyla da anlaşılmaktadır ki gelişmiş ülkeler bilim ve bilimsel araştırmalar yapan personele önem vermektedir. Bu alanı desteklemektedir. Örneğin ABD’de 2004 yılında

1415873 kişi araştırmacı personel olarak istihdam edilirken, aynı yıl Türkiye'deki sayı 33876'dır. Yaklaşık olarak ABD Türkiye'den 41,5 kat daha fazla araştırmacıya sahiptir. Aradaki farkın kendisini bilim ve teknoloji alanında doğrudan hissettirmesi şaşırtıcı değildir. Sanayileşmesini tamamlayan bilgi toplumu olma yolunda çok büyük mesafe kat etmiş ölkeler yeni bilgiler üretmek maksadıyla araştırma-geliştirme faaliyetlerine yoğun bir biçimde katılmaktadırlar. Araştırma-geliştirme faaliyetlerinin yoğun olduğu teknoloji alanları şöyle sıralanabilir: Mikro elektronik, haberleşme ve uzay sanayi, bilgisayar teknolojileri, yeni malzemeler, elektrik ve elektronik malzeme üretimi, bioteknoloji, DNA tanı teknikleri, moleküler biyoloji, ilaç sanayi, otomobil sanayi ve kimyasal üretim.

1.3 Teorik Bilginin Pratiğe Dönüştürölmesi: Teknoloji

Ord. Prof. Dr. Cahit Arf, "bilim doğayı bütünölle algılamak çabasıdır" diyor ve hemen ekliyor; "doğayı modelleyerek etkileme çabası." Bu çaba bir süreci içermektedir. Bu süreçte ilk adım olguları algılamaktır. İkinci adım olguların içerdii ilişkiler yumağını algılamak ve ilişkiler yumağını kavramlaştırmaktır. Algılanan ilişkiler yumağının kavramsallaştırılmasıyla belleklerde bir takım resimler ve bu resimlerden de modeller oluşmaya başlar. Bu modelde algılanan ve kavramlaşan yarı olgular ve bunların içerdikleri yeni ilişkiler yerli yerine oturur. Aksi halde model değişir ya da yeni model oluşturulur. Bu modellerle doğayı bütünölle algılayabilme işlemi gerçekteştirilecektir. Bu modeller mutlaka gözlem ya da deneye dayalı algılama ile değil, sezgisel olarak da kurulabilir ki bu sezginin kaynağında da devralınan tarihsel miras ve dolayısıyla yine gözlem ve algılamalar vardır. Bundan çıkarılabilecek sonuç bilim adamının modelinin mutlak şekilde sezgi ya da deneye dayanamayacağı gerçegiştir.

Bilim uğraşında birinci hedefi doğayı kavramak oluştururken, bilim adamlarının bu kaotik arayışının toplumsal-ekonomik-siyasi nedenlerle, doğayı daha etkin bir biçimde değiştirebilmek için onu kavrama çabasına dönüştürmesi istenmektedir. Teknoloji geliştirme alanında artık söz konusu olan doğayı kavramak değil, onu değiştirmek ve geliştirmektedir. Değiştirmek, yeni olanı üretmektir. Teknoloji geliştirme çabası, "yeni olanı üretme" çabasıdır.

“Yeni olan” üretim ister organizasyon yöntemi bazında isterse ürün bazında olsun öncelikle kavram olarak daha sonra ise tasarım olarak kavramdan tasarıma geçilerek üretilir. Kavram ve tasarım aşamaları araştırma-geliştirme faaliyetleri ile ortaklaşa yürütülür.

Tasarım aşamasının ardından merakla üretim yönteminde bu yeni yöntemin pilot denemesine geçilir. Denemelerin başarılı olmasıyla o konuya özgü teknoloji üretim süreci sona erer.

Yeni yöntem, yeni ürün bu deneme sürecinin ardından mühendislik resimlerine ve /veya bilgisine dönüşerek yeni yöntem uygulanır ya da yeni ürün imal edilir.

Yukarıda belirtilen tüm aşamalar uygulandıktan sonra şu sonuca ulaşılabilecektir; teknoloji üretmek, kavram üretimi; yani kavramı somut yöntem ya da ürüne dönüştürebilmenin bilgisini ve tasarımını üretmek, demektir.

Teknoloji üretildikten sonra, bu bilgiler mühendislik resim ya da bilgisine dönüştürülür ki “Teknoloji transferi”, “know-how alımı”, “lisans alımı” denen şey bu resim ya da bilgilerdir. Yani artık sahip olunan şey teknolojinin kendisi değil üretilen teknolojiyi uygulama bilgisidir. Yani o teknolojiyi yeniden üretebilme bilgisi aşağıda üç aşama halinde sunulan sürece ve bu sürecin başarısına bağlı olacaktır.

1. aşama: Teknolojinin edinilmesidir. Bu söz konusu bilgi kümesinin, bilgiyi işlenebilir bir biçimde alabilmesi ve kavrayabilmesi anlamına gelmektedir.

2. aşama: Söz konusu olan teknolojinin ilgili olabileceği tüm alanlara nüfuz etmesinin saptanmasıdır. Ülke ölçeğinde teknolojinin dağılımı, sürecin en can alıcı aşamasını oluşturur.

3. aşama: Özümseven ve ilgili alanlara nüfusu sağlayan teknolojinin “bir üst düzeyde yeniden üretebilme becerisini kazanma” aşamasıdır. Diğer alanlardaki önemi kuşkusuz

olan AR-GE faaliyetlerinin özellikle bu aşamada, eğitim ve sanayi sistemi ya da mekanizmasıyla tümleşik olarak ulusal bazda kurulmuş olması gerekmektedir.

Tüm bu aşamalardan başarıyla geçmiş olmak, özellikle ülke ölçeğinde, teknolojiye tam anlamıyla egemen olunduğu anlamına gelmez. Teknolojiye bütünüyle egemen olmak; bilimsel araştırmayı bilim üretmeyi doğuracak olan teknolojiye gerçekleştirilecek olan köklü değişimler sayesinde mümkün olacaktır.

Teknoloji üretim sürecini bir bütün olarak ve bir üst düzeyde yeniden üretebilme bilim üretmeyi gerektirir. Bilim üretebilmek için de mutlaka teknoloji üretmeye gerek vardır. Bilim ve teknoloji ikili bir sarmaldır. Birlikte yükselir, birlikte çoğalır ve birbirlerini çoğaltırlar. Birbirleriyle etkileşim içerisindedirler; birbirlerini etkileyebilir, geliştirebilir ve değiştirebilirler.

Yukarıda verilen bilgiler ışığında, kesin olmasa da, bilim ve teknoloji hakkında ulaşılabilecek tarifler aşağıda belirtilmiştir:

Bilim sosyal amaçlar için teknik yatırımdır. Teknoloji ise bilimsel ve sistematik bilgilerin pratik amaçlar ve işler için geliştirilmesi ve uygulanmasıdır.

“Teknoloji, belirli hedeflere ulaşmak için tarih içinde geliştirilen bilgi birikiminin üretim sürecine uygulanmasıdır.” (Yücel, 1997:s.7) “Tarih sürecine bakıldığında bilimle-teknolojinin bu denli iç içe yaşadığı bir dönem olmamıştır. Teknoloji ile bütünleşmiş bilimin yeryüzünde yaşama giderek egemenlik kurduğu bu çağda bilim artık “bilim-tek” olmuş durumdadır. ” (İnam, 2004: s.18)

Önceleri üretilen herhangi bir teknoloji ürünü, araç ya da gereç bilimin yardımı olmaksızın, deneme yanılmalar ve usta-çırak ilişkileri ile kotarılmakta ve elde edilmekteydi. Bugün ise matematiksel dilin yardımıyla geliştirilen kavramların teknolojiye uygulandığı bir süreç yaşamaktayız. Bu süreçte ayrıca insanın ve insan gücünün öneminin giderek arttığını ve geleneksel biçimden sıyrıldığını görmekteyiz.

Bilimle-teknolojinin bu denli iç içe olduğu bu dönemde ortaya çıkmış olan “mühendis insan” da makine yapan, üreten, çözen, çözümleyen, hesaplayan, onaran, denetleyen, tasarlayan, planlayan, verim arttıran bir insan tipi olarak karşımıza çıkmaktadır.

Bilim ve teknoloji çağımızın etkin gücü haline gelmiştir ve bu etkinliğini doğrudan ekonominin gerekleri, özellikle de sanayi kesiminden gelen güçlü talepler ile perçinlemektedir.

Tarihi süreç içerisinde ise bilim işlenerek teknolojiye dönüştürülmüş ve insan son üretim (mass production) yapmaya başlamıştır. 17. yy. ‘da bilim insanların kendi isteği doğrultusunda ürün üretmesine yarayan bir araç haline gelmiştir. Sanayi devriminin yol açtığı seri üretim yerli ve uluslar arası pazarlarda büyük rekabet doğurmuş, bu gelişmeler müteşebbisleri yeni bir arayışa itmiştir. Üretime sunulan makineler, yeni duruma ayak uyduramayan sanayiciyi rekabetin dışında bırakmış, bunun sonucunda da yeni bir rekabet türü ortaya çıkmış ve teknolojik bilginin sanayiye aktarıldığı ölçüde gelişmesi; bu gelişmenin kaynağının da sistemli bir biçimde araştırma-geliştirme faaliyetiyle desteklenmesi sağlanmıştır.

Böylece doğayı, evreni bir bütün olarak kavramayı temel alan bilimsel araştırmanın ortaya koyduğu bulgulara sırtını dayayan teknoloji, artık bu bulgulardan yola çıkarak yaşadığı doğayı değiştirmenin maddeyi işlemenin bilgisi ya da deneyimi haline dönüşmüştür. Bu teknolojiyi kullanan toplumlar da refah seviyelerini arttırmışlardır (Yücel, 1997: s.8).

Üretim tarzındaki bu değişimler ve buna bağlı olarak rekabetin boyutlarının da değişmesi bilimi ve teknolojiyi, araştırma ve geliştirme faaliyetlerini disiplin altında yapılan bir yarış haline getirmiş, teknolojinin bu etkinliği nedeniyle bütün ülkeler teknolojiyi üretmek, kullanmak ve yaymak için her türlü çabayı gösterir hale gelmişlerdir.

Bilim ve teknolojiye yapılan yatırımların sağladığı faydalar uzun vadede diğer tür yatırımların önüne geçmektedir. Yapılan bu yatırımların sağladığı faydalar yalnızca ülke ekonomisi ile sınırlanmaz. Teknolojiyle bilgi üreten ve bu bilgiyi sanayide kullanan ülkeler üretici toplum olarak ürettikleri ürünlere kültürel damgalarını da vurmaktadırlar. Bu ülke tanıtımına da katkı sağlamaktadır.

Gelişen ve değişen teknoloji ile birlikte üretimde uygulanan yöntemlerde de değişimler yaşanmıştır. Özellikle sanayi devriminin sonunda jenerik teknolojilerinin seri üretime geçmesiyle üretim tarzı değişmiştir. Ancak değişen yalnızca üretim tarzı olmamıştır. Daha önce küçük alanlarda yapılan bacasız sanayinin bilgi ağırlıklı teknolojileri sayesinde araştırma geliştirme faaliyetlerine yatırım yapan toplumların refah seviyelerinde de artış gözlenmiştir. Ayrıca kullanılan bu teknolojilerin çevre ile dost olmaları, toplumun refahının artmasında etkili olan bir diğer nedendir.

Çağımızda sanayi toplumunun teknolojileri ile gerçekleştirilen maddi üretim yerine bilgi toplumunda bilgisayarlara ve bilişim teknolojilerine dayalı bir üretim süreci yaşanmaktadır. Tüm bilimsel alanlarda olduğu gibi sanayi alanında da bulunan ya da daha önce bulunmuş bilgiler teknolojik bilginin tamamlayıcısıdır. Bilginin üretime aktarılmasıyla ortaya çıkan esnek üretim firmaya pazardaki şartlara ayak uydurma fırsatı verir. Taraflara da pazardaki tıkanmayı aşabilme imkânı sağlar.

Ekonomik büyüme sürecinde etkinlik derecesinde kaydedilen kazançlar ile kaynak tahsislerinde yapılan değişiklikler teknolojik gelişme sayesinde elde edilen verimlilik artışları ile bütünleşmektedir. Ürün çeşitliliği yanında kalite ve verimlilikteki artışlar ile toplam üretimde sanayinin payının yükselmesi teknolojik bilginin sanayiye aktarılması ile olmaktadır. Ayrıca üstünlüğü sağlamak için daha gelişmiş makinelerle, yeni yöntemlerle, yeni ürünlerin üretilmesi fırsatını da vermektedir.

Gelişmişlik düzeyinin üretilen çelik ve enerji miktarı ile ölçüldüğü dönemler geçmişte kalmıştır. Günümüzde bu düzeyin ölçüsünü belirleyenler, enformasyon teknolojilerini oluşturan mikroelektronik, telekomünikasyon ve bilgisayar teknolojilerinin imkânları ile elde edilen, işlenen, iletilen, saklanan bilgi miktarı olmaktadır.

Sanayinin kurulmasında, işletiminde yer alan bu yeni teknolojilerin edinilip üretebilir olması; ülke ekonomisi, ülkenin bütünlüğü ve güvenliği için son derece önemlidir.

Mikroelektronik bazlı enformasyon teknolojileri ise; iletişim, denetim ve otomasyon ile içe olmaları nedeniyle ülke sınırlarını aşarak sanayi yapılarını zorlamak ve onları yeniden şekillendirmek gibi özellikler taşır.

Önümüzdeki yüzyıla önde girebilmek için teknolojinin önemini kavrayan ülkeler, araştırma geliştirme faaliyetlerine büyük kaynaklar ayırmaktadır. Araştırma-Geliştirme faaliyetlerinin ve yeni teknolojilerin etkin bir biçimde uygulanabilmesi için firma stratejilerinde değişiklik yapılmaktadır. Teknolojik gelişmelere ilişkin bilgi kaynaklarına ulaşma, bunları firmalara yayma ve firmaları bu imkânlarla donatma bir ihtiyaç haline gelmiştir.

Teknoloji yalnızca ülke için değil, ülkeler arası faaliyetlerde de önem kazanmıştır. Uluslararası pazarlarda rekabet; emek, sermaye ve doğal kaynak donanımlarından çok, teknolojik alt yapıyı ve dinamiği geliştirmeye dayandırılmaktadır. Yeni üretim sistemleri konusunda gelişmiş ülkelerde ortaya çıkan iki temel gelişmeden söz edilebilir. Bunlardan birincisi büyük ölçekli firmalarda standart ve seri üretim sistemleri yerine talep koşullarına göre değişebilir, esnek, büyük ölçekli üretimi feda eden, minimum stok, maliyetli emek ve bir ölçüde sermayeden tasarrufa yönelik elektronik temelli robotların devreye girmesidir. İkincisi ise; sanayi, tarım ve hizmetler dâhil olmak üzere çok geniş bir üretim yelpazesinde girdi olarak kullanılacak, değiştirilebilecek karakterlere sahip ve ekonominin tümünde verimlilik artışı sağlayacak geleceğin stratejik teknolojilerinin oluşturulmasına yoğunlaşılmasıdır. (Yücel, 1997: s.36)

Teknolojiye yapılan yatırımların sağladığı faydalar yalnızca belirli alanlarla sınırlı değildir. İleri teknolojiye yapılan sürekli yatırımlar mikroelektronik ve iletken özellikleri üstün malzeme üretimi ile metalürjide hızlı gelişmeler beklenmektedir. İleri teknoloji içeren seramik üretimi yapay malzeme devriminin önemli bir parçasıdır. Polimer alaşımlarla yeni tip plastikler üretilmekte ve bu malzemeler uçak ve otomobil

sanayinde hızlı kullanım alanı bulmaktadır. İleri teknoloji ürünü olan seramik ve kompozitlerin kompozisyonu ile çelikten daha sağlam, daha hafif maddeler ileri teknoloji alanlarında kullanılmaktadır.

İnsanlığı bilgi çağına hazırlayan teknolojilerin ürünü olan bilgisayar ve iletişim teknolojilerinin maliyetleri hızla düşerken veriminin artması, bu ürünlerin maliyetinin ve buna bağlı olarak fiyatının hızla düşmesi tüketicinin bu ürünlere sahip olmasını kolaylaştırmıştır.

Sanayi Devrimi'nin yaşandığı süreç içerisinde teknolojinin tabanını buhar teknolojisi oluşturmaktaydı. Bugünkü toplumsal evrilmenin teknoloji tabanını da çağımızın enformasyon teknolojisi oluşturmaktadır.

20. yüzyılın başlarında kilit üretim olan otomobilde, üretimin enerji payı %60 iken günümüz enformasyon teknolojilerinin kilit üretimi olan mikro-chips' in üretiminde hammadde ve enerjinin payı %2'nin altına inmiştir. Bu iki örnek girdi oranlarının teknolojiye bağlı olarak ne denli değiştiğini göstermesi bakımından önemlidir.

Çağımız enformasyon teknolojisi ve onun bir bileşeni olan telekomünikasyon teknolojisinin sağladığı mükemmel denetim imkânları, "Globalleşme, Küreselleşme" olarak anılan küresel sürecin teknolojik temellerini de döşemektedir (Göker, 2001: s.6).

1.4 Üretim Faktörü Olarak Teknolojinin Etkileri ve Büyüme Teorileri

Ekonomik büyüme gelişmekte olan ülkeler için hala çok önemlidir. İktisatçılar açısından ülkelerarasındaki büyüme hızlarındaki farklılığı açıklamak gayreti söz konusudur. Büyüme literatüründe son yıllara kadar hakim olan Neo-klasik anlayış bu farklılığın nereden kaynaklandığını açıklamada yetersiz kalmış, yeni geliştirilen büyüme modellerine ek olarak kalmış bir ülkenin sahip olduğu beşeri sermaye, dış ticaret politikası finansal kalkınması ve kamu harcamalarının da ekonomik büyümeye katkıda

bulunacağı vurgulanmıştır. Neo-klasik kurama alternatif olarak içsel büyüme teorileri teknolojisini içselleştirilmiş ve Neo-Klasik kuramın varsayımları değiştirilmiştir.

1980'lerin II yarısında geliştirilen içsel büyüme teorilerine kadar iktisat yazınında Neo-Klasik büyüme kuramı baskın olarak yer almıştır.

1950-60'lı yıllarda ise yaygın olan büyüme teorisi Rostow' un çizgisel büyüme teorisi idi. Rostow'un teorisini bir büyüme teorisinden çok bir gelişme kalkınma teorisi olarak değerlendirmek daha doğrudur. Rostow az gelişmişlikten gelişmişliğe geçişin bir dizi evreden oluştuğunu öne sürerek esas itibariyle bir tarihsel yaklaşım öne sürmektedir.

Bu yaklaşımın temel motivasyonunu batı ekonomilerinin geçmedikleri tarihi evreler oluşturuyordu. Rostow'a göre geleneksel bir toplumun kalkınması için belli şartları yerine getirmesi yeterliydi. Bunlardan en önemlisi de yatırımcılara kaynak sağlanması için iç ve dış tasarrufların arttırılması idi. Bu noktada Rostow'u motive eden önemli bir unsur batı Avrupa devletlerinin II. Dünya Savaşı sonrası ABD' li Wensel Marshall yardımları sayesinde kısa sürede ekonomilerini düzeltmeleri idi (Yülek, 1997: s.3).

Rostow'un tasarrufa verdiği önem Harrod-Dowar modeli ile açıklanabilir. Bu model çarpan ve hızlandıran bireyin tüketim seviyesinin belli bir optimizasyon sonucu belirlenmeyip bir dışsal sabite dayandırıldığını ima etmektedir. Bu varsayım Ramsey modelinden alınmıştır. Sabit katsayılı hızlandıran prensibi ise daha kuvvetli bir varsayımdı ve sermaye stoku ile üretimin birbirlerine lineer olarak bağlantılı oldukları manasına geldiği için, "sabit oranlar" sermaye stokundaki artışları üretimindeki artışlara oranının da yine aynı sabite eşit olmasını gerektiriyordu. Yani sermayenin marjinal verimliliği sabit ve sermayenin ortalama verimliliğine eşitti. Bu iki prensip birleştirildiğinde büyüme oranının $b = s/k$ cinsinden ifade edilebileceği ortaya çıkmaktadır. (b: GSMH büyüme hızı, s: Tasarruf oranı, K: sermaye-hâsıla oranı) Ayrıca Harrod Damar modelinde büyüme oranını arttırmak için ya tasarruf oranının arttırılması ya da sermayenin verimliliğini arttırılması gerekmektedir.

Harrod-Domar modelinde ana soru Kayne' in tartıştığı, bir ekonominin hazır şartlar altında tam istihdam seviyesinde kalacağı meselesinin nasıl dinamikleştirilebileceğiydi ve bu sorular gelişmiş ũlkeler için soruluyordu.

Tabi bũyũme hızının iktisat dışı şartlarda belirlenen bir sabit olduğu durumda, bu durum dengeli bũyũme olarak tanımlanmaktadır. Őretici ve sermayenin gelişiminde tabii gelişme hızına eşit olması gerekmektedir. Ancak bu modelde kullanılan sabit katsayılı ũretim fonksiyonu sebebiyle bũyũme ancak parametrelerin tesadũf sonucu dengeyi sağlamasına bağlıdır. Ekonomi istikrarsız bir denge noktası olan bũyũme hızının etrafında bir “bıçak sırtında” yer almaktadır. Tasarrufların denge tasarruf oranına nispetle artması gittikçe artan işsizliğe, tasarruf oranının fazla artması ise fazla sermayeye sebebiyet vermektedir.

“Bıçak sırtı” dengesini ozmek için iki önemli teřebbũs oluşmuştur. Birincisi J. Robinson' un başını çektiği $b=s/k$ eşitliğinde b ' nin tabii bũyũme oranına eşitlenmesi için tasarruf oranının değişeceği fikri idi. İkinci yaklaşım ise neo-klasik yaklaşımdır ve eşitliğin s ' nin değil k ' nin değişmesi ile sağlanacağını belirtilmekteydi ki bu da yeni bir ũretim fonksiyonunun kullanılmasını gerektiriyordu (Yũlek, 1997: s.5).

Solow' un ncũ çalışmasına (1956) dayanan neoklasik bũyũme teorisi birçok iktisatçının 1960'lı yıllarda katkılarıyla (rneğin Denison 1961, Coss 1965, Kooprun 1965) gelişmiştir.

Literatũrde Solow modeli olarak da adlandırılan Neo-Klasik bũyũme modelinin temel varsayımları şunlardır:

- Tam rekabet koşulları geçerlidir.
- Sermayenin azalan getirisi söz konusudur.
- Yatırımlar bũyũmede önemsizdir.
- Teknolojik gelişme dışsaldır.
- Teknolojik gelişmenin açıklanması model içinde yer almaz.

Nüfus ve işgücündeki artış, içermemiş teknolojik değişim (disembodied technological change) modele dışsal olarak verilmekte ve beşeri sermayedeki üretkenlik ya da verimlilik değişimleri dikkate alınmamaktadır. Bu varsayımlar altında kurulan model, fert başına sermayenin yine fert başına üretim veya tüketim ile aynı oranda artış gösterdiği bir “dengeli” büyüme çizgisi tanımlamaktadır. Denge durumuna erişildiğinde fert başına gelir ve tüketimdeki artış oranı teknolojik çalışma hızıyla eşit hale gelmektedir. Modelde dışsal bir değişken olan teknoloji fert başına gelirdeki artışı sağlayan yegâne faktördür ve denge durumundaki büyüme hızı tasarruf eğiliminden bağımsız olarak ortaya çıkmaktadır. Nüfus artışı ile teknolojik değişmeyi dışsal kabul eden böyle bir yapıda, politika uygulamaları ile büyüme ilişkisini sağlayan bir aktarım mekanizması bulunmadığından neo-klasik modelde konunun uygulayacağı politikalar bakımından belirgin bir rolü yoktur.

Ayrıca ABD’ye ilişkin zaman serileri kullanılarak yapılan analizlerde, modelin “artık terimi” niteliğindeki teknolojik gelişme veya üretkenlik artışının gerçekleşen büyümenin en az %50 sini tek başına açıkladığı diğer %50 lik katkının sermaye ve işgücü’ndeki artıştan kaynaklandığı sonucuna varılmıştır.

Bu iki temel sonuç büyümeyi etkileyen faktörlerin daha sistematik, ayrıntılı ve formal bir çerçevede araştırılması yönündeki çalışmalar için başlangıç noktasıdır.

Bir diğer Neo-Klasik model Ramsey modelidir. Solow-Swan ve Harrod-Dowar modellerinde tasarruf ve dolayısı ile tüketim veri olarak kabul edilir. Model çözüldüğünde veri bir tasarruf oranına tekabül eden durağan hal sermaye-işgücü ve sermaye kişi başına üretim rakamları ortaya çıkar. Metodolojik olarak buradan sonra sorulan soru örneğin belli bir sermaye işgücü oranına ulaşmak için ne kadar tasarruf etmek gerektiği olabilir. Ramsey (1928) modelinde ise bireylerin bir optimizasyon problemini görerek tüketim-tasarruf oranlarını tespit ettikleri varsayılır. Modern içsel büyüme modelleri de aynı yaklaşımı benimsemiştir. Ramsey modeli çözüldüğünde optimal kayıtsız tasarruf oranının bireyi tüketim ve tasarruf arasında kayıtsız bırakan oran olduğu görülür. Bu model anlatılan diğer modelden daha gelişmiş olmakla beraber

teknolojik gelişmeyi ve büyümeyi yine dışsal faktörlerle açıklamaktadır (Yülek, 1997: s.6).

1.5 Büyüme Teorilerinde Dönüşüm; Yeni Büyüme Teorileri

Neo-klasik büyüme kuramı literatüre uzun süre hâkim olmuş fakat ülkelerin gelişmişlik düzeylerindeki farklılığı açıklamakta yetersiz kalınca 1980'lerin ikinci yarısında geliştirilen ve büyüme literatürüne önemli katkı yapan içsel (yeni) büyüme modelleri teorik ve uygulamalı iktisatçıları derinden etkilemiştir. Koyu politikaları, bilgi taşıma yolları, başarı ve sermaye gibi unsurların ülkelerin büyümesini etkileyen önemli bir faktör olduğu bu yeni yaklaşımda yer almaktadır. Bu modelde teknolojik gelişmelerin dışsallığı reddedilmekte ve teknolojik gelişmeler modele dâhil edilmektedir.

“Eski” ve “yeni” büyüme modelleri arasındaki en önemli fark, sermayenin getirisine ilişkin kabul ettikleri varsayımdan kaynaklanmaktadır. Neo-Klasik büyüme modelleri sermayenin azalan getirisini kabul ederken içsel büyüme modelleri beşeri sermayeyi de kapsayan, sermayenin artan getirisinin olabileceğini ve bu artan getirinin de uzun dönemde büyümeyi azaltamayacağını kabul etmektedirler. İçsel büyüme modellerinde ekonomik büyümenin içsel iktisadi temelleri olacağı söylenmekte ve ülkelerin gelir seviyelerinin kendiliğinden birbirine yaklaşacağı tezi yıkılmaktadır. Neo-klasik modelin aksine az gelişmiş ülkeler eğer gerekli önlemler almazlarsa gelişmiş ülkeler ile arasındaki fark gittikçe artacaktır. Yeni büyüme modellerinde teknoloji içselleştirilmekte ve kamu politikalarının ekonomik büyümeyi etkileme mekanizmaları öne çıkarılmaktadır. Sabit ya da artan getiriye kaynaklık edecek, kaynak olacak değişik öneriler bulunmaktadır. Özellikle Lucas (1990) beşeri sermayenin, Rebelo (1991) kümülatif sermayenin Romer (1990) AR-GE çalışmalarının, Baro (1990) kamu harcamalarının ve Pagano (1993) finansal piyasaların artan getiri sağlayacağını ileri sürmektedirler.

İçsel büyümenin hangi mekanizmalarla olacağı hususunda çeşitli fikirler ortaya atılmıştır:

- Bilgi üretimi ve taşımalar
- Beşeri sermaye modelleri
- Kamu politikası modelleri

İçsel büyüme modellerinde ilk göze çarpan, Arrow' un 1962 yılında önerdiği ancak daha sonra Romer' in 1986 yılında tekrar dile getirdiği “yaparak öğrenme” fikrini kullanılıyor olmasıdır. Bazı sektörlerde zaman ilerledikçe maliyetlerin düşmesi, kalitenin yükselmesi ve üretimin hızlanması sürecine Arrow “yaparak öğrenme” adını vermiştir.

Bu, ekonomi genelindeki üretim seviyesi ile de ilişkilendirilerek, Arrow' un da varsaydığı gibi bir şirketin verimliliğinin ülkedeki toplam üretim seviyesi ile de orantılı olduğu anlamına gelir. Romer' in bu bağlamda şu varsayımları olmuştur:

- Üretim ve yatırım süreci içerisinde bir yan ürün olarak teknik bilgini üretildiği.
- Bu bilginin yeni üretimde bir nevi bedava girdi olarak kullanımı.
- Yeni üretimin daha büyük maliyette ve daha yüksek kalite ile yapılması.
- Üretilen bilginin “taşımalar sonucu” diğer şirketlere ulaşması.
- Bilgi mükemmel olarak patentleşemeyeceği ve saklanamayacağı için, bir şirket tarafından yeni bir bilginin üretimi ve diğer şirketlerin üretim imkânları üzerinde müspet bir dışsallık oluşturması.

Bu varsayımlar altında ülkede ne kadar çok yatırım yapılmış ve sermaye stoku ne kadar büyükse, o kadar ekonomik bilgi üretilmiş olacak ve üretim fonksiyonu bu şekilde değiştirildiğinde daha çok yatırım yaptıkça her yeni yatırımın verimi öncekine göre daha fazla olacak.

Romer modelinin (1986) ilginç ve önemli implikasyonları şunlardır.

1. **Nüfus etkisi (ölçek):** Büyüme oranı ülke nüfusu ile doğru orantılıdır. Bunun nedeni ise, ortaya çıkan ve toplumda yayılan bilginin, nüfusu yüksek ülkelerde daha çok insan tarafından kullanılmasıdır. Bu “ölçek etkisi” olarak adlandırılır.
2. **Kamu Politikaları:** Bu modelde bilgi üretimi pozitif bir dışsallıktır. Bir şirketin yatırımları sonucu iki etki ortaya çıkar: Birincisi şirketin elde ettiği faydayı temsil eden malın nasıl daha iyi, hızlı, ucuz yapılabileceğini öğrenmesi, diğeri ise taşımalar sonucu ülkedeki toplam bilgi stokunun artması ve diğer şirketlerin de verimliliğinin artmasıdır. Şirketin asıl amacı kendi kârını maksimuma ulaştırmaktır. İkincisi ise amaç sosyal fayda grubuna ikincisinden daha geride kalındığında şirket açısından durum kârlı olmayacağı için proje politikalarının devreye girmesidir.
3. **Young Modeli (1991):** Romer modelinin üçüncü önemli implikasyonudur. Modelde iki ülke ve iki mal vardır. İki ülkeden biri gelişmiş, yüksek teknolojiye sahip mal üreten A ülkesidir. Diğeri düşük teknoloji ve düşük mala sahip B ülkesidir. A ülkesinin büyüme hızı artmakta, B ülkesinin ki gittikçe düşmektedir. Bunun sebebi ileri teknoloji malında “öğrenme” potansiyelinin daha yüksek olmasıdır. Model, gelişmekte olan ülkelerin “öğrenme” potansiyeli daha derin sektörlere girmesi gerektiğini gösterir. Bu mallarda gelişmiş ülkeler şu an daha yüksek karşılaştırmalı üstünlüğe sahip olabilir ama düşük teknolojili malda uzmanlaşma gelişmekte olan ülkelere daha pahalıya mal olacaktır.

İçsel büyüme modellerinin ikinci önemli implikasyonu beşeri sermaye ile ilgiliydi. Rebelo (1991), Lucas (1988) modellerinde beşeri sermaye fiziksel sermaye gibi üretim faktörlerinden biridir ve bir ekonomi nasıl fiziksel sermaye yatırımlarına ihtiyaç duyuyorsa aynı şekilde beşeri sermaye mallarına da ihtiyaç duyar.

Bu kapsamda eğitim yatırımları “yaparak öğrenme” yoluyla kendiliğinden oluşan yatırımlar olarak yer alır.

Bu konuda devlete de ayrıca sorumluluk düşmekte kişilerin kendilerini göstermeleri şirketlerin personellerini eğitmelerinin yanında devletin de vatandaşlarına eğitim olanakları sunması oldukça önemlidir.

Lucas ve Rebelo modelinde bir ekonomideki fiziksel sermaye, beşeri sermaye oranının denge seviyesine göre düşmesi durumunda büyüme hızının dengedekinden daha yüksek olacağı öngörülmektedir. Ancak Lucas'ın bu durumun tam tersini savunması kafaları karıştırmaktadır. II. Dünya Savaşı sonrası Almanya ve Japonya'da fiziki sermayenin hemen hemen yok olduğu buna karşın beşeri sermayenin nispeten daha az zarar gördüğü ortamda yüksek büyüme hızlarına ulaşılabilmesi Rebelo açısından modeline uygun bir örnek oluşturmuştur. Çünkü beşeri sermayenin oluşumu, fiziki sermayeye göre daha zahmetli, uzun bir süreç istemektedir. Sermaye stokunun gördüğü zarar daha kolay giderilebilmektedir.

Kamu politikası modellerinde ise ilk göze çarpan Barro (1990) modelidir. Modelin varsayımları aşağıda belirtilmektedir:

- Kamu sektöründe sağlanan mal ya da hizmetler üretim faktörlerinden biridir.
- Emek düşürülmüş üretim fonksiyonu sermayeye ve bu mala bağlı olmuştur.
- Hükümetin tek geliri gelir vergisidir.
- Hükümetin tek gideri kamu malı arzıdır.
- Bütçe daima denktir.

Bütçe denklemleri efektif olarak kamu malı arz seviyesini sermaye stokuna bağladığı için model fiilen bir içsel büyüme modeline dönüşmektedir.

Model bir dışsallık (özel yatırımların dolaylı yoldan kamu malı arzını arttırması) sayesinde büyümeyi içselleştirmektedir. Bunun en önemli implikasyonu yine yatırımlara tanınması gereken teşvikler (vergi indirimi vs.) ile alakalıdır. Bu teşviklerin olmadığı bir ortamda yatırım hesapları yapan özel müteşebbis sadece kendi özel kâr zarar hesabı yapar. Hâlbuki sosyal refahı maksimize etmeyi amaçlayan “plancı” açısından herhangi bir yatırımın topluma kazandırdığı yarar da (artan bütçe gelirler ve dolayısı ile artan kamu malı arzı dolayısı ile üretim) göz önünde bulundurulur. Bu durumda teşviklerin olmaması yatırım seviyesini sub-optimal seviyelere düşürecek,

büyüme hızı da optimal seviyeler altında olacaktır ki Barro modeli Asya kaplanlarının gelişmesini açıklamakta kullanılan önemli teorik modellerden biridir. Asya kaplanlarının büyüme hikâyelerindeki farklı yönleri büyüme teorisine içsel büyüme teorisi adapte etmiştir.

1.6 Büyümenin Sağlanması ve Devamlılığı: Kalkınma

Ülkelerin gelişmişlik dereceleri arasındaki büyük farklılık gelişmiş denilen ülkelerle az gelişmiş ülkelerin büyüme sorunlarında birbirinden hayli değişik yönler ortaya çıkarmaktadır. Bu nedenle iktisat yazınında, az gelişmiş ülkeler için “büyüme” deyimini yerine yapısal değişiklikleri de içerdiği kabul edilen “kalkınma” deyiminin kullanılması tercih edilmektedir.

Böyle bir sınıflama için kullanılacak milli gelir, okuryazarlık oranı, nüfus başına tasarruf-tüketim, nüfus başına servet vs. türünden kıstaslar tek başlarına bir toplumun gelişmişliğiyle ilgili çok kesin fikir vermez. Birlikte kullanılması ise çoğu zaman tutarsız sonuçlara götürebilir. Az gelişmişliğin yalnızca bu kıstasların belirlediği yelpazeden daha çok aşağı bölgelerinde kalan ülkeleri ifade ettiği söylenebilir.

Kalkınma iktisadının bir disiplin olarak ortaya çıkışı 1930’lardaki Büyük Bunalım ile başlamıştır. 1939–45 yılları arasındaki uluslar arası ekonomik sistemin çöküşünün meydana getirdiği sarsıntı da kalkınma ekonomisine asıl ivmeyi kazandırmıştır. Kalkınma ekonomisinin II. Dünya savaşından sonra bir disiplin olarak ortaya çıkışından günümüze kadar kavram, ekonomik yönü ile değerlendirilmiştir. Hem kalkınma teorilerinde hem de kalkınma stratejilerinde bu vurgu çok açıktır (Yavilioğlu, 2002: s.63).

Sosyal, siyasal ve ekonomik içerikleriyle birlikte toplumsal bir olgu olan kalkınma kavramı, ekonomi gibi tek bir faktörü kapsayacak bir biçimde içeriği zamanla daraltılmış ve literatürde bu anlamda kullanılır olmuştur, yani sosyo-kültürel ve siyasal yönleri ihmal edilmiştir.

Ekonomik kalkınma ise ileri aşamalı bir süreci ifade eder. Üretim faktörlerinin ortaya çıkarılması birinci aşamada gerçekleştirilir. Bu aşamada ekonomiyi de içine alan kurumsal/yapısal değişimin olması gerekir.

Üretim faktörlerinin en uygun bileşimini içine alan II. aşama ile birlikte yukarıda da vurgulandığı üzere ekonomik kalkınma süreci iktisadi yapılar yanında sosyal-siyasal yapılarda da gelişme yönünde bir değişme, hatta yeni yapıların oluşturulması sürecini de kapsar. Kalkınma her ne kadar iktisadi büyümeyi içerirse de var olanın sayısal büyümesi anlamına gelmemekte, olumlu anlamda yeni bir yapının kurulmasını öngörmektedir.

Yapısal değişme ise ekonomik olmayan faktörlerin ancak ekonomik olanların değişimini etkiledikleri oranda kapsayan bir kavram ve tekniktir. Kalkınma kavramı ise ekonomik olan ve olmayan faktörleri karşılıklı etkileşimleriyle bir neden-sonuç ilişkisi içerisinde kapsar ve etik/politik bir kavram olarak değerlendirir. Bu anlamda yapısal değişme, ekonomik kalkınmanın önemli ve zorunlu bir parçası olmaktadır. Böylece iktisadi kalkınma bir yapı değişikliği, bir yapıdan diğerine geçiştir. Böyle bir geçiş kalkınmanın bir göstergesi ve uyarıcı bir faktördür. Kalkınma için yatırım artışı, teknolojik gelişme, verim artışı, eğitim düzeyinin yükselmesi yanında, düşüncenin, emniyetin, sosyo-ekonomik yapıların da değişmesi gerekecektir.

Çoğu zaman kalkınma ile aynı anlamlarda kullanılan modernleşme ve sanayileşme kavramlarına bakıldığında sanayileşme, modernleşme ve kalkınma kavramlarının ve bu kavramlarla ifade edilen süreç ve amaçların ortak paydası olarak anlamlandırılmaktadır. Böylece sanayileşme sürecinin doğrudan ve dolaylı etkileri diğer iki kavram kapsamında yer almakta ve içeriklerini birbirine yaklaştırmaktadır. Modernleşme ve kalkınmanın, geleneksel olandan modern olana geçişi ifade ettiği anda, bu geçiş sonucunda geleneksel moderne benzer ve bu sürecin en önemli unsuru sanayileşmedir. Çünkü sanayileşmenin iç kuvvetleri ve dinamikleri kalkınmanın da iç dinamikleri ve kuvvetleridir.

Artan ve genişleyen çalışma vasıfları, artan mesleki ve coğrafi hareketlilik, sanayiye bağlı yüksek seviyede eğitimi, hiyerarşik yapıli bir işgücü, tarımın hayat ve geçinme şekli olarak önemini kaybetmesi ve şehirleşme, çoğulcu bir toplumda gerçekleştirilen ideolojik mutabakat, sanayi toplumunun ileri teknoloji temeline oturmuş olması kalkınmanın sözü edilen iç dinamiklerini oluşturmaktadır.

Tüm bunlardan sonra az gelişmiş ekonomilerin kalkınma sorunları konusunda ortaya atılan modeller incelendiğinde pek çok düşünür göze çarpmaktadır. Rostow, Buchanan, Chenery, Timbergen, Nurkse, Scitovsky, Lewis, Rodan, Hirschman, F.Perouk vb... Bu iktisatçılar kalkınma sorunlarına yapısal yaklaşmışlardır. Bu bağlamda dış ticarete görülen dengesizlikleri, işsizliğı, gelir dağılımındaki bozuklukları vb. sorunları talep ve üretim fonksiyonlarındaki ve ekonomik davranışlardaki çeşitli yapısal özelliklerle açıklamaya çalışmışlardır. Çözüm olarak kalkınmakta olan ülkenin ekonomilerini sanayileşmiş ülkelerden yalıtılmalarını, fakir ekonomilerin kalkınmış merkez metropol ekonomilerden kopmalarını, dışa kapanarak kendi kendine yeterli (otarşi) bir sanayileşme modeli izlemelerini ve belirli bir güce ulaştıktan sonra dışa açılmalarını önermişlerdir. Bazıları hızlı büyümenin en yoksul kesimlere yararının olmadığı hatta zarar verdiğini savunmuş, örtülü olarak da olsa zenginliğin belli miktarlarla sınırlı olduğunu, zenginleşen bir ülkenin diğerinin fakirleşmesi pahasına bunu gerçekleştirebileceğini öne sürmüşlerdir. Ancak son yarım yüzyılda örneğin Doğu Asya'da yaşanan gelişmeler bu görüşlerin çoğunun temelsiz olduğunu göstermiştir.

Kalkınma yarışının uzun soluklu bir yarış olduğu gerçeğı Brezilya örneğinden de anlaşılabilir. Zira bu ülkenin bu performansı yakaladığı dönemler olmuş, soluğı kesildiğinde ise eski yapılar, geleneksel darboğazlar bu ülkeyi bulunduğu noktadan tekrar aşağılara çekmiştir.

İktisatçıların çoğı iktisadi kalkınmanın ancak tasarruf-yatırım hacminde büyük bir artışla olacağını düşünmektedirler. Kalkınmanın finansmanı, gelir artışı vs. konusunda kimin yüklenip, kimin yararlanacağı konularında ise farklı öneriler ileri sürülmektedir.

Gelişmekte olan ülke (GOÜ), ekonomik kalkınmaları konusunda önceliğin tarıma ya da endüstriye verilmesi konusunda da görüş ayrılıkları yaşanmakta, tarıma öncelik verilmesini savunan yazarlar kalkınmada tarımın ortaya koyduğu avantajlar ve endüstrileşmenin rolünün sınırlarını belirtmekte, endüstri-merkezci görüşü benimsemiş iktisatçılar ise endüstrileşmenin gelişmede motor rolü olduğu fikrini savunmaktadırlar. Endüstrileşmeye öncelik verilmesi konusunda ileri sürülen delil yelpazesi oldukça geniştir.

Bununla birlikte Tarım-Merkezcilik ile Endüstri-Merkezcilik arasında taraf tutmayan birçok iktisatçı da bulunmaktadır. Bunlar tarım ya da sanayinin önceliğini reddetmişlerdir. Tarihsel deneyim ışığında iki sektörün kalkınma sürecindeki tamamlayıcılıklarından yana tavır sergilemişlerdir.

Ekilebilir arazisinin ve nüfusun bol, sermayenin kıt olduğu ülkelerde kalkınma hamlesinin tarımla başlaması kaçınılmazdır. Hong-Kong, Singapur gibi arazisi kıt bir ülkede ise kalkınma, tarımı atlayıp emek-yoğun imalat sanayi ile gerçekleşebilir. Aynı şekilde, iklimi, kültürü ve konumu turizme çok elverişli bir ülkede ise dışa açılış ve kalkınma hamlesi hizmet sektörü ile olabilir. Yunanistan ve İspanya buna örnek gösterilmektedir (Duran, 1997: s.32).

Az gelişmiş ülkelerin kalkınmaları önünde çok önemli yapısal sorunlar olmakla birlikte kalkınmanın bu ülkeler açısından imkânsızlığı da söz konusu değildir. Dünya Bankasının 1991’de yayınladığı Dünya Kalkınma Raporu’nda gelişmekte olan ülkelerin uyguladıkları ekonomi politikalarının son 40 yıllık dönemdeki gelişmeler dikkate alınarak yapılan analizde kötü politikaların bedellerinin ve iyi politikaların ödüllерinin tasavvur edilebileceklerden daha büyük olduğu yönündedir. Daha önceki dönemlere göre GOÜ’ler son 40 yılda hızlı bir büyüme gösterdiler. Sanayileşmenin ilk aşamalarında kişi başına düşen reel gelirin ikiye katlanabilmesi için geçen sürelerin daha sonra büyük ölçüde kısaldığı görülmüştür. Kişi başına reel gelirlerin ikiye katlanabilmesi için İngiltere’de 1780’den sonra kabaca 60 yıla, ABD’de 1840’dan sonra 35 yıla gereksinim duyulurken, Türkiye aynı başarıyı 1957’den sonra 20 yılda gösterdi.

Brezilya 1961'den sonra 18 yılda, G. Kore 1966'dan sonra 11 yılda ve Çin ise 1977'den sonra 10 yılda bu başarıyı gösterebilmiştir (Duran, 1997: s.33).

Son yıllarda ekonomik büyüme ve endüstriyel kalkınma düzeyini yükseltebilmek amacıyla gelişmekte olan ülkeler tarafından birçok kalkınma stratejisi denenmiş olup bunların bir kısmı makro ekonomik istikrara yönelik, bir kısmı dışa dönük, bir kısmı da rekabet ortamı oluşturucu ve öncelikli sektör stratejileridir. Bu stratejilere aşağıda üç başlık altında kısaca değinilmektedir.

1.6.1 Endüstriyel Kalkınma Stratejileri

Belli bir endüstriyi ilgilendiren özel politikalar ile devletin doğru bir biçimde saptanan yöntemlerden yararlanarak endüstriyel yapıyı etkilemek için uygulamaya koyduğu planlı koordinasyonudur. Makro ekonomik istikrar ve rekabet ortamı oluşturma stratejilerini kapsamaktadır.

Makro ekonomik istikrar ve rekabet ortamı oluşturma stratejisi: Endüstriyel kalkınmaya ilişkin hükümetlerin düşük ve istikrar kazanmış bir enflasyon devamı konusunda çaba sarf etmelerini, belirsizliklerin en aza indirilmesini ve geniş anlamda teknoloji altyapısının geliştirilmeye uğraşılması faaliyetlerini kapsar. Bu amaçla devlet vergi gelirlerini yeniden düzenler, eğitim, sağlık, adalet, ulaştırma, çevre ve kentsel altyapı gibi alanlara kaynak aktarımını öngörür.

1.6.2 Dışa Dönük Kalkınma Stratejileri ve Uzakdoğu Kaplanları Örneği

Geçmiş yıllarda uygulanan ekonomik kalkınmaya yönelik politikalar dışarı dönük stratejilerin, ithal ikame stratejisine göre ekonomik kalkınma çabalarında daha başarılı olduğunu göstermiştir.

İhracat yapan firmalar dünya piyasalarındaki diğer firmalarla rekabet etmek için verimliliklerini arttırmak zorunda kalmakta, böylece daha düşük fiyattan satma ve daha

kaliteli mal üretmeye yönelik ihracat teşvik politikaları sıkı şekilde uygulanarak hem iş gücü verimliliği arttırılmakta hem de yeni teknolojilere daha çabuk uyum sağlamak ve daha etkin olunabilmektedir. İşletmeler iç pazarda devletin belli oranda korumacılığı altında iken uluslar arası pazarlarda büyük ölçüde fiyat/kalite rekabeti ile karşı karşıya kalacaklardır.

Uzakdoğu Kaplanları olarak adlandırılan Japonya, G. Kore, Tayvan, Hong-Kong ve Singapur' un son 30 yılda izledikleri dışa dönük kalkınma stratejileri ve ulaştıkları başarı seviyesi bu stratejinin başarısını ortaya koymaktadır.

Bu ülkelerin kalkınma pratikleri incelendiğinde GSMH' larının 1960–95 yılları arasında ortalama % 8–10 arasında büyüdüğü görülmektedir. Bu ülkelerin dış ticarete gösterdikleri performans daha da çarpıcıdır. 1962–96 döneminde dış ticaret hacmi bakımından Japonya 4. lükten 2. liğe, Tayvan 28. likten 10. luğa, G. Kore 33. lükten 13. lüğe yükselmişlerdir (Duran, 1997: s.37).

Bu ülkelerin başarısında klasik iktisat teorisinin vurguladığı geleneksel öğelerin dışında 4 etken etkili olmaktadır:

- Hızlı dışa açılma ve dünya ekonomisi ile bütünleşme,
- Devletin ekonomik kalkınmaya olan olumlu katkısı,
- Eğitime verilen önem,
- Teknolojik patlama.

1.6.3 Sektörel ve Bölgesel Öncelik Stratejisi:

Bu strateji dengesiz kalkınma, sektörel veya bölgesel öncelikleri dikkate alarak, belli alt bölgeler veya sektörler lehine öncelikler tanınarak, kalkınmada bunların öncü sektörler veya bölgeler olarak rol üstlenmesi esasına dayanmaktadır. Böylece seçilecek bölge veya sektör kalkınmanın itici gücünü oluşturacaktır. Altyapı, üretken yatırım önceliği;

tarım, sanayi önceliği, öncü kesimler ölçütü aslında “dengesiz kalkınma ölçütü”nün çeşitli uygulamalarını oluşturmaktadır (Duran, 1997: s.38).

Bu stratejinin uygulanmasındaki amaç, belli kriterlere göre seçilmiş sanayi kollarının teşvik, vergi, kredi, dış ticaret politikaları ile desteklenmesi ve dünya ekonomisinde rekabet gücü kazanabilmesidir.

1.7 Ekonomik Kalkınmada Bir Vazgeçilmez: Yenilikte Süreklilik

Ekonomik performansın rekabetçi üstünlüğünü belirleyen en önemli ana etken çağımızda meydana gelen teknolojik gelişmedir. Ekonomik gelişmeye yön verici gücü nedeniyle günümüz politikacıları için teknolojiye bağlı olarak yapılacak yenilikler ekonomik performansı geliştiren stratejilerin merkezinde yer almaktadır. Ekonomik performansın ana dinamiği olan bilimsel veya teknolojik faaliyetin sonucu yenilik “inovasyon” kavramı ile ifade edilmektedir.

“Bir fikrin, yeni/geliştirilmiş ürüne dönüştürülerek pazara sunulması veya yeni/geliştirilmiş üretim provasına dönüştürülerek sanayi veya hizmet sektörlerinde uygulanması...” (Durgut, 2004: s.228) olarak tanımlanabilecek olan bu kavram sözcük anlamı olarak bir yeniliği (sürecin sonucunu) anlatıyor. Bilim ve teknoloji politikalarıyla ilgili olarak kullanıldığında kazandığı terimsel boyuta göre AB ve OECD tarafından benimsenen ve AR-GE yardımlarına ilişkin yasal düzenlemede esas alınan tanım ise şöyledir. İnovasyon (süreç olarak) “bir fikri, pazarlanabilir bir ürün ya da dağıtım yöntemine ya da yeni bir toplumsal hizmet yöntemine dönüştürme” olarak tanımlanabilir. Aynı terim, “dönüştürme süreci sonunda ortaya konan, pazarlanabilir ürün, yöntem ya da hizmetteki yenilik” anlamına da gelmektedir (Göker, 2001: S.11). Tanımdan çıkarılabilecek sonuç, ortaya konan herhangi bir ürün, üretim yöntemi, sistem ya da hizmetteki farklılığı bir “yenilik” olarak niteleyebilmek için tanım gereği o ürün, üretim yöntemi, sistem ya da hizmetin, taşıdığı “yenilik” le birlikte “pazarlanabilirlik” vasfını da kazanmış olması gerekir. İnovasyon konusu olan ürün, yöntem ya da hizmetteki teknoloji içeriği giderek artmakta, teknoloji düzeyleri gittikçe yükselmektedir.

Yeni ya da gelişkin bir ürün, yöntem ortaya koyabilmek için, içerilen teknolojiyi geliştirmek gerekirken inovasyon süreci de giderek, teknolojiyle ve onun kaynağı olan bilimle çok daha fazla ilintili hale gelmektedir (Göker, 2001: Ss.11–12).

İnovasyonun ana kaynağının bilim ve teknoloji alanında ortaya konan yeni fikirler olduğunun bariz göstergesi ABD’de yapılan bir araştırmada 1987–94 yılları arasında verilen patentlerde, bilimsel yayınlara yapılan atfın üç kat artmış olmasıdır. Bir ülkenin inovasyonda başarılı olmasının koşulu olarak teknolojik inovasyon ve ona kaynaklık eden bilim ve teknoloji üretme (AR-GE) başarısı gösterilebilir. Böylece inovasyon bu anlamda bilim ve teknolojiyi ekonomik ya da toplumsal bir faydaya dönüştürmeyi anlatır.

İnovasyonda gösterilecek başarı; bilginin kendisini üretmekte gösterilecek ve üretilen bilgiyi başkasından önce ekonomik ve toplumsal bir faydaya dönüştürmesindeki başarısını da birlikte getirecektir. Günümüz pazar ekonomilerinin temel dinamiklerinden biri dünya pazarlarındaki rekabet üstünlüğü yarışıdır ki bu yarışta da inovasyon belirleyici rol oynamaktadır.

Friedrich List’in öğretisinde de iki kavram “inovasyon (yenilik/yenilenme)” ve “ulusal inovasyon sistemi” ön plana çıkarken bu öğretilerde kaynağını Amerikan devlet adamı Alexander Hamilton’dan (1755–1804) almakta idi. List’e göre B. Britanya’ya XIX. Yüzyılda sanayi ve teknoloji üstünlüğü ile dünya egemenliği kazandıran teknolojisiydi. Ama teknoloji üretim araçlarında, üretim yöntemlerinde ve ürünlerde “yenilik” yapmayı (inovasyonu); bu yeniliklerde üretimi genişletmeyi ve üretkenliği (prodüktiviteyi) yükseltmeyi sağladığı, dolayısıyla da kârı arttırmaya yaradığı için önemliydi.

Freeman inovasyon ve ulusal inovasyon sistemi kavramlarını, çağımıza özgü koşullar bağlamında özgün bir yere taşımaktadır: “İnovasyonun sistematik özelliğinin, yeni teknolojilerin ve teknolojik yeniliklerin yayılım hızı ve prodüktivite kazanımları üzerinde giderek artan biçimde etkili olduğu ortaya kondu. Bunun tipik örneği, robotlar ve CNC gibi özgül, teknik yeniliklerdeki başarının, üretim sistemlerindeki diğer değişikliklere (örneğin, esnek üretim ve esnek otomasyon sistemlerinin giderek

yaygınlaşması ve Fordist anlamda kitlesel üretim sistemlerinin yerini almasına) dayanmasıdır. Başlıca üç yeni jenerik teknoloji (enformasyon teknolojisi, biyoteknoloji ve yeni malzeme teknolojisi) 1970'ler ve 1980'lerde bütün dünyada ekonomik faaliyet alanlarına yayıldıkça inovasyonun sistematik karakteri çok daha büyük bir önem kazandı.” (Göker, 2004: s.9)

Bu kavramlar ve Freeman'ın sistematik yaklaşımı, Schumpeterci/Evrimci iktisatçıların çağımıza özgü bu tür yorum ve katkılarının ışığında, günümüzün bilim ve teknoloji politikalarının da temelini oluşturmaktadır. Türkiye'deki inovasyon araştırmalarının önde gelen ismi Erol Taymaz, teknolojik inovasyonu ekonomik gelişmenin motoru olarak gören, bu nedenle çözümlerinde teknolojik inovasyon sürecine merkezi bir rol biçen Schumpeterci/Evrimci iktisatçıların, bu sürecin böylesi bir sistematik yaklaşımla anlaşılabilirliğini vurguladıklarına ve bu bağlamda, geliştirdikleri “ulusal inovasyon sistemi” yaklaşımına işaretle şöyle diyor. “Ulusal yenilik (inovasyon sistemi)” kavramı, özellikle 1990'larda teknoloji ve yenilik politikalarının geliştirilmesinde yaygın olarak kullanılmaya başlandı. Bu kavram bir yanda teknolojik gelişme sürecine etkide bulunan tüm kurumları kapsarken, diğer yanda ülkenin uluslar arası rekabet gücünü ve uluslar arası iş bölümü içerisindeki konumunu da gündeme getirdiği için son derece etkili oldu. (Bu kavram, aynı yıllarda) OECD gibi bazı uluslar arası kuruluşlar ve AB tarafından da teknoloji ve yenilik politikalarının geliştirilmesinde kullanıldı.” (Göker, 2004: s.10)

Günümüz bilim ve teknoloji politikalarında inovasyon sistemi yaklaşımının egemen bir motif olarak yer almasında Schumpeterci/Evrimci iktisatçıların yaklaşımlarının yanında Japonya ve G. Kore'de yaşanan Listgil pratiğinin de büyük etkisi olmuştur. Japonya ve G. Kore ekonomik gelişmede teknolojik inovasyonun rolünü ve inovasyonda başarı için de sistematik yaklaşım içinde olunması gerektiğini kavramışlardır.

Japonya'nın ekonomik gelişme için, bilim ve teknoloji de olduğu kadar teknolojik inovasyonda da yetkinleşmesi gerektiğini kavrayan yaklaşımı, bilim ve teknoloji tartışmasız bir üstünlüğe sahip olan Sovyetler Birliği ile karşılaştırıldığında daha iyi ortaya çıkmıştır. Sovyetler Birliği bilim ve teknolojiye birikimini üretim sistemine

aktarabilmek için üretim sistemi-bilim ve teknoloji sistem etkileşmesine yönelik etkin mekanizma geliştirememiş ve sanayisini teknolojik inovasyonda yetkinleşmeye ve ileride koşan ülkeler ayarında yeni ürünler, yeni üretim ve dağıtım yöntemleri geliştirmeye yöneltecek herhangi bir dinamik de oluşturamamıştır. Bunun sonucunda üretkenliğini yükseltememiştir. Oysa II. Dünya Savaşı sonrası, bilim ve teknolojide önemli yetkinliği olmayan Japonya bilim ve teknoloji-üretim sistemi etkileşimini ve teknolojik inovasyon sürecindeki sistematik ilişkiyi kavradığından başlıca teknolojik ve sanayi güç odaklarından biri haline gelmeyi başarmıştır. G. Kore ve Tayvan gibi yeni sanayileşen Uzakdoğu ülkeleri Japon deneyiminden de etkilenecek önemli atılımlar gerçekleştirmişlerdir.

G. Kore, dünya teknolojisine yetişmeyi ve özellikle de jenerik teknolojilerine egemen olmayı odak noktası alan, uzun vadeli, ulusal bir stratejiye sahiptir ve sanayi, eğitim ve AR-GE konusunda bu stratejinin gereklerine göre belirlenmiş, tümleşik bir teknoekonomi politikası izlemektedir. Tıpkı List'in formülasyonunda olduğu gibi çağın teknolojisini edinmek, ama asıl önemlisi, edinilen teknolojiye dayalı olarak yeni ya da daha gelişkin ürünler, üretim yöntemleri, sistemler geliştirebilmek ve giderek, edinilen teknolojiyi bir üst düzeyde yeniden üretebilme ve kendi üretim sistemini yeni teknolojileri tabanında sürekli yenileyebilme yetkinliğine kavuşmak (tekstil ve konfeksiyon sanayinde olduğu kadar otomotiv sanayinde ve mikroelektronikte de) G. Kore'nin izlediği stratejinin ana hatlarını oluşturmaktadır (Göker, 2004: s.13).

Yenilikte sürekliliği sağlama, üretim sistemini yeni teknolojilere göre güncelleme ve bu istidada erişebilmenin yolu araştırma geliştirme faaliyetlerine bağlıdır. Tarihi süreç içinde teknolojik buluş ve yenilikler inşa edilirken ampirik bilgiye dayanılmıştır. Yani İngiliz Sanayi Devriminin tabanını ampirik bilgiye dayalı teknoloji, pratik oluşturmuştur. Yine İngiliz Sanayi Devrimi ile geleneksel üretim metotları yerini bilimsel bilgiye dayalı teknolojinin uygulandığı yeni üretim sistemlerine bırakmıştır. Böylece sanayi ile bilimsel bilginin üretim yeri olan üniversite arasındaki bağ oluşmaya başlamıştır. Üniversitelerin bilimsel gelişmenin temel üreticisi olmaları nedeniyle, teknolojilerin ve ekonomik gelişmenin temel aktörü olan endüstri ile üniversite işbirliğinin önemi bu noktada anlaşılabilir.

1.8 Üniversite Nedir, Görevleri Nelerdir?

Evrensel kurumlar olarak üniversiteler; felsefi tartışma ortamında akıl sürecini duygusal sürecin önüne alarak kişilerin olayları görerek ve tartışarak farkına varabilmelerini sağlayan ortamlardır. Bu anlamda üniversite tanım olarak birkaç şekilde ifade edilebilir, fakat en yaygın ifade ile kamu yararı için bilgi üreten, bilgiyi ileten ve yayan özerk bir öğretim ve araştırma kurumudur (Ortaş, 2004: s.1).

Özerk; ayrı bir yasaya bağlı olarak kendi kendini yönetme yetkisi olan kuruluş, otonom, özerklik ise, bir topluluğun, bir kuruluşun kendine özgü yasalarla kendi kendini yönetme hakkı, muhteviyat otonom veya bir kişinin, topluluğun, kendinin uyacağı yasayı kendisinin koyması şeklinde ifade edilebilir.

Bilimin toplumun refah düzeyini doğru bir biçimde yükseltmesi ancak bilgi üretimiyle olabilir ve bu bilgi üretimi de ancak özgün bir ortamda sağlanabilir. Filozofların bütün uğraşları da “özgün” ortamlar oluşturmaktır. Bu ortamlarda her türlü düşünce, otoriteye, tabulara ve kişilere bağlı olmadan tartışılabilir. Yani hayata dair her şeyi sorgulayan, nereden geldik nereye gidiyoruz, bu dünyada bulunma sebebimiz nedir? Bu dünya ne zaman kuruldu? Yeryüzündeki bütün oluşumlar kendiliğinden mi oluştu yoksa bunların bir sahibi var mı? Kimya, fizik ve biyoloji arasındaki yasalar nelerdir, uyum ve uyumsuzluğun kaynağı nedir? gibi arkası gelmez sorular üniversitelilerin kafalarındaki sorulardır.

Binlerce sayfalık bilim tarihi belgelerinin çoğunluğu bilimin özgünleşmesi için yapılan felsefi tartışmalar ile ilgilidir. Batı toplumları bu çatışmadan yararlanmasını bilmiş ve 11. ve 12. yüzyıllarda kurulan resmi üniversitelerinde bilimi özgür ortamda yürütmek için bu kurumlara universal (evrensellik) anlamına gelen üniversite ismini vermişlerdir. Böylece buldukları merkezi otoritenin müdahalesinden kendilerini kurtarmaya çalışmışlardır (Ortaş, 2004: Ss.1–4).

Söz konusu özgür ve özerk bir ortama sahip olan üniversiteler dünya ölçeğinde bilim ve bilgi üreten ve bu bilgileri teknolojiye dönüştürecek yetişmiş ve alanında uzman entelektüel insan yetiştiren bir yapılanmadır. Zira bilim adamı bağımsız düşünebilen ve üreten, ürettiğini insanlık yararına sunan kişi olarak ancak bir üniversite ortamında yetiştirilebilir.

Ayrıca üniversiteler bilim ve teknolojinin bir arada bulunduğu ve bu ikisinden yararlanan kurumlardır. Bu durum yalnızca birey için değil tüm bir ülke için de önem arz etmektedir.

1.9 Üniversite-Sanayi Etkileşmesinin Nedenleri

İngiliz Sanayi Devrimi, modern sanayinin doğuşuna kaynaklık ederken, üniversite ile sanayi kesimi arasındaki ilişkinin nesnel koşullarını da oluşturmuştur.

Güçlü bir ekonomik motivasyon, kârı gerçekleştirme ve büyütme motivasyonu ile hareket eden İngiliz Sanayi Devrimi bu amaçlarına genişleyen ve genişletebilecek olan ihraç pazarlarına yönelik imalat faaliyetleriyle ulaşabilecektir. İmalatın genişletilmesi, geliştirilmesi ve üretkenliğin yükseltilebilmesi olmazsa olmaz koşullar olmakta ve bunlar pek çok parametrenin yanında, teknolojik buluş ve yeniliklerin üretim sürecine uygulanabilmesini mümkün kılmaktaydı. Teknolojik buluş ve yenilikler; yatırım malları-üretim imkânları, üretim yöntemleri ve üretim organizasyonu bazında uygulanmaktaydı.

Kuruluşundan 19. yy.'a kadar ana görevleri eğitim olan üniversiteler 19. yüzyılda I. Akademik Devrim olarak adlandırılan eğitim yanında araştırma çalışmalarına da başlamışlardır.

Üniversitelerdeki giderek kurumsallaşan temel araştırma boyutunun, araştırma çıktılarının ekonomik, refah ve gelişmeye katkısı ile ilgili en önemli dokümanlardan biri Vannevar Bush'un Bilim İtmeli (Science Push) pragmatik inovasyon modelidir ki,

“Science-The Endless Frontier” (Bilim-Sonsuz Sınır) başlığına oturan “sonsuz sınır” emin olunmuş otonomi ve özgürlüğü vurgulamıştır.

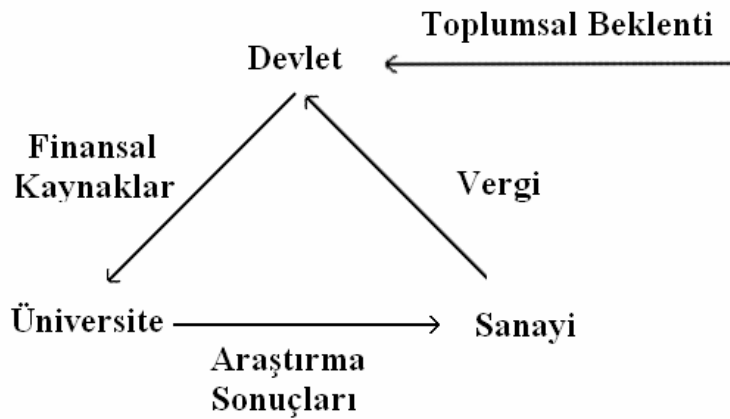
Bu dokümanda bilim ve bilim adamının kendi kurallarını koyması, bilimi sosyal kontrol ve politik gündemden ayıran bir vakum ortamında bilimsel çalışmaların sürdürülmesi anlamında bir otonomi kastedilmektedir. “İnovasyonda Lineer Model” prosesinin önemli desteğini bu doküman oluşturmuştur.

Temel Araştırma | Uygulamalı Araştırma | Geliştirme | Üretim ve Operasyon

Şekil 1.1 Lineer İnovasyon Modeli

Kaynak: M.KİPER (2004) “Teknoloji Transfer Mekanizmaları ve bu kapsamda üniversite-sanayi işbirliği”, s.84, Şekil 3.

Temel Araştırmadan ekonomik büyümeye giden bu lineer ilişki içinde toplum ile üniversite arasında üniversiteye fon sağlanması gerekliliği önemli bir unsur olarak ortaya konulmuştu. Bu ilişkide, karşılıklı güvene dayanan “sosyal kontrat”, toplum ve üniversite arasında mevcut sayılmaktaydı.

Şekil 1.2 Üniversite-Sanayi-Devlet Arasında Klasik İlişki

Kaynak: M.KİPER (2004) “Teknoloji Transfer Mekanizmaları ve bu kapsamda üniversite-sanayi işbirliği”, s.85, Şekil 4.

Yaşam bilimleri ve biyoteknoloji alanlarında oldukça başarılı olan bu yaklaşımda, bağımsız şekilde yapılan yüksek kalitede bilimin ödülü, gelişme ve ulusal verimlilik artışı olacaktır.

Vannevar Bush'un bu modeli, dünya ekonomisinin kompleks büyümesi, belirsizlik ve düzensizlik gösteren yeni gelişmelere karşı koyamamıştır. Devlet-Pazar-Kültür olarak adlandırılan devlet-sanayi-üniversite arasında yeni yaklaşımlar ortaya çıkmıştır. Bu yaklaşımlar sonucu üniversite giderek daha artan şekilde girişimci formatında bilgi toplumuna entegre olmaya başlamıştır.

Toplum ve bilimdeki bu değişimle ilgili açıklayıcı bir yapı olarak "Triple Helix" "Üçlü Sarmal" kavramı (Etzkowitz ve Leydesdorff 1995, Etzkowitz 1998) son zamanlarda tarafların davranışlarını açıklamaya ve yönlendirmeye çabalayan model olmuştur.

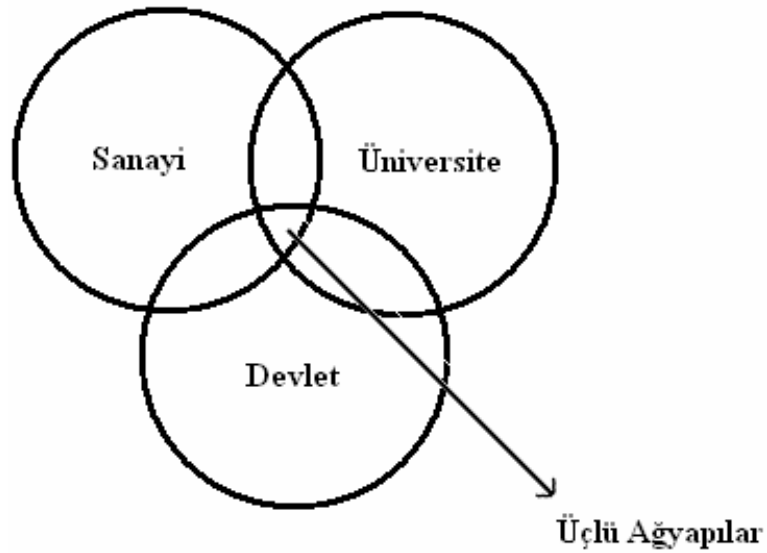
Triple Helix (Üçlü Sarmal) modelinde birbirinden çok ayrı üç dünyanın giderek yerini yakınsaması ve on yılda giderek büyüyen üçlü bir kesişme alanı oluşturması Etzkowitz tarafından bir model olarak açıklanmıştır ki bu model daha sonra Leydesdorff tarafından geliştirilmiştir. Lineer modelin aksine helezonik bir inovasyon sisteminden bahsedilmiştir. Bu sistemde ilişkiler kamu, özel ve akademik dünya arasındadır. Bu üç dünyanın yakınlaşması sonucu üç faktörle temsil edileceklerdir. Bu faktörler: aktörler, kurumsallaşmış yapılar ve kural ve yönergelerdir.

Aktörler → Mikro seviyeyi temsil eder. Değişik yapı ve kültürden gelen aktörler ait oldukları dünya dışında oynamaları istenen rolü ne kadar iyi oynarlarsa o kadar yakınsama gerçekleşecektir.

Kurumsal yapılar → Mezo seviyeyi temsil eder. Teknolojik bilgi üretmek, üretimi organize etmek için kurumsal sistemler kurmak anlamındadır.

Kural ve yönergeler → Makro seviyeyi temsil eder. Politika uygulamalarının kurgulanması hedeflenir. Aktörlerin bu normatif çerçeveye göre ve finansal destek mekanizmalarına bakarak rollerini oynayacakları düşünülür.

Triple Helix (Üçlü Sarmal) modelinin en önemli özelliği, tarafların birbirlerinin rollerini üstlenmeleridir. Böylece üniversite, pazarlama bilgisi ve şirket kurma gibi girişimci sorumlulukları üstlenirken, sanayi şirketleri birbirleri arasında bilgi paylaşımı, çalışanların en üst seviyede eğitimi gibi akademik rollerin gelişimine katkıda bulunacaktır.

Şekil 1.3 Üçlü Sarmal Yapı

Kaynak: M.KİPER (2004) “Teknoloji Transfer Mekanizmaları ve bu kapsamda üniversite-sanayi işbirliği”, s.91, Şekil 5.

“Mode 2 Bilgi üretimi” sistemi bir formülasyon olarak üniversitelerin bilgi üretim sistemindeki değişimi açıklamak ve yönlendirmek üzere araştırmacıların üzerinde durdukları bir diğer model olmuştur.

“Mode 2” Bilgi üretiminde Mode 1’in aksine günlük hayattaki, pratik bazı problemlerin belirlenip çözülmesi için akademik önceliklerin ötesinde bir yaklaşımla disiplinler üstü uygulamalarla bilgi üretimi amaçlanmaktadır. Mode 1 üniversitelerin disipline yapısını öne çıkaran, üretilen bilgilerin akademik dergilerde yayınlandığı ve genellikle bu yolla tüm akademik toplumla paylaşıldığı, kariyer yolunu da belirleyen bir bilgi üretim yaklaşımı olarak tanımlanmıştır.

1.10 Üniversite-Sanayi İşbirliğinin Faydaları

Teknoloji, sanayiye üniversiteye bağlayan bir halka görevi görmüştür. Ülke sanayinin, bilimsel ve teknolojik araştırmalar sonucu ortaya konan bulguları pazarlanabilir bir ürün ya da hizmete, yeni ya da geliştirilmiş bir imalat ya da dağıtım yöntemine, ya da yeni bir toplumsal hizmet yöntemine dönüştürmede yani inovasyonda yetenek kazanıp dünya pazarlarında iddia sahibi olabilmesinde belirleyici bir role sahip olmuştur. Ulusal inovasyon sistemi açısından en kritik halka bu yüzden üniversite-sanayi işbirliği olagelmıştır. Teknoparklar, teknokentler gibi diğer ulusal inovasyon sistemi unsurları üniversite-sanayi işbirliğinin kurulabilmesi için en uygun ortamı oluşturmaya yöneliktir.

Teknoloji-üniversite arasındaki ilişki XIX. Yüzyıl sonrası Almanya’ında gözle görülür hale gelmiştir. Büyük Britanya ile yarışa giren Almanya Büyük Britanya’nın başarısının temelinde teknolojik yetkinlik olduğunu görmüş ve bunu elde etmek isteyen Almanya, aşağıda belirtilen süreçlerden geçmiştir;

- Öğretim-Eğitim sistemini yeniden düzenlemiştir.
- Sanayi, devlet mekanizmasını, üniversiteleri içine alan ulusal AR-GE ağını kurarak işe başladı. Tarihi süreç içerisinde özellikle Sanayi Devriminden sonra üretimde teknolojinin payı giderek artarken 1970’lerden bu yana pazar ekonomilerinin karşılaştıkları produktivite, dünya pazarlarında sınırların zorlanması gibi ekonomik nedenlerden dolayı, teknoloji başlı başına bir üretim faktörü haline gelmiştir.

Sanayinin teknolojik yetkinlik arayışı AR-GE faaliyetlerini arttırmış, böylece sanayi-üniversiteye daha çok yönelmeye zorlamıştır. AR-GE için gereksinim duyulan araştırma bilgisi, araştırma deneyimi ve beyin gücü, potansiyel olarak üniversitede bulunmaktaydı. Üniversitelere sözleşmeli olarak araştırmalar yaptırılmaya başlandı. Böylece ortaya “ Üniversite-Sanayi Ortak Araştırma Merkezleri”, “Teknoparklar”, “Bilim Parklar”, “Teknokentler” çıkmaya başladı.

Sanayi ile üniversiteyle bağ kurmak için gerekli motivasyon unsurları ve kurulan bağ sonucu elde edilen neticeler bakımından şu unsurlar göze çarpmaktadır:

- Sanayinin üniversitenin araştırma altyapısına erişmesi.
- Kendisinde olmayan laboratuvar uzmanlıklarına erişmesi.
- Teknolojinin genişlemesi ve yenilenmesi olanağının doğması.
- Potansiyel elemanların seçilmesi.
- Rekabet öncesi araştırma olanakları sağlanması.
- Kendi araştırma kapasitesinin artırımı.

Üniversite açısından olaya bakıldığında salt evrensel doğruyu bulma/evreni bir bütün olarak kavrama anlayışında geleneksel bilimsel araştırma düzleminde, teknolojik araştırmalar düzlemine bir “iniş” söz konusu idi. Bu inişin nedeni çağımızın bilim ve teknolojisinde yaşanan gelişmeler ve ekonomik, siyasi ve toplumsal çevrenin değişimidir. Bu değişim paralel olarak üniversite ve bilim adamının da teknolojiye olan gereksinimi sürekli artmaktadır. Bilim ve teknoloji ilerledikçe bilim adamının bilimsel araştırma yapabilmek için teknolojiyi daha çok kullanması, teknolojiye duyulan gereksinimi arttırmıştır. Bilim teknolojiyi doğurmuş, bilim, daha çok bilim üretmek için teknolojiyi kullanmış, daha çok bilim, daha çok teknoloji üretimine yol açmıştır ki Bilim-Teknoloji sarmalının çağımıza özgü işleyiş süreci ortaya çıkmıştır. Böylece üniversite açısından teknoloji, başka bir dünyanın değil kendi dünyasının belirleyicisi olmuştur. Bilimsel yetkinliği elde etme amacıyla olan üniversite açısından teknoloji çok gerekli bir hale gelmiştir. Sanayi açısından da teknolojik yetkinlik yaşamsal bir sorun

olduğuna göre ürün bazında, üretim ve iş organizasyonu bazında, üretim sürecinin teknoloji muhtevası hızla artmıştır ve artmaktadır.

Reel retim sürecinin ürün, üretim ve iş organizasyonu yöntemleri vs. bazında teknolojinin giderek artan önemi, teknolojiyi ve bilimi, doğrudan bir üretici g (retim faktörü) konumuna getirmiştir. Bilim adamı ve niversite sübjektif niyeti bir yana objektif olarak reel üretim sürecinin en önemli unsuru haline gelirken aynı zamanda o sürece bağımlı hale gelmiştir.

Bilim ve teknoloji Lederman'ın deyimiyile "birbirini karşılıklı olarak dokuyup çoğaltırken" ikisi arasındaki sınır belirsizleşmiş, i içe geçmiş ilişkiler ve karşılıklı etkileşim, reel üretim sürecinde teknoloji talebinin odağı olan sanayi kesimiyle, bilim dünyasının odağındaki üniversiteyi birbirine her geçen gün biraz daha yaklaştırmış ve bağımlı hale getirmiştir.

Böylece sanayiyi niversite ile ilişkiye iten motivasyon unsurları, niversite açısından bakıldığında şöyle karşımıza çıkmaktadır:

- Eğitim ve araştırma çalışmaları için finansal destek sağlanması.
- Kamu yararına servis misyonunun yerine getirilmesi.
- Öğrencilere ve faklterlere tecrübe alanlarının getirilmesi.
- Anlamlı problemlerin belirlenmesi.
- Bölgesel-ekonomik gelişmeye katkının sağlanması.
- Mezunlara iş alanlarının hazırlanması.

Üniversite-sanayi işbirliğine katılan bir üçüncü unsur Devlet olmaktadır. Bu işbirliğine katılan kamu kuruluşlarına rehber olan ana yaklaşım geniş kapsamlı, uzun verimli ve genellikle politik görüşün motivasyonunu taşımaktır. Üniversite sanayi işbirliğine devletin katılımını sağlayan amaçlar ve elde edinimler şöyle sıralanabilir:

- Ekonomik gelişme ve fark oluşturmının ileri safhalara götürülebilmesi.
- Kamu yararının, kamu beklentilerinin hâkim kılınması.
- İleri görüşlülük yaklaşımına sahip olunması.
- En son teknolojilerin sürekli takip edilmesi, yaşam boyu öğrenme ve araştırma yaklaşımının cesaretlendirilmesi.
- Uzun dönemli stratejilerle, temel araştırmaların desteklenmesi.
- Yeni teknoloji ve stratejik konularda derinlemesine analiz yetenek ve sistemleri geliştirilmesinin özendirilmesi.

Geleneksel işlemlerinin yanında sanayi ile işbirliğinden doğan görevleri de üstlenen üniversiteler, kurumsal ve ulusal yapıları yeniden tasarlayarak ve dönüştürerek meydana getirilen yeni inovasyon modellerinde kamu ve sanayi sınırları ile iç içe geçtiği hibrid yapılardaki karmaşık bir işbirliği sisteminde yer almaktadırlar. Üniversite-sanayi işbirliği her bakımdan ve özellikle de ulusal ekonomik kalkınma ve bu yolla toplumsal verimlilik artışına bağlı refah düzeyinin yükseltilmesi açısından çok önemli bir ihtiyaçtır.

1.11 Üniversite-Sanayi İşbirliğini Engelleyen Nedenler ve Kısıtlar

Üniversite – Sanayi işbirliğini engelleyen, bu konuda sorunlar oluşturan en önemli teorik ve genel faktör, iki tarafın farklı değerlere ve örgütsel kültüre sahip olmalarıdır. Değerlerde, çalışma felsefesinde, karar alma, iletişim ve çalışma ilişkileri gibi birçok alanda farklılıkların söz konusu olması işbirliğini zorlayan, sorunlara ve çatışmalara neden olan bir konudur (Nakip; Akdoğan, 1999: s.19).

Üniversite – Sanayi işbirliğinde daha özel olarak belirtilebilecek engel ve kısıtlar ise:

- İşbirliğini geliştirmek için devletin destekleyici politika ve teşviklerinin olmaması.
- İşbirliği ilişkilerinin kurumsal olmayışı, daha çok kişisel ilişkilere dayanması ve işbirliğinin öneminin yeterince anlaşılmamış olması.

- Tarafların birbirlerini, özellikle sanayinin üniversiteyi yeterince tanımaması. Her iki tarafta başlangıcı birbirlerinden beklemektedir.
- Sanayicilerin üniversiteyi istedikleri zamanda yararlanabilecekleri, sorunları anında ve genelde karşılıksız olarak çözecek kuruluşlar olarak görmeleri. Bu konudaki uyumsuzluk çalışmayı engellemekte.
- Üniversitelerin verdikleri hizmetlerin topluma yapacağı katkıları genelde göz ardı etmeleri, mikro sonuçlar üzerinde yoğunlaşmaları ve bunun uzlaşmayı engellemesi.
- Yasal sorunlar. Döner sermaye yönetmeliklerinde sorunlar, işbirliği yapma ve yapılan işlerin getirilerinin dağıtılması konusunda yasal sorunlar.
- Üniversitelerin eğitim öğretim yüklerinin fazlalığı, esnek olmaması ve bunun önemli zaman sınırları getirmesi.
- Üniversitelerin finansal güçlükler nedeniyle araç gereç ve yayın almada sorunları ve bunların işbirliğinin oluşma nedenlerini ortadan kaldırması.
- Sanayicinin özellikle de küçük ve orta büyüklükteki firmaların Ar-Ge ve bilgi üretiminin önemi konusunda bilinçlenmemiş olmaları.
- Sanayicinin özellikle hazır teknoloji kullanımı ve üniversite dışı yerli ve yabancı danışman istihdam etme alışkanlıkları.
- Envanter çalışmalarının yetersizliği. Sanayinin ve özellikle de üniversitenin mevcut imkânları, çalışma koşulları, bilgi birikimleri ve sahip oldukları araç gereç gibi konularda herhangi bir envanterin var olmaması.
- Tarafların beklentilerindeki farklılıklar üniversitelerde bilimsel yayınlara yükselme nedeniyle çok önem verilmesi ve bunların sanayinin pratik ihtiyaçlarına cevap verememesi.
- Üniversitede yaptırılan çalışmaların uzun zaman alması.
- Karşılıklı ve özellikle de sanayicilerin üniversiteye karşı güvensiz oluşları.
- Üniversitelerin mezunları ile iletişimini aktif tutamaması.
- Son olarak da, üniversite-sanayi işbirliğini sağlamak üzere bağlantı organizasyonlarının çoğunun üniversitede bulunmayışı ya da bu kuruluşların

etkili çalışmaması, işbirliğini engelleyen, kısıtlayan nedenler olarak ifade edilebilir (Nakip; Akdoğan, 1999: Ss.19–21).

Üniversite-sanayi işbirliği olarak ele aldığımız teorik bilgilerin pratiğe dönüştürülmesi yani bilimsel bilginin teknolojiye dönüşmesi ulusal ekonomik kalkınmayı tetikleyen bir unsur olarak karşımıza çıkmaktadır. Üniversitelerde üretilen bilgi sanayide uygulama alanı buldukça eksikliklerini görece ve giderek gelişen daha az soyutlama gerektiren bir hâl alacaktır. Bu bağlantıyı (üniversite-sanayi işbirliği) sağlıklı bir şekilde hayata geçirebilen ülkeler ekonomik kalkınma sürecini hızlandırabilecek ve bu sürece süreklilik kazandırabilecektir. İşte tam bu noktada karşımıza Güney Kore örneği çıkmaktadır. Bilimsel bilginin önemini kavramış, teknoloji üretebilme becerisine kavuşmuş bu doğrultuda politikalar üretebilmiş bir başarı öyküsüdür Güney Kore. Tüm bunları daha iyi anlayabilme ve Güney Kore’yi tanıyabilme adına bir alt bölümde Güney Kore genel hatlarıyla ele alınıp incelenecektir.

İKİNCİ BÖLÜM

GÜNEY KORE ÖRNEĞİ

Kore eskiden beri “Sabah Dinginliği Ülkesi” olarak bilinir. Bu söz, son Kore kralı olan Cuson’un (1392-1910) adından gelmektedir: Co, sabah demektir; son, “aydınlık”. “Aydınlık sabah”ın uyandırdığı çağrışım, pirinç tarlaları üzerinde güneşin yükselmesi, dağlara çökmüş olan sisin dağılması, hep hareketli, hep kıpır kıpır Kore’de günlük etkinliğin başlamasından önce ruhu tazeleyecek bir sakinlik dönemidir.

Kore yarımadasının komşuları, kuzeybatıda Çin, güneydoğuda ise Japonya’dır. Bu jeopolitik konumu Kore’nin önüne çeşitli zorluklar çıkarmıştır. Yakın tarihte, Kore, Japonya’nın sömürge yönetimini (1910–1945), II. Dünya Savaşı sonunda Güney ve Kuzey Kore adıyla, ulusun acılı bölünmesini ve yıkıcı Kore Savaşı (1950–1953) yaşamıştır. Ama yine de güneydeki Kore Cumhuriyeti, Hükümeti ve çalışkan halkıyla 1960’larda başlayan büyüme ve ihracat ağırlıklı ekonomi politikası sayesinde çarpıcı bir ekonomik gelişmeyi başarmıştır (Korea Information Service, 1999, p. iv).

Çalışmanın ikinci bölümünde Güney Kore: **ülke profili** (tarihi, etnik yapısı ve dini, coğrafi konumu ve iklimi, yönetim biçimi ve idari yapısı, ulaşımı, internet ve telekomünikasyon ağı), **ülkedeki genel ekonomik durum** (genel değerlendirme, milli gelirin yapısı, işgücü, chaebol’ler, dış ticarete bağımlılığı, Asya Finansal Krizi’nden etkilenmesi, dış borç yapısı), **başlıca ekonomik sektörler ve göstergeler** (tarım ve doğal kaynaklar, imalat sanayi, inşaat, petrol, nükleer enerji, hidroelektrik ve termal enerji, sıvılaştırılmış doğalgaz ithalatı, otomotiv, finans, turizm, perakende sektörü, ikili anlaşmalar), **Güney Kore’de bilim ve teknoloji programı** alt başlıkları şeklinde ele alınacaktır.

2.1 Ülke Profili

Resmi Adı	: Kore Cumhuriyeti
Yönetim Şekli	: Cumhuriyet
Başkenti	: Seul
Kuruluş	: 1948
Yüzölçümü	: 98.480 km ²
Nüfusu	: 42,9 milyon (1990)* 47,6 milyon (2002) 48,3 milyon (2005)*
Kentsel Nüfus	: % 88 (2002)
Komşuları	: Kuzeyde K. Kore, kuzeybatıda Çin, güneydoğuda Japonya
Resmi Dil	: Korece
Para Birimi	: Won, 1\$ = 1024 Won (2002), 1\$ = 954,85 Won (2006)*
Mali Yıl	: Takvim Yılı
Zaman Dilimi	: + 6 (Türkiye'ye göre)

Şekil 2.1 Güney Kore Ülke Profili

Kaynak: DEİK (2004) "G. Kore Ekonomisi ve Türkiye ile İlişkileri, s.1, *World Development Indicators, 2007, Pp.41, 243.

2.1.1 G. Kore'nin Tarihi

Kore'de ilk devletin M.Ö. 2333 yılında Çason halkı lideri Tangun tarafından kurulduğu bilinmektedir. M.Ö.13 yy.'dan sonra bölgede egemenlik kuran çeşitli hanedanların ardından M.S.1.yy.' da Kogurya Hanedanı ülkede mutlak egemenlik kurmuş, M.S.313'de Çinlileri Kore Yarımadası'ndan çıkarmışlardır. M.S.668 yılında Şilla Hanedanlığı tarafından ülkede ulusal birlik sağlanmıştır. Kore tarihinde Üç Devlet Dönemi olarak adlandırılan ve Çin ile birçok savaş yapılan bu dönemden sonra yarımadada Parhea (669–928), Büyük Şilla (661–935), Koryo (935–1392) ve Çoson (1392–1910) hanedanlıkları hüküm sürmüşlerdir.

Japonya, Çin'e karşı kendisini desteklememesini gerekçe göstererek 1590 yılında Kore'yi işgal etmiş, bazı Avrupa ülkeleri ile birlikte Kore'den limanlarını ticarete açmasını talep etmiştir. Baskılar sonucunda 1876 yılında Kore, kapılarını Japon ticaretine açmıştır. Japonya ve Çin arasında sürekli bir nüfuz mücadelesine sahne olan Kore'de Japonya, Çin'e karşı giriştiği savaşı kazanarak 17 Nisan 1885 yılında imzalanan Shimonoski Barış Anlaşması ile ülkedeki Çin nüfuzunu sona erdirmiştir.

Bundan sonra Kore'de Japon-Rus mücadelesi başlamış, 1905 yılında Rusya'yı yenen Japonya önce ülkeyi himayesine almış, 1910 yılında da ilhak etmiştir. 2002 yılında Japonya ile birlikte düzenlenen Dünya Futbol Şampiyonası sebebiyle oluşan yakınlaşmaya rağmen ülkede işgal döneminde Japonya tarafından uygulanan "Japonya - Kore Birdir" politikası ve sert önlemler G. Kore ülke nüfusunun önemli bir bölümünün halen Japonya'ya karşı bir antipati beslemesine neden olmuştur ve bunun etkisi G. Kore iç politikasında halen sürmektedir.

Japon egemenliğine karşı Koreliler önce Geçici Kore Hükümetini kurmuşlar, 1937 yılında Japonya Çin'e saldırınca bu Hükümet Çin'de Kore Milli Kurtuluş Ordusu'nu kurarak Çin'in Kuomintang Hükümeti ile işbirliği yaparak Japonlara karşı savaşmışlardır. II. Dünya Savaşı sonucunda Japonya'nın yenilgisi üzerine 1910–1945 arasında devam eden 35 yıllık Japon egemenliği sona ermiş, Yalta Konferansı'nın ardından Sovyetler Birliği'nin Kore'ye girerek 38. paralelin kuzeyini işgal etmeleri

üzerine, ABD de ülkeye asker göndermiş ve Kore ikiye bölünmüştür. Birleşmiş Milletler Genel Kurulu 14 Kasım 1947 tarihinde aldığı bir kararla Güney ve Kuzey Kore'de seçimlerin yapılması ve seçimlerin sonunda tek bir Hükümet çatısı altında birleşilmesini kabul etmesine rağmen, SSCB seçim heyetinin Kuzey'e geçmesine izin vermediğinden seçim sadece Güney'de yapılmıştır. 15 Ağustos 1948'de Kore Cumhuriyeti resmen kurulmuş ve ABD'nin desteklediği Syngman Rhee Cumhurbaşkanı olmuştur.

9 Eylül 1948'de Kuzey'de Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti kurulmuş ve Kim İl Sung Başbakanlığa getirilmiştir. 25 Haziran 1950'de K.Kore Ordusu SSCB'nin de desteği ile 38. paraleli geçerek Güney'e saldırmıştır. 3 yıl süren Kore Savaşı'na, Türk Hükümeti'nin 18 Temmuz 1950'de aldığı kararla, Türk askerleri Birleşmiş Milletler Kuvvetleri çerçevesinde katılmıştır. Savaş 27 Temmuz 1953 yılında imzalanan ateşkes anlaşması ile sona ermiş, bu tarihe kadar tüm girişimlere rağmen iki Kore'nin birleşmesi sağlanamamıştır.

1948 yılında kurulan Güney Kore'nin ilk Devlet Başkanı 1960 yılında öğrenci hareketleri sonucunda düşürülmüş ve John Chang Başkanlığa getirilmiştir. Chang Hükümeti 1961 yılında gerçekleştirilen askeri darbe ile devrilmiş, iktidara gelen Park Chung Hee'nin 1979 yılında öldürülmesinin ardından, 1980 Ağustos'una kadar Cumhurbaşkanlığı yapan Cho Kyuhah'ın idaresinde ülkede düzensizlik hâkim olmuştur. 18 Mayıs 1980 tarihinde ülke çapında sıkıyönetim ilan edilmiştir. 1 Eylül 1980'de Chun Doo Hvvan'ın Cumhurbaşkanlığına gelmesinden sonra yapılan halk oylaması ile yeni anayasa kabul edilmiştir.

1992 -1997 yılları arasında Kim Young Sam, 1997–2002 yılları arasında Kim Dae Jung Devlet Başkanlığını yürütmüş olup, Aralık 2002 yılında yapılan seçimleri kazanan Roh Moo-hyun Devlet Başkanlığına getirilmiştir.

2.1.2 Etnik Yapı ve Din

G. Kore dünyanın etnik açıdan en homojen nüfuslarından birine sahiptir. Moğol ırkından geldikleri sanılan Koreliler homojen etnik yapıları ile özgün dil, kültür ve geleneklere sahiptir. Ülke nüfusu 2002 yılı itibariyle 47,6 milyondur. Nüfus artış oranı %0,6, nüfus yoğunluğu 479 kişi/km² ile dünyanın en kalabalık ülkelerinden biri olan G. Kore'de ortalama aile büyüklüğü 3,8 kişidir. Kore'de Ural-Altay dil ailesine ait olan Korece konuşulmaktadır. Ancak tarih boyunca ülkede çeşitli dönemler egemen olan Çin ve Japon dillerinden de etkilenmeler mevcuttur.

Yaklaşık 47,6 milyon nüfusa sahip olan G.Kore'de 21,9 milyon kişi herhangi bir dine mensup değildir. Son resmi istatistiklere göre Kore halkının yaklaşık %54'ü bir dine mensup olduğunu belirtmiş, bu oranın %46'sı Budist, %38'i Protestan, %13'ü Katolik, %3'ünün ise diğer din ve inanç gruplarına inandığını belirtmiştir.

2.1.3 Coğrafi Konumu ve İklim

Kore Yarımadası Asya kıtasının kuzey doğusunda 33. ve 43. enlemler ile 124. ve 131. boylamlar arasında yer alan, uzunluğu 1000 km ve en dar noktada genişliği 216 km olan bir kara parçasıdır. Yüzde 70'i dağlarla kaplı olan Kore, dünyanın coğrafi olarak en dağlık bölgeleri arasındadır. Yarımada'nın yüzölçümü 222.154 km² (yaklaşık İngiltere kadar), G. Kore'nin yüzölçümü ise 99.154 km²dir.

Ülkede ekstrem sıcaklık derecelerinin yaşanabildiği kara iklimi hüküm sürmektedir. En sıcak ay 21 - 31 derece ile Ağustos, en soğuk ay ise -9-0 derece ile Ocak'tır. Şubat ayı en kurak, Temmuz ise en yağışlı aydır.

2.1.4 Yönetim Biçimi ve İdari Yapı

G. Kore kuvvetler ayrılığı ilkesine dayanan demokratik bir cumhuriyettir. Doğrudan halk tarafından, beş yıl için seçilen geniş yetkilere sahip Başkan, altı yılda bir yapılan

seçimler sonucu oluşan Hükümet üyelerini atamaktadır. Hükümet üyeleri parlamento içinden seçildiği gibi, parlamento dışından atama da yapılabilmektedir. 1948'de kabul edilen ilk anayasa son olarak 1987 yılında önemli değişikliklere uğramıştır. Toplam 273 sandalyeli meclis halen, iktidardaki Milenyum Demokrasi Partisinden 115, koalisyon ortağı Birleşik Liberal Demokrat Partiden 17, muhalefetteki Büyük Millet Partisinden 133 ve 5 bağımsız milletvekilinden oluşmaktadır. Bakanlar Kurulu'nda 21 Bakan mevcuttur.

Ülkede 9 eyalete bağlı 72 il ve 93 ile, ayrıca Seul dışında 5 metropoliten kent bulunmaktadır. Ülke nüfusunun 1/4 'ü başkent Seul'de yaşamaktadır.

2.1.5 Ulaşım

G. Kore' de son derece gelişmiş bir ulaşım ağı bulunmaktadır. 1980'lere kadar Hükümetler otomotiv sanayinin ihracata yönelik olarak çalışmasını teşvik etmiş ve karayolu taşımacılığı pahalı bir alternatif olarak kabul edilmiştir. Bu nedenle 1980'e kadar ülkede toplam otomobil sayısı 500.000 adedin altındadır. Ancak daha sonra otomotiv endüstrisi iç piyasa için de çalışmaya başlamış ve son derece hızlı bir şekilde ülke karayolu ağları ile donatılmıştır. Bugün ülkede özel araç sayısı 10 milyonun üzerindedir.

Son dönemde karayoluna daha fazla önem verilmesi nedeni ile demiryolu taşımacılığında 1990 – 2000 döneminde yılda ortalama %0,7 lik bir düşüş yaşanmıştır.

Üç tarafı denizlerle çevrili ve Japonya - Çin - Rusya arasında stratejik bir konumda olan G. Kore son derece gelişmiş liman altyapısı ile K.Asya denizyolları için bir merkez konumundadır. Busan ülkenin en büyük limanıdır ve G. Kore konteynır taşımacılığının %95'i bu limandan gerçekleştirilmektedir. Çin' in hızlı büyümesi G. Kore limanları için büyük bir potansiyel sağlamıştır ve 2006 itibariyle dünya konteynır ile nakliye hizmetlerinin 1/3'ünün G. Kore limanlarından gerçekleştirilmesi beklenmektedir.

Havayolu taşımacılığı da son dönemde G. Kore'de giderek popüler hale gelmiştir. 1990–2000 döneminde havayolu ile taşınan yolcu sayısında %91'lik bir artış gerçekleşmiştir. 2001 yılında Seul yakınlarındaki Incheon Havaalanı'nın açılması ile ülkede uluslararası havaalanı sayısı üçe çıkmıştır, (diğer ikisi Seul yakınlarındaki Gimbo ve güneydeki Busan Havaalanı). 1988 yılına kadar ülkenin tek havayolu Kore Havayolları iken bugün Aslana Havayolu da uluslararası ve iç hat uçuş hizmetleri vermektedir.

2.1.6 Telekomünikasyon ve İnternet

Doğrudan yabancı sermaye girişlerinin de etkisi ile G. Kore telekomünikasyon altyapısı 1980–1990 döneminde hızlı bir büyüme yaşamıştır. 1973 yılında 1000 kişiye sadece 22 telefon aboneliği mevcutken bugün 1000 kişiye 480 telefon düşmektedir, internet ve mobil telefon aboneliği de son derece yaygındır ve bugün evlerin %80'inde en az bir mobil telefon aboneliği, %54'ünde bilgisayar mevcuttur ve nüfusun %75'i internet kullanmaktadır. Üç milyon evde hızlı internet erişimi vardır ve haftada en az 18 saat internet kullanılmaktadır. G. Kore'deki internet kullanımı dünyadaki en yüksek internet kullanım oranlarından biridir.

2.2 Ülkede Genel Ekonomik Durum

G. Kore'de ekonomik duruma genel olarak bakacak olursak; nüfusu 1999 yılında 46,9 milyon'dur. 2005 yılına geldiğimizde nüfus 48,1 milyona ulaşmıştır. GSYİH'ya gelince 1999 yılında 405,8 milyar \$ iken 2005 yılına gelindiğinde 790,1 milyar \$'a ulaşmıştır. Yani nüfus %3 civarında artarken GSYİH neredeyse %100'lük bir artış gerçekleştirmiştir. Tablo 2.1'de 1999 ve 2005 yılları arasında G.Kore ekonomisi genel olarak ele alınacaktır. İlerleyen kısımlarda da çalışmanın kapsamı ile ilgili olarak kimi göstergeler ayrıntılarıyla incelenecektir.

Tablo 2.1 1999–2005 Arası G. Kore Ekonomisi

	1999	2000	2001	2002	2003*	2005
GSYİH (Milyar \$)	405,8	461,8	427,9	476,4	521,4	790,1
Reel GSYİH Büyüme Hızı	10,9	9,3	3,2	6,3	2,7	4,2
Nüfus (Milyon)	46,9	47,3	47,3	47,8	47,9	48,1
Enflasyon (Ort. TÜFE, %)	0,8	2,3	4,1	2,8	3,5	2,8
İhracat (Milyon \$)	145,2	175,9	151,3	162,6	197,1	284,429
İthalat (Milyon \$)	116,8	159,1	137,8	148,4	174,5	261,238
Cari Denge (Milyar \$)	24,5	12,2	8,2	6,1	11,9	16,559
Döviz Kuru	1.188	1.131	1.291	1.251	1.191	1.024
Toplam Dış Borç (Milyar \$)	137,3	129,9	114,9	122,2	140,1	166,6
Döviz Rezervleri (Milyar \$)	74,0	96,1	102,8	121,3	155,3	199

Kaynak: The Economist Intelligence Unit, * tahmini, aktaran DEİK, “G. Kore Ekonomisi ve Türkiye ile İlişkileri”, 2004: s.7, Joonghae; Derek, 2007: Pp. 27-40

2.2.1 Genel Değerlendirme

G. Kore ekonomisini 1950'lerde kısıtlı bir alanda sürdürülebilen, tarıma ve bir ölçüde balıkçılığa dayalı geleneksel bir yapıdan, sanayi ve hizmetler sektörünün egemen olduğu bir yapıya kavuşturmayı başarmış bir ülke olma özelliğine sahiptir. Son 30 yılda dünyanın en hızlı büyüyen ekonomilerinden biri olmuştur.

G. Kore'de endüstrileşme 1962 yılında dönemin Devlet Başkanı Park Chung-hee tarafından ilk Beş Yıllık Kalkınma Planı'nın hazırlanması ile başlamıştır. Bundan önce sanayinin GSMH içindeki payı çok küçüktür. 1961 yılında kişi başına düşen milli gelir 90 ABD Doları'dır. Devlet eliyle yürütülen sanayileşme sürecinde 1963–1978 döneminde yıllık katma değer artışı ortalama %16,9 olarak gerçekleşmiştir. Diğer benzer koşullardaki ülkeler ithal ikameci politikalar ile devlet eliyle sanayileşmeyi sürdürmeye çalışırken G. Kore; Tayvan, Singapur ve Hong Kong ile birlikte, Avrupa ve

K.Amerika'nın emeğe dayalı imalat sanayi ürünlerine büyük oranlarda ihtiyacı olduğunu keşfederek ihracata dayalı bir büyüme politikası izlemiştir.

1962 yılında çok küçük miktarlarda üretilen sentetik elyafın üretimi 1978 yılında 1 milyar m²'ye, 1990 yılında ise 3 milyar m²'ye çıkmıştır. Daha sonraki aşamada ucuz işgücü montaj sanayine yönlendirilmiş, 1963 yılında 158.000 radyo üretilirken bu rakam 1976'da 6,7 milyon adede, 1986'da 9 milyon adede çıkmıştır. Renkli televizyon cihazlarının üretimi de 1975 yılında başlamış ve 1996 yılında 21,5 milyon adede ulaşmıştır.

1970'lerin en önemli gelişmesi çelik sanayisinde olmuştur. Dünya Bankası G. Kore'ye çelik sanayine yatırım yapmaması konusunda önerilerde bulunurken dünyanın en önemli çelik tesislerinden biri olan Pohang Demir-Çelik Fabrikası (POSCO) büyük oranda Japon sermayesi ile kurulmuştur. Ülkenin ikinci büyük çelik fabrikası Hanbo Steel'dir. G. Kore bu nitelikteki yatırımlar sayesinde ABD, Japonya ve Çin'le birlikte dünyanın en önemli çelik üreticileri arasındadır.

Bugün G. Kore gemi yapımında dünyada birinci, yarı iletkenlerde üçüncü, otomobil ve petrokimyada beşinci ve demir-çelikte altıncı büyük kapasiteye sahiptir.

2.2.2 Milli Gelirin Yapısı

Tablo 2.2 G. Kore’de 1999–2003 Arası GSYİH’ nin Dağılımı

GSYİH’nin Dağılımı (Toplam İçinde %)	1999	2000	2001	2002	2003
Tarım, Ormancılık ve Balıkçılık	4,6	4,5	4,1	3,7	3,2
Madencilik	0,4	0,4	0,3	0,3	0,3
İmalat	25,1	26,1	24,4	23,7	23,5
İnşaat	8,2	7,4	7,6	7,5	8,5
Elektrik, Gaz, Su	2,3	2,3	2,3	2,3	2,4
Toptan ve Perakende Satış, Otel, Restaurant	9,0	9,6	9,5	9,1	8,6
Nakliye, Depolama ve İletişim	6,3	6,3	6,6	6,6	6,6
Finans	7,0	6,1	6,8	8,0	8,0
Emlak, Kiralama, İş Aktiviteleri	11,5	11,7	11,2	11,2	11,3
Devlet İdaresi ve Savunma	5,2	5,0	5,2	5,2	5,4
Sağlık ve Sosyal İşler	2,2	2,2	2,7	2,5	2,6
Diğerleri Dâhil GSYİH Değişim (%)	9,2	9,6	7,6	9,9	5,3

Kaynak: Bank of Korea, Monthly Statistical Bulletin, aktaran The Economist Intelligence Unit, Country Profile 2005, South Korea: p.49.

1980'lerin sonuna kadar imalat sanayi GSYİH içinde giderek yükselen bir paya sahiptir. Tarım, ormancılık ve balıkçılığın GSYİH içindeki payı ise yıllar itibarı ile azalarak ¼' den %10'a düşmüştür. 1988'den beri tarım, ormancılık ve balıkçılığın payı 2001'de %4,1'a gerilerken imalat sanayinin payı %25 civarında kalmıştır.

1999–2003 yılları imalat sanayi büyüme oranları açısından geçmişin büyük artışlarına ulaşamamasına karşın, sektörde katma değer aynı dönemde yılda ortalama %7 artış gerçekleşmiştir. Bu dönemde ekonomi yılda ortalama %4,1 büyümüştür. Kriz sonrasında en hızlı kendini toparlayan sektör de imalat sanayisidir. Bu artış özellikle artan dış talep, iç tüketim talebinde meydana gelen canlanma ve yerel yatırımlardaki artıştan kaynaklanmaktadır. İmalat sanayisinin gelişmesinde en etkili sektörler ise bilgi teknolojileri ve ileri teknoloji olmuştur.

İnşaat sektörünün son yıllarda GSYİH içindeki payı giderek azalmaktadır. Fakat 2003 yılında % 8,5 gibi bir ortalama yakalayarak çıkış eğilimi göstermiştir.

Esasen 1997–2001 döneminde toplam işgücü içinde hizmetler sektöründe çalışanların payı %66'dan %70'e yükselmiştir. Bu oran imalat ağırlıklı olan G. Kore ekonomisinin hizmetler sektörü ağırlıklı bir yapıya kavuştuğunu göstermektedir.

2.2.3 İşgücü

Tablo 2.3 G. Kore'de 2000–2004 Arası İşgücü

	2000	2001	2002	2003	2004
Ekonomik Olarak Aktif Nüfus	22,1	22,4	22,9	22,9	23,4
Ekonomiye Katılım Oranı (%)	61,0	61,3	61,9	61,4	62,0
Toplam Çalışan	21,2	21,6	22,2	22,1	22,6
Tarım, Ormancılık, Balıkçılık	2,2	2,1	2,1	1,9	1,8
İmalat ve Madencilik	4,3	4,3	4,3	4,2	4,3
Sosyal Servisler ve Hizmetler	14,6	15,1	15,8	16,0	16,4
Toplam İşsizler	0,9	0,8	0,7	0,8	0,8

Kaynak: Bank of Korea, Monthly Statistical Bulletin, aktaran The Economist Intelligence Unit, Country Profile 2005, South Korea: p.45.

Tablo 2.3'de görüldüğü üzere nüfusun işgücü olarak yer alma oranı %60'ların üzerindedir.

Çalışanların sektörlere göre dağılımına gelince tarım, ormancılık ve balıkçılığın oranı giderek azalan bir seyir izlemektedir. Örneğin 2000 yılında bu sektörde çalışan işgücü 2,2 milyon iken, 2004 yılına gelindiğinde 1,8 milyon kişinin sektörde istihdam edildiği görülmektedir. İmalat ve madencilik sektörlerinde ise fazla bir değişiklik göze çarpmamaktadır. Ortalama bu sektörde 4,3 milyon kişinin çalıştığı görülmektedir. Hizmetler sektöründe ise giderek artan işgücü sayısı dikkati çekmektedir. 2000 yılında 14,6 milyon kişiden oluşan sosyal servis ve hizmetler sektörü, 2004 senesinde 16,4 milyon istihdam sağlamıştır. Bu rakamlar bize G. Kore'deki işgücü dağılımının hizmet sektöründe yoğunlaştığını göstermektedir.

İşsizlik 2000 ve 2004 yılları arasında ortalama 0,8 milyon olarak kalmıştır.

2.2.4 Ekonomide Büyük Grupların Egemenliği: “Chaebol”ler

Kore Savaşı'nın ardından kurulmaya başlanan devlet destekli büyük gruplara "Chaebol" adı verilmektedir ve bu grupların G. Kore ekonomisindeki payı çok yüksektir. Bu konuda elde edilebilen en yeni bilgi 1996 yılına aittir ve buna göre GSMH' nin %16'sı, katma değer %41'i ve ihracatın %50'si ülkedeki 30 büyük grup tarafından gerçekleştirilmiştir. Bu 30 büyük grup arasında en büyük dört chaebol sırasıyla Hyundai, Samsung, Daewoo ve LG'dir ve bunlar GSMH' nin %9'unu oluşturmaktadır.

1997 krizinin ardından bu yapıda önemli değişiklikler gerçekleşmiş ve hükümet reformlarının ardından en büyük 30'dan geriye 18 grup kalmışsa da bunların ekonomideki ağırlıkları hala hissedilmektedir. Ancak bu grupların ülke ekonomisindeki payları çok büyük olmasına rağmen, uluslararası standartlarda çoğu oldukça küçük gruplardır. Örneğin Samsung, Japon elektronik üreticisi Matsushita'nın sadece %14'ü, Hyundai Motors ise General Motors'un %10'u büyüklüğündedir.

G.Kore'nin "chaebol"leri sıklıkla Japonya'nın "keiretsu" grupları ile karşılaştırılmaktadır. Ancak aralarında iki önemli fark bulunmaktadır. Bugün keiretsu'larm büyük bir bölümü profesyoneller tarafından yönetilirken chaebol'lerde hala aile egemenlikleri sürmektedir ve keiretsu'lar genellikle grup içindeki bankalar aracılığı ile kendilerine neredeyse sınırsız finansman olanakları sağlarken, G.Kore chaebol' ların banka sahibi olmasına izin vermemektedir.

2.2.5 Dış Ticarete Bağımlılık

G. Kore'nin Asya finansal krizinden bu denli etkilenmesinin en önemli nedenlerinden biri de ekonomisinin giderek daha fazla dış ticarete bağımlı hale gelmesidir. 1970 yılında %10 olan imalat sanayi ihracatının GSMH' ya oranı 2001 yılında %37,7'ye yükselmiştir.

2.2.6 1997 Asya Finansal Krizi

Hızlı büyümenin son dönemde giderek daha fazla oranda dış borçla finanse edilmesi, üretim artışına paralel karlılık ve verimliliğin artırılmaması ve "chaebol" adı verilen ve ülke ekonomisinde ve dış ticaretinde ağırlığı olan büyük grupların yaşadığı sıkıntılar 1997 yılında Tayland'da başlayan Asya Finansal Krizi'nin G.Kore'ye de sıçramasına neden olmuş ve ekonomi büyük bir krize girmiştir.

Kore ekonomisi 1997 yılının son çeyreğinde ciddi bir döviz krizi yaşamış, G. Kore Won'u Dolar karşısında kısa sürede %70–80 oranında değer kaybetmiş ve mali piyasalar altüst olmuştur. Krizin nedeni yıl içindeki bir dizi iflaslar neticesinde mali kuruluşların batık kredilerinin artması ve Asya Finansal Krizini de tetiklemesi ile uluslararası piyasalarda G. Kore ekonomisine duyulan güvenin sarsılması olarak gösterilebilir. Ancak krizi hazırlayan faktörler çeşitli ve yapısalıdır. Bu faktörleri aşağıdaki gibi sıralamak mümkündür:

— İhraç Ürünlerinin Fiyatlarındaki Düşüş: G. Kore'nin başlıca ihraç ürünleri olan elektronik, çelik, otomotiv ve petro-kimya ürünlerinin fiyatlarının düşmesi nedeniyle ihracatta miktar artışı ve değer düşüşüne bağlı cari işlemler açığı.

— Özel Sektörde Azalan Karlar ve Seri İflaslar: 1997'de büyük gruplardaki aşırı yatay-entegrasyon, verimsizlik ve ekonomik durgunluğa bağlı olarak düşen kar oranları, 30 büyük grubun yedisinin iflası.

— Batık Krediler ve Kısa Vadeli Borçlardaki Artış: İflasların da etkisi ile şüpheli alacakların oranındaki büyük artış, hisse fiyatlarındaki düşüşe bağlı olarak bankaların net varlıklarındaki erime, kısa vadeli borçların oranının toplam borçlar içinde %60'lara ulaşması.

— Mali Sektörde Denetim Yetersizliği: Mali sektör yöneticilerinin krizlere karşı deneyim eksikliği ve bu kurumların denetimlerindeki yetersizlik.

Sanayinin üretim kapasitesi 1997 yılının son çeyreğinde, tüketim ve yatırım talebinin düşmesi sonucunda büyük ölçüde daralmıştır. Kore Won'unun hızlı değer düşüşünün yansımaları olarak cari işlemler fazla vermeye başlamış ve Aralık ayından itibaren fiyatlar hızla yükselmiştir. 1997 yılında büyüme %4,9 olarak gerçekleşmiş, 144 milyar dolar ithalata karşılık 136 milyar dolar ihracat gerçekleştirilmiştir.

G. Kore krizden çıkışta ihracat artışını esas olarak almış 1998 yılında ithalat %35 azalarak 93 milyar dolara, ihracat %2 azalarak 132 milyar dolara ulaşmış, dış ticaret fazlası 39 milyar dolara yükselmiştir. Kore hükümeti IMF ile yaptığı 57 milyar dolar değerindeki yardım paketi anlaşması uyarınca mali sistemde ve firmaların yapılarında önemli reformlar gerçekleştirmiş, özellikle bankaların ve büyük firmaların borçlanmalarına sınırlar getirilmiş, borç/sermaye yapısının güçlendirilmesine çalışılmıştır. Ayrıca büyük grupların karlı olmayan şirketlerinin kapatılması ve belli endüstri kollarında güçlü firmaların desteklenmesi yoluna gidilmiştir. Büyük grupların yeniden yapılandırılması çalışmaları hala sürdürülmektedir.

IMF programının uygulanması neticesinde mali sektör, ortaklık hukuku, çalışma hayatı ve yönetim alanında 1998 ve sonraki yıllarda uygulanmaya başlanan reformlar sonucu ekonomi krizi atlattırmaya başlamış, yeniden büyüme sürecine girmiştir. Öyle ki krizin etkilerinin en fazla hissedildiği 1998 yılında yaşanan %6,7 ekonomik küçülme ve %7,5 oranındaki enflasyona karşın, 1999 yılında ekonomi %10,7'lik rekor bir büyüme göstermiş ve enflasyon tüketici fiyatları bazında %0,8'e düşmüştür. Krizin zirveye ulaştığı Kasım 1997'de 8,8 milyar dolara gerileyen kullanılabilir döviz rezervleri, 1999 yılı sonunda 81,1 milyar dolara yükselmiştir. 2000 yılında ise GSYİH %8,8 oranında artarken, enflasyon TÜFE' de 2,3, TEFE' de 2,0 olarak gerçekleşmiş, 2003 yılı itibariyle Merkez Bankası döviz rezervleri 155 milyar dolara yükselmiştir.

2.2.7 Dış Borç

1997 yılına kadar G. Kore'nin çok önemli bir dış borç sorunu olmamıştır. 1973–74 Petrol Krizi'nin ardından bile bütçesini 1977 yılında denkleştirmeyi başarmıştır. 1990'larda hükümetler ekonominin büyümesinin sürdürülebilmesi için bankaları ve büyük grupları yurtdışından borçlanmaya teşvik edince dış borçlarda önemli bir artış söz konusu olmuştur. 1996 sonunda Dünya Bankası verilerine göre G. Kore'nin toplam dış borcu 163,5 milyar dolara ulaşmıştır. Bu rakam 1993'ün dört, 1990'ın ise beş katına eşittir.

Daha da endişe verici olan gelişme ise 1996 sonunda kısa vadeli borçların toplam borçlar içindeki oranının %40,7'ye yükselmesidir. Bu durum G. Kore'nin uluslararası sermaye hareketlerine hassasiyetini arttırmış ve 1997 yılında başlayan krizden 1993 öncesine göre çok daha fazla etkilenmesine neden olmuştur.

G. Kore 1997 sonunda IMF, Dünya Bankası ve Asya Kalkınma Bankası ile yapılan anlaşmalar ile yaklaşık 60 milyar dolar tutarında bir kredi alarak bunun büyük bir bölümünü finans sektörünün acil nakit sıkıntılarının giderilmesi ve yeniden yapılanmasına harcanmış ve 1998 yılı itibarı ile de durum kontrol altına alınmış, 2001'den beri ülkenin kredibilitesi büyük oranda düzelmiştir.

Tablo 2.4’de G.Kore’de 2000 ve 2004 yılları arasında dış borç bileşenleriyle ortaya konulup ülkenin dış borç yapısı ele alınacaktır.

Tablo 2.4 G. Kore’de 2000–2004 Arası Dış Borç

(Milyon \$)	2000	2001	2002	2003	2004^a
Kamu	19,215	18,280	17,587	11,573	10,043
Parasal Otoriteler	11,250	4,891	4,902	5,299	5,183
Bankalar	61,799	53,447	60,949	69,046	72,287
Diğer Sektörler	56,190	54,216	60,510	72,952	79,156
Toplam Dış Borç	148,454	130,834	143,949	158,870	166,669
Kısa Vadeli	49,414	41,883	50,054	52,719	52,847
Uzun Vadeli	99,040	88,951	93,895	106,151	113,822

^a Ocak ve Eylül Arası Değerlerle

Kaynak: Bank of Korea, aktaran The Economist Intelligence Unit, Country Profile 2005, South Korea: p.58.

Tablo 2.4’den anlaşıldığı üzere ülkenin toplam borcu 2000 yılında 148,454 milyon \$ iken, 2004 yılının eylül sonu verileriyle toplam borç miktarı 166,669 milyon \$’a yükselmiştir. Fakat ülkenin kısa vadeli borçları genel olarak 50 milyon \$ civarlarında gezmektedir. Uzun vadeli borçlarında ise 2004 yılı verileriyle 113,822 milyon \$ rakamı göze çarpmaktadır. Kısa vadeli borçların uzun vadeli borçlardan daha az olması ülke için önem arz eder. Oransal olarak da ortalama toplam borç içinde 1/3’ kısa vadeli, 2/3 uzun vadeli borçlanma görülmektedir.

Parasal otoritelerden alınan borçların da giderek azalan bir seyir izlediği göze çarpmaktadır.

2.3 Başlıca Ekonomik Sektörler ve Göstergeler

Güney Kore ekonomisini 1950'lerde kısıtlı bir alanda sürdürülebilir tarıma ve balıkçılığa dayalı geleneksel bir yapıdan, sanayi ve hizmetler sektörünün egemen olduğu bir yapıya kavuşturmayı başarmış bölgenin en önemli ekonomik aktörlerinden biridir. Son 30 yılda dünyanın en hızlı büyüyen ekonomilerinden biri olmuştur. 1962 yılında endüstrileşmede başlatılan ilerleme ile ihracata dayalı büyüme politikası izlemiştir.

1997–2001 yılları imalat sanayi büyüme oranları açısından geçmişin büyük artışlarına ulaşamamasına karşın, ekonomi yılda ortalama %4,1 büyümüştür. Kriz sonrasında en hızlı kendini toparlayan sektörde imalat sanayidir. Bu artış özellikle artan dış talep, iç tüketim talebinde meydana gelen canlanma ve yerel yatırımlardaki artıştan kaynaklanmaktadır. İmalat sanayinin gelişmesinde en etkili sektörler ise bilgi teknolojileri ve ileri teknoloji olmuştur.

Bugün G. Kore, gemi yapımında dünyada birinci, yarı iletkenlerde üçüncü, otomobil ve petrokimyada beşinci ve demir çelikte altıncı büyük kapasiteye sahiptir.

2.3.1 Tarım ve Doğal Kaynaklar

G. Kore'nin topraklarının sadece %20,6'sı ekilebilir alanlardan oluşmaktadır. Bu oran kentleşmeye ve yol yapımına bağlı olarak her yıl azalmaktadır. 1950'lerde gerçekleştirilen toprak reformunun ardından tarım daha çok küçük aileler tarafından yapılmaktadır. Bu dönemde tarımsal üretimin desteklenmesi için pirinç ithalatı yasaklanmıştır. Bugün G. Kore gıda ihtiyacının çok önemli bir bölümünü ithal etmektedir.

Tarımda kimyasal gübre kullanımında ve makineleşmedeki artış G. Kore'de tarımsal verimliliğin büyük oranda yükselmesine neden olmuştur. Kimyasal gübre kullanımı 1970 – 2000 döneminde %43 artarken son yıllarda çevresel kaygılar nedeni ile daha az

kimyasal gübre kullanılmaya başlanmıştır. Ayrıca tarım sektöründe dikkati çeken bir başka gelişme 1972–2000 döneminde hane başına ortalama ekilen alan büyüklüğünün 0,9 hektardan 1,4 hektara çıkması ve geleneksel ürünlerden verimliliği ve getirişi yüksek meyve ve sebze üretimine geçilmeye başlanmasıdır. 1990'da ekilebilir alanların %17'sinde meyve ve sebze yetiştirilirken bu oran 2000 yılında %22,3'e yükselmiştir.

Tarım sektöründeki değişimler ve gelişmeler Tablo 2.5'de rakamsal olarak ifade edilecektir.

Tablo: 2.5 G. Kore'de 1999–2003 Tarım Sektöründeki Gelişmeler

	1999	2000	2001	2002	2003
Hane Sayısı (1000)	1,382	1,384	1,354	1,280	---
Ekili Alan (1000 hektar)	1,910	1,899	1,888	1,876	1,863
Pirinç Üretimi (1000 ton)	5,097	5,263	5,291	5,515	6,554
Arpa ve Buğday Üretimi (1000 ton)	241	162	271	218	169
Soya Fasulyesi Üretimi (1000 ton)	140	116	113	118	170
Domuz (1000 adet)	7,864	8,214	8,720	8,974	9,321

Kaynak: National Statistical Office, aktaran The Economist Intelligence Unit, Country Profile 2005, South Korea: p.53.

Tablo 2.5'deki verilere göre tarım sektöründeki hane sayısı her geçen yıl azalmaktadır. 1999 yılında tarımda çalışan hane halkı 1.382.000 iken, 2002 yılına gelindiğinde bu rakam yaklaşık 100,000 gibi bir düşüş göstererek 1.280.000'e gerilemiştir. Ekili alanda da hane halkı ile doğru orantılı bir düşüş seyri gözle çarpılmaktadır.

Ülkedeki pirinç ve domuz üretiminde sürekli artış dikkati çekerken, 1999–2000 yılları arasında soya fasulyesi üretiminde ortalama 131.000 ton rakamına ulaşılmıştır.

2000 yılı istatistiklerine göre ülkenin %65,5'i ormanla kaplıdır. Ancak hem yeterince ekonomik olmaması hem de artan çevre duyarlılığı nedeni ile son yıllarda orman alanlarında önemli bir azalma olmamıştır. Ülkenin kereste ihtiyacının büyük bir bölümü Endonezya ve Malezya'dan ithal edilmektedir.

G. Kore su ve orman alanları dışında diğer doğal kaynaklar açısından çok fakir bir ülkedir. K.Kore yakınlarında çıkarılan antrasit ülke enerji üretiminde çok küçük bir pay almaktadır ve en önemli madeni olan tungsten üretimine 1993 yılında son verilmiştir.

2.3.2 İmalat Sanayi

İmalat sanayindeki gelişmeler Tablo 2.6 yardımıyla belli başlı ürünlerin yıllar itibariyle üretimine bakılarak ele alınacaktır.

Tablo: 2.6. G. Kore'de 1999–2003 Belli Başlı Ürünlerin Yıllar İtibari İle Üretimi

	1999	2000	2001	2002	2003
Basılı Kâğıt (1000 ton)	1,738	1,818	1,639	1,655	1,599
Polietilen (1000 ton)	3,399	3,282	3,433	3,496	3,552
Araç Lastiği (milyon)	67	71	68	71	73
Çimento (milyon ton)	49	51	53	57	61
Sıcak-Çekme Çelik Halat (milyon ton)	10	11	11	11	12
Klima (1000 adet)	3,839	5,818	5,956	6,466	5,722
Ev Bulaşık Makinesi(1000 adet)	2,822	3,271	3,529	4,183	4,977
Mikrodalga Fırın (1000 adet)	9,762	11,424	10,275	10,708	6,769
Video Kaset Kaydedici (1000 adet)	10,804	11,127	5,653	4,515	3,692
Otomobil (1000 adet)	2,158	2,198	2,155	2,653	2,767

Kaynak: National Statistical Office, aktaran The Economist Intelligence Unit, Country Profile 2005, South Korea: p.53.

1999–2003 yılları arasında imalat sanayine baktığımızda klima üretimindeki artış dikkati çekmektedir. 1999 yılında 3,869 bin klima üretilirken, 2002 yılında 6,466 bin klima üretilmiştir.

Otomobil üretiminde istikrarlı bir artış görülmektedir. Yalnızca 2001 yılında 2000 yılına göre 43 bin’lik bir azalma olmuş, ancak 2002 yılında üretim 500 bin kadar artış gerçekleştirebilmiştir.

Çimento imalatında da her yıl bir önceki yıldan daha çok üretim yapılmıştır. 1999 yılında 49 milyon ton olan üretim, 2003 yılında 61 milyon ton’a çıkmıştır. Bu artış bize inşaat sektöründeki gelişmeler hakkında da malumat vermektedir.

2.3.3 İnşaat

1980'lere kadar ülkede inşaat faaliyetlerinde fabrika ve endüstriyel alanların payı çok yüksek olmuştur. Ancak 1980'ler ile birlikte giderek artan nüfus ve kentleşme ihmal edilen konut yapımını da hızlandırmıştır. 1973–82 döneminde 196.000 konut yapılırken bu oran 1988–94 döneminde 576.000 adede yükselmiştir. Bunların büyük bir bölümü apartman dairelerinden oluşmaktadır. 1990'lar ile birlikte Hükümet'in inşaat firmalarına verilen izinlerin koşullarını gevşetmesi, 1988 yılında 468 olan firma sayısının 1994'de 2.651'e çıkmasına ve rekabetin büyük oranda artmasına neden olmuştur. Ancak bu rekabet ve büyüme enflasyonist baskı yaratmış ve inşaat ve buna bağlı çelik sektörünü ekonomik durgunluklardan çok daha fazla etkilenir hale getirmiştir.

İnşaat sektörü özellikle G. Kore'de işçiliğin ucuz olduğu 1970'lerde Ortadoğu başta olmak üzere yurtdışında kazanılan ihaleler ile ülkeye önemli döviz girdileri de sağlamıştır. Bugün G. Kore’li inşaat firmalarının üstlendikleri proje sayısı azalmakla birlikte, çok daha yüksek teknoloji gerektiren alanlara ve Ortadoğu'dan G. Doğu Asya'ya doğru bir yönelme gözlemlenmektedir.

İnşaat sektöründe yakın dönemdeki gelişmeler Tablo 2.7 yardımıyla ele alınacaktır.

Tablo: 2.7 G. Kore’de 1999–2003 İnşaat Sektöründeki Gelişmeler

	1999	2000	2001	2002	2003
İç Piyasa İnşaat Siparişi (milyar Won)	36,299	41,778	50,955	67,834	83,072
Konut	17,402	20,031	21,542	31,002	43,195
Ofis ve Mağaza	1,648	3,461	4,565	8,784	8,508
Fabrika	716	1,031	1,007	2,190	3,604
İnşaat İzinleri (1000 m ²)	72,534	81,059	97,717	138,734	142,108

Kaynak: National Statistical Office, aktaran The Economist Intelligence Unit, Country Profile 2005, South Korea: p.52.

Tablo 2.6’da çimento üretimi ile ilgili yapılan yorumda üretimin her geçen yıl arttığı bilgisi verilmişti. Bunun inşaat sektörüne nasıl yansıdığını ise Tablo 2.7’de görmek mümkün. İç piyasa inşaat siparişi 1999’dan 2003 yılına gelindiğinde yaklaşık %110 artış göstermiştir. İnşaat izinlerinde de doğal olarak artış gözlemlenmektedir. 1999 yılında verilen izin 2003 yılında %100 artış sağlayarak 142,108 bin m² olmuştur.

2.3.4 Petrol

Ülkede petrol veya doğalgaz üretilmemektedir. 1979–80 döneminde yaşanan petrol krizinin olumsuz deneyimleri hükümetleri ekonominin petrole bağımlılığını azaltmaya yönelik politikalar izlemeye itmesine karşın, G. Kore’nin petrole bağımlılığı bugün ilk petrol krizinin yaşandığı 1973 yılından bile daha yüksektir. Bunun en önemli nedenleri karayolu trafiğindeki artış ve o tarihlerde enerji ihtiyacının %6,7’sini karşılayan odun ve kömürün payının bugün %1,2’lere inmesidir. 1980–2001 döneminde petrol ihtiyacı yılda %10’lar düzeyinde artmıştır.

2.3.5 Nükleer Enerji

G. Kore'nin nükleer enerjiye ilgisi 1973 petrol krizinin öncesine dayanır. Ancak krizlerin etkisiyle bu konudaki çalışmalar hızlandırılmış ve 1977 yılında Busan' da ilk nükleer enerji santrali üretime başlamıştır. Bugün 4'ünün yapımı devam eden 16 santral mevcuttur. Uluslararası Atom Enerjisi Kurumu'na göre G. Kore 2001 yılında elektriğinin %39,3'ünü nükleer santrallerden karşılamaktadır. Bu oran Fransa'da %77,1, Japonya'da %34,3 ve ABD'de %20,3'tür.

2.3.6 Hidroelektrik ve Termal Enerji

G. Kore hidroelektrik santrallerde enerji üretiminde son yıllarda büyük aşama kaydetmiş, 2001'e kadar son 20 yılda barajlardan elde edilen elektrik miktarı dörde katlanmıştır. Ancak buna rağmen 1980'de elektrik ihtiyacının %12,3'ünü barajlardan karşılarken bu oran 2001 yılında %7,8'e gerilemiştir. Aynı şekilde termal elektrik üretiminin payı da 1980'de %81,4 iken 2001 yılında %67'dir.

2.3.7 Sıvılaştırılmış Doğalgaz İthalatı (LNG)

G. Kore dünyanın en büyük ikinci sıvılaştırılmış doğalgaz ithalatçısıdır. İthalatının büyük bir bölümünü Malezya ve Endonezya'dan yapmaktadır. 1996–2000 döneminde LNG kullanımı yılda ortalama %15,5 artmıştır ve bu artış devam edecek gibi görünmektedir. Bu nedenle Hükümet Sibiry'a'dan G. Kore ve Ç.H.C.'ne LNG nakliyesi için bir boru hattı konusunda çalışmalar yürütmektedir. Ancak boru hattından en iyi ihtimalle 2010 yılında LNG sevki söz konusu olabilecektir.

2.3.8 Otomotiv

Otomotiv G. Kore'nin en önemli sektörlerinin başında gelmektedir. Dünyadaki örneklerinin aksine G. Kore otomotiv sanayi özellikle K.Amerika pazarını hedefleyerek ihracat amaçlı kurulmuştur. Diğer pek çok sektörde olduğu gibi hükümetler sektörün

büyümesini, ihracata dayalı yapısını korumak ve rekabeti engellemek için sektörü uzun süre sıkı kontrollere tabi tutmuştur. Bunun sonucu olarak 1980'lerin büyük bir bölümünde, Hyundai otomotiv sektöründeki tek üretici olarak kalmıştır. 1980'lerin sonunda Kia ve Daewoo' nun sektöre girmesine izin verilmiştir.

1998'deki kriz dönemine kadar, ihracat pazarlarında büyük başarı elde eden firmaların büyümesine son yıllarda artan iç talebin de büyük katkısı olmuştur. 1990'da 935 bin otomobil, 225 bin kamyon ve 93 bin otobüs üreten sektör 2001 yılında 2,2 milyon otomobil, 242 bin kamyon ve 548 bin otobüs üretmiştir.

1998 yılındaki büyük daralmanın ardından G. Kore otomotiv endüstrisi büyük bir değişim geçirmiştir. 1999 sonunda Hyundai, müflis Kia Motor ve iştiraki Asia Motors'un kontrolünü almış, 2000'de Renault Samsung Motors'u alarak sektördeki ilk yabancı sermayeli kuruluş olmuştur. Aynı yıl daha sonra Daimler-Crysler Hyundai Motors'un %15 hissesini almış ve 2002 Nisan'ında da General Motors Daewoo hisselerini almıştır.

2003 G. Kore otomotiv üreticileri için oldukça başarılı bir yıl olmuştur. Bir önceki yıla göre toplam araç satışı %10 artarak 3,9 milyon adede ulaşmıştır. Bununla G. Kore ABD, Japonya, Almanya ve Ç.H.C.'nin ardından dünyanın beşinci büyük otomotiv üreticisi konumuna yükselmiştir. Bu büyük ölçüde ihracat artışından kaynaklanmaktadır. Zira 2003 yılında ihracat bir önceki yıla göre %33 oranında artarak 2,6 milyon adede ulaşırken iç pazar satışları azalan tüketim harcamalarının da etkisi ile %19 oranında düşerek 1,3 milyon adet olarak gerçekleşmiştir. İç pazardaki bu daralma en çok ihracat oranları düşük olan pazarın iki küçük oyuncusu Renault Samsung ve Ssanyong'u etkilemiştir. Buna karşılık en büyük otomobil üreticisi olan Hyundai 1,3 milyon adedi ihracat olmak üzere toplam 2 milyon adet araç satışı gerçekleştirmiştir.

Geçmişte de birleşmelere ve satın almalara tanık olan sektörde son %100 G. Kore sermayeli grup olan Ssanyong Motors da Çinli bir kimya grubu olan CNBG tarafından alınmak üzeredir.

2.3.9 Finans

2001 yılında GSMH' nin %15,9'u finans sektöründen kaynaklanmıştır. Bu oran 1996'ya göre önemli ölçüde artışa işaret etmekle birlikte, daha gidilmesi gereken çok yol bulunmaktadır. Zira uzun yıllar hükümetlerin sıkı kontrolleri nedeniyle, henüz ülkede çok gelişmiş bir finans sektöründen bahsetmek mümkün değildir. Uzun yıllar boyunca Maliye Bakanlığı ve Merkez Bankası (Bank of Korea) finans kurumları üzerinde kamu hisseleri ve son derece detaylı mevzuatlar ile büyük bir hâkimiyet kurmuşlar, bu dönemde kendi politikaları ile paralel çalışan firma ve bankaları ödüllendirirken diğerlerini cezalandırmışlardır. Özelleştirilen ticari bankalar bile bu dönemde hükümet politikalarının uygulanması ve desteklenmesi istenen sektörlerin büyümesini sağlamakla görevli kabul edilmiş ve piyasa tarafından belirlenen bankacılık koşulları dışında oluşan bu yapı 1997'de yüksek boyutlara ulaşan şüpheli alacaklar sorununun temelini oluşturmuştur.

Finans sektörü 1997 krizinin ardından önemli yapısal değişiklikler yaşamıştır. Hükümet bankacılıktan sorumlu tek bir kurum yaratarak (Bankacılık Gözetme Komisyonu) bankalar üzerindeki hâkimiyetini azaltmış ve bankacılık mevzuatını uluslararası standartlara getirerek risk yönetimi anlayışını gerçekleştirmeye çalışmıştır. Ayrıca bu dönemde müflis bankaların faaliyetlerinin durdurulmasını ve banka birleşmelerini desteklemiştir. 2002 Haziran'ı itibariyle sektörde 15 ulusal ve bölgesel banka ve Kore Kalkınma Bankası ve Kore Eximbank' ın da dâhil olduğu beş kredi kurumu kalmıştır. Bu rakam 1997 yılında 27'dir.

Menkul kıymetler şirketlerinde de yeniden yapılanmaya gidilmiş, 1997 yılında 36 olan şirket sayısı bugün yeni açılanlarla birlikte 45'e ulaşmıştır. Bunlar arasında büyük gruplara ait LG Yatırım ve Menkul Kıymetler, Samsung ve Hyundai Menkul Kıymetler de bulunmaktadır. Ayrıca yabancı yatırım bankalarının Koreli menkul kıymetler şirketlerinde sınırsız hisse sahibi olmalarına 1998 sonunda, yerli firma açmalarına ise Nisan 1998'de izin verilmiştir.

G. Kore gelirler açısından Asya'nın Japonya'dan sonra ikinci, dünyanın altıncı büyük sigorta pazarına sahiptir. Bu sektör de 1997 krizinden önemli ölçüde etkilendiğinden iflaslara ve daha sıkı denetime maruz kalmışlardır. Sektörde üç büyük firma Samsung, Kore ve Kyobo Hayat Sigortası firmaları %80 pazar payına sahiptir.

2.3.10 Turizm

Turizm son dönemde cari açığın dengelenmesine olan katkısı nedeni ile hükümetlerin giderek daha fazla önem verdikleri bir sektördür. 1997–2001 döneminde ülkeye gelen turist sayısında yılda ortalama %8,2 oranında artış olmuş ve 2001 yılında ülkeye 4,3 milyon turist gelmiştir. Turist gönderen ülkeler arasında ilk sırayı Japonya alırken, ikinci sırayı yurtdışında ikamet eden Kore' liler, üçüncü sırayı ise ABD almaktadır. 2001 yılında turizm gelirleri 6,4 milyar dolar olarak gerçekleşmiştir. 2002 yılında Japonya ile birlikte düzenlenen Dünya Futbol Şampiyonası ise beklenen düzeyde turist girişi sağlamamıştır.

2.3.11 Perakende Sektörü

Perakende sektörü ülke işgücünün önemli bir bölümünü istihdam etmesi açısından giderek önem kazanmaktadır. İmalat sanayinde çalışanlar işgücünün %20'sini oluştururken bu oran perakende sektöründe %25'in üzerindedir. 1988 Seul Olimpiyatları'nın ardından bu sektör önemli değişiklikler geçirmiş, kontroller azaltılmış ve yabancıların sahip olabilecekleri mağazalara ilişkin kısıtlamalar kaldırılmıştır. Carrefour, Wal-Mart, Tesco gibi büyük uluslararası gruplar ülkeye yatırım yapmasına karşın küçük mağazaların perakendecilikte ağırlığı daha fazladır.

2.3.12 İkili Anlaşmalar

2003 Eylül ayında Cancun - Mexico'da yapılan Dünya Ticaret Örgütü zirvesindeki başarısızlığın ve çok taraflı anlaşmalara inancın azalmasının bir sonucu olarak, G. Kore de diğer bölge ülkelerinin yaptığı gibi ikili ticaret anlaşmalarına ağırlık vermiştir.

Ç.H.C.'nin bölgede ekonomik ağırlığını giderek hissettirmesi ve ASEAN bünyesinde bölgesel ticaret anlaşmaları imzalamaya hazır olması G. Kore' deki bu tür arayışları hızlandırmıştır. Ancak bugüne kadar bu politika yeterince somut bir sonuç vermemiştir.

2003 Şubat ayında Şili ile görüşmeleri tamamlanan ilk Serbest Ticaret Anlaşması (STA) ile Şili'nin başta otomotiv ve elektronik ürünler olan 2000 G. Kore menşeli ürün için gümrük oranlarını indirmesi öngörülmüştür. Ancak Şili'nin ABD ve AB ile bu tarz anlaşmaları olduğu için G. Kore ihracatının bu ürünlerde yeterince artmayacağı konusunda eleştiriler yapılırken G. Koreli çiftçi ve balıkçılar Şili'den gelecek tarım ve deniz ürünlerinin pazarlarını istila edeceğini öne sürerek anlaşmaya karşı çıkmaktadır.

Bu anlaşmadan çok daha büyük ve uzun vadeli etkileri olması beklenen bir diğer ikili STA görüşmesi ise Japonya ile 2003 yılı sonlarında başlamıştır. Bölgede Ç.H.C. etkisinin nötralize edilmesi amacını da güden bu girişim de G. Kore ekonomisinin Japonya'nın onda biri kadar olması nedeniyle bu anlaşmadan yeterince fayda sağlayamayacağı ve hatta bazı imalat sanayi kalemlerinde de iflaslara yol açacağı yönünde eleştiriler almaktadır. G. Kore'nin Japonya ile ticaretinde sürekli açık vermesi de bu eleştirilerin haklı olduğuna bir kanıt olarak ileri sürülmektedir.

2.4 Güney Kore Bilim ve Teknoloji Programı

Bu bölüm TÜBİTAK-BTBD'nin yayınladığı Güney Kore Bilim ve Teknoloji Programı adlı çalışmadan alıntılar yapılarak oluşturulmuştur.

G. Kore'de bilim ve teknoloji politikalarını anlamak için 1965 yılından 2005 yılına kadar ülkenin konu ile ilgili yapmış olduğu harcamalar, bu harcamalarının kurum ve kuruluşlar içindeki dağılımları Tablo 2.8 yardımıyla ele alınacaktır. Tablodaki verilerin yıllara göre yorumlanması ile de ülkenin Araştırma-Geliştirme alanında nasıl bir seyir izlediği ortaya konulmaya çalışılacaktır.

Tablo: 2.8 G. Kore’de 1965–2005 Araştırma Geliştirme İstatistikleri

	1965	1970	1975	1980	1985	1990	1995	2000	2005
Ar-Ge Harcamaları (milyar Won)	2.1	10.5	42.7	282.5	1,237.1	3,349.9	9,440.6	13,848.5	24,155.4
Devlet	1.9	9.2	30.3	180.0	306.8	651.0	1,780.9	3,451.8	5,877.2
Özel Sektör	0.2	1.3	12.3	102.5	930.3	1,698.9	7,659.7	10,387.2	18,106.8
Devlet Özel Sektör Oranı	61:39	97:03	71:29	64:36	25:75	19:81	19:81	25:75	25:75
Üniversite	----	0.4	2.2	25.9	118.8	244.3	770.9	1,561.9	2,398.3
Devlet Araştırma Enstitüleri	----	8.9	28.1	104.5	367.2	731.0	1,766.7	2,032.0	3,192.9
Firmaların Araştırma Merkezleri	0.2	1.3	12.3	81.4	751.0	2,374.5	6,903.0	10,254.7	18,564.2
Ar-Ge’nin GSMH’ye Oranı (%)	0.3	0.4	0.4	0.8	1.6	2.0	2.5	2.4	3.0
İmalat Sektörünün Ar-Ge Harcaması (milyar Won), Satışlarının %	----	----	16.7	76.0	688.6	2,134.7	5,809.9	8,584.9	16,463.7
	----	----	0.4	0.5	1.5	2.0	2.7	2.2	2.7
Toplam Araştırmacı Personel Sayısı	2,135	5,628	10,275	18,434	41,473	70,503	128,315	159,973	234,702
Devlet Araştırma Enstitüleri	1,671	2,458	3,086	4,598	7,542	10,434	15,007	13,913	15,501
Üniversiteler	352	2,011	4,534	8,695	14,935	21,332	44,683	51,727	64,895
Özel Sektör	112	1,159	2,655	5,141	18,996	38,737	68,625	94,333	154,306
Araştırmacı Başına Ar-Ge Harcaması (bin W)	967	1,874	4,152	15,325	27,853	47,514	73,574	86,568	102,920
10.000 Kişiye Düşen Araştırmacı Sayısı	0.7	1.7	2.9	4.8	10.1	16.4	28.6	34.0	48.6
Firma Araştırma Merkezleri Sayısı	0	1	12	54	183	966	2,270	7,110	11,810

Kaynak: Bilim ve Teknoloji Bakanlığı (MOST), aktaran Joonghae; Derek, 2007: p.143.

Dünya teknolojisini yakalamak ve uluslararası pazarlarda, özellikle de yüksek teknoloji ürünlerinde, belli bir yüzde paya sahip olabilmek için, 1950'li yıllardan bu yana, kararlı ve sistemli bir çaba gösteren Güney Kore'de, bilim ve teknoloji politikaları çeşitli evrelerden geçmiştir. İzlenen sanayi politikalarıyla tam bir bütünsellik gösteren bu evreleri, G. Kore Bilim ve Teknoloji Bakanlığı'nın açıklamalarından (1995) yararlanarak, kısaca gözden geçireceğiz.

1960'larda, G. Kore, ithal ikamesine dayalı bir sanayileşme politikası izlemektedir. Tüketim malı üreten sanayiler desteklenmekte; hafif sanayiler ihracata yönelik olarak genişletilmektedir. Bilim ve teknoloji alanında izlenen politika ise, bilim ve teknoloji altyapısı ve eğitimin güçlendirilmesi ve yabancı teknoloji ithalinin özendirilmesi yönündedir. 1966'da, sınaî teknoloji araştırmaları için Kore Bilim ve Teknoloji Enstitüsü (KIST) kurulmuştur. 1967'de de Bilim ve Teknolojiyi Teşvik Yasası yürürlüğe girmiştir. Bu yıllarda devletin bilim ve teknoloji alanındaki ağırlığı hissedilmektedir. Tablo 2.8'den anlaşıldığı gibi devletin özel sektöre göre Ar-Ge'ye yaptığı harcamalar; 61:39 oranındadır. Kendi araştırma enstitülerinde istihdam ettiği personel sayısı 1671 iken, özel sektör ancak 112 araştırmacı çalıştırabilmiştir.

1970'lerde, ağır sanayi ve kimya sanayinin genişletilmesine başlanmıştır. Yabancı sermaye ithali yerine teknoloji ithaline önem verilmekte ve sanayinin, ihracata yönelik olarak rekabet yeteneği güçlendirilmektedir. Buna paralel olarak, bilim ve teknoloji alanında da, teknik eğitim genişletilmekte; ithal edilen teknolojinin uyarlanmasına yönelik kurumsal mekanizmalar geliştirilmekte ve sanayinin gereksinmelerine yanıt verecek uygulamalı araştırmalar teşvik edilmektedir. Teknoloji geliştirmeyi ve mühendislik hizmetlerini teşvik eden iki yasa bu dönemde yürürlüğe girmiştir. Makine, gemi inşa, deniz bilimleri, elektronik, elektrik v.b. alanlarda, devletçe desteklenen AR-GE enstitülerinin kurulması da bu döneme rastlar. 1965 yılında devlet 1.9 milyar Won Ar-Ge harcamasında bulunurken, 1970 yılında bu rakam 5 kat artarak 9.2 milyar Won'a ulaşmıştır.

1980'lere gelindiğinde, artık, karşılaştırmalı üstünlüğe sahip bir sanayi yapısına doğru dönüşümü; makine ve elektronik sanayileri gibi, teknoloji-yoğun sanayilerin genişletilmesini ve kalifiye insan gücü yetiştirilmesi teşvik edilerek sanayide üretkenliğin yükseltilmesini esas alan bir sanayi politikası izlenmeye başlanmıştır.

Bu dönemde bilim ve teknolojide izlenen politika ise, üstün niteliklere sahip bilim adamı ve mühendis potansiyelinin geliştirilmesi, ülkenin teknoloji yeteneğini yükseltmeye yönelik Ulusal AR-GE Projeleri'nin yürürlüğe konulması ve sınaî teknoloji geliştirme faaliyeti ile özel sektör kuruluşlarının kendi laboratuvarlarını kurmalarının desteklenmesi olmuştur. Tablo 2.8'de dikkati çeken gelişme 1980 yılında özel sektörde çalışan toplam araştırmacı sayısının (5,141), ilk kez bu yıl devlet araştırma enstitülerindeki sayıyı (4,598) geçtiğidir. Bu yıldan sonra da özel sektör daima devletten daha çok araştırmacı personel istihdam etmiştir.

1990'larda temel politika, sanayinin bir bütün olarak rekabet edebilirliğinin sağlanmasıdır. Sanayi yapısının yeniden düzenlenmesi; teknolojik inovasyon; enformasyon şebekesinin geliştirilmesi; insan kaynaklarının ve diğer kaynakların etkin kullanımı, bu dönemde izlenen sanayi politikasının kilit noktalarıdır. Buna paralel olarak bilim ve teknoloji politikasında öne çıkan noktalar ise, Ülkeyi 21. Yüzyıl'a taşıyacak bilim ve teknoloji alanlarına odaklanmış bulunan Ulusal AR-GE Projeleri'nin takviye edilmesi, talebe yönelik teknoloji geliştirme sistemlerinin güçlendirilmesi ve AR-GE sistemi ile ulusal enformasyon şebekesinin dünya ile bütünleşmesinin sağlanmasıdır.

Bugün G. Kore'nin önüne koyduğu hedef, 21.Yüzyıl başlarında, bilim ve teknolojide, G-7 ülkelerinin düzeyine erişmektir. Lokomotif sanayilerin rekabet gücünü artırmak ve geleceğin sanayilerinin temellerini atmak için, stratejik öneme sahip yüksek teknoloji alanları; yeni biyoteknoloji ve ileri malzeme teknolojileri gibi jenerik teknolojiler; mühendislik bilimleri; uzay ve havacılık, okyanus, nükleer enerji ve ileri hassasiyet teknolojileri gibi disiplinler arası teknolojiler; ve "büyük bilim", ulusal açıdan öncelik verilecek alanlar olarak kabul edilmiştir.

Hükümet temel bilimlere ve dünya ile yarışacak niteliklere sahip, yaratıcı bilim adamları ile teknolojiye egemen üst düzey insan gücünün yetiştirilmesine olağanüstü önem atfetmektedir. Kore İleri Bilim ve Teknoloji Enstitüsü'nün, ileri eğitim ve araştırmalar için, dünyanın en üst düzeydeki kurumlarından biri haline getirilmesi; temel bilimsel araştırma altyapısını güçlendirmek için ülkedeki Bilimsel Araştırma Merkezleri, Mühendislik Araştırma Merkezleri ve Bölgesel Araştırma Merkezleri'nin geliştirilmesi ve "İleri Bilim Enstitüsü'nün" kurulması gündemdedir.

Güney Kore'de bilim ve teknoloji yönetim sistemi merkezi bir yapıya sahiptir. Bilim ve teknoloji yönetiminde, Bilim ve Teknoloji Bakanlığı (MOST), merkezi bir role sahiptir. Ulusal kalkınma planlarının hazırlanmasından sorumlu olan MOST, diğer bakanlıkların bilim ve teknoloji ile ilgili planlarının bir bütün haline getirilmesini ve gerekli koordinasyonu sağlar. MOST, bunun için iki mekanizmadan; Ulusal Bilim ve Teknoloji Konseyi ile Cumhurbaşkanlığı Bilim ve Teknoloji Konseyi'nden yararlanır.

Ticaret, Sanayi ve Enerji Bakanlığı ile Enformasyon ve Komünikasyon Bakanlığı başta olmak üzere, diğer bakanlıkların da, bilim ve teknoloji yönetiminde, kendi alanlarıyla ilgili misyon ve sorumlulukları vardır.

Kamu Araştırma Enstitüleri ile Ulusal AR-GE Projeleri, G. Kore bilim ve teknoloji sisteminin ve dolayısıyla de, ulusal inovasyon (yenile(n)me) sisteminin bel kemiğini oluşturur. Araştırma Enstitüleri'nden, ilgili buldukları bakanlıklar sorumludur. Ulusal AR-GE Projeleri ise MOST' un denetimindedir. Ancak, bu projeler doğaları gereği, diğer bakanlıkları da ilgilendirmekte; üniversiteler, özel sanayi kuruluşları ve kamu araştırma enstitüleri gibi farklı kurumlar aynı projeye katılabilmektedir. Bu nedenle, daha etkin bir proje yönetimi sağlayabilmek üzere, bütün Ulusal Projelerle ilgili yönetimin tek bir bakanlığa bağlı olması yerine, proje bazına dayalı bir yönetim sisteminin kurulması öngörülmüştür.

Bakanlıklar, G.Kore'de, üniversitelerdeki temel araştırmaları da desteklemektedir. Bu destek, genellikle, bakanlığa bağlı bir vakıf eliyle sağlanmaktadır. G.Kore'de, AR-GE faaliyetinin geliştirilmesi ve teşviki ile ilgili 90 kadar yasa vardır. Bunlardan en önemli beşi: Ulusal Bilim ve Teknoloji Teşvik Yasası (1967), Sınâî Teknoloji Geliştirmeyi Teşvik Yasası (1972), Mühendislik Hizmetlerini Teşvik Yasası (1973), Temel Bilimsel Araştırmaları Teşvik Yasası (1989) ve Atom Enerjisi Yasası (1959)'dır.

G.Kore, dünyanın, bilim ve teknoloji yetkinliği açısından önde gelen ülkelerinde Bilim Ataşeleri bulundurmakta ya da Bilim Ataşeliği Ofisleri açmaktadır. Bu da, ülkenin bilim ve teknoloji yönetim sistemi açısından dikkate değer bir noktadır. Güney Kore'de bilim ve teknoloji sistemini oluşturan başlıca kurumlar, vakıflar ve enstitüler hakkında aşağıdaki bölümde bilgiler verilecektir.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

GÜNEY KORE' DE FAALİYET GÖSTEREN EKONOMİK KURUMLAR VE SOSYAL BİLİMLER TABANLI ENSTİTÜLER

Çalışmanın bu bölümünde G.Kore'nin kalkınmasında yüksek öğretim kurumları ve araştırma enstitülerinin nasıl bir rol oynadıkları ele alınmaya çalışılacaktır. Üniversiteler ve araştırma merkezleri devletin izlediği bilim ve teknoloji politikaları nedeniyle sarmal bir yapıda çalışmalarını sürdürmektedir. Bunun nedenlerine kısaca değinildikten sonra alt başlıklar altında gerekli bilgiler sunulmaya çalışılacaktır.

G.Kore devletinin bilim ve teknoloji alanlarına yönelik olarak aldığı düzenleyici önlemler, aslında ülkenin bilim ve teknoloji politikalarıdır. Bilim ve teknoloji yönetim sistemleri de bu tür ulusal politikaları üretme ve bu politikaları hayata geçirme amacına hizmet edecek etkin kurum ve mekanizmaları içermektedir. Bu oluşumun en tipik göstergesi de en üst yürütme organı ya da başka bir deyişle iktidarı temsil eden üst düzeyde, en az bir kurumun bilim ve teknoloji politikasını oluşturma, fon yönetimi ve planlama, uygulamayı stratejik düzeyde izleme, değerlendirme ve yönlendirme sürecinde, düzenleyici otorite olarak yer alıyor olmasıdır. Bu bağlamda Bilim ve Teknoloji Bakanlığı (MOST) söz konusu süreçte etkin ve çoğu zamanda merkezi bir role sahiptir. (TÜSİAD, 2003:Ss.175–177)

Devlet teknolojik değişimleri yakalayabilmek amacıyla Ar- Ge faaliyetlerine büyük önem vermektedir. G. Kore'de 1993 yılı sonu itibariyle 3.318 araştırma enstitüsü vardır. Bunların 210 adedi kamu kesimine, 244 adedi üniversite ve yüksek okullara, kalan 2.864 adedi (%86'sı) özel sektöre aittir. Bu araştırma enstitülerinde 1994 yılı itibariyle 117.446 araştırmacı çalışmaktadır. Bu bölümde G. Kore'de faaliyet gösteren tüm

kurumlar ve enstitüler değil; sadece sosyal bilimler esaslı olanlar ele alınacaktır. Fen bilimler tabanlı olanlar daha çoğunlukta olmasına rağmen çalışmamızın kapsamı itibariyle sadece bazılarının isimlerine yer verilecektir. Sosyal bilimler esaslı olanlar bunlar içinde de özellikle Kore Kalkınma Enstitüsü ele alınacaktır. Bu bölümün temel kaynakları TÜBİTAK-BTBD'nin yayınladığı Güney Kore Bilim ve Teknoloji Programı adlı çalışma ve University of Connecticut internet adresinden elde edilen enstitü adresleri ve bu adreslerdeki bilgilerin Türkçeye çevrilmesidir.

3.1 Üniversitelerle İşbirliği İçindeki Ekonomik Kurum ve Kuruluşlar

Bu başlık altında önce G. Kore'deki yüksek öğretim sistemi ele alınacak, sonra kamu kuruluşlarına yer verilip, Ar-Ge faaliyetine destek sağlayan vakıflara değinilecek, daha sonra Bilim ve Teknoloji Bakanlığı (MOST) anlatılıp en son olarak üniversitelerle işbirliği içindeki ekonomik kurumların yapısı ve işleyişine ilişkin bilgiler verilecektir.

3.1.1 Güney Kore'deki Yüksek Öğretim Sistemi

1995 tarihli "Kore'nin 21. yüzyıl Vizyonu" adlı eğitimle ilgili hükümet raporunda, eğitim programının hedefi "öğrencileri dünya vatandaşı olmaya teşvik etmek ve böylelikle çeşitliliğe açıklık, geniş perspektif oluşturma, diğer ülkelerin değişik gelenek ve kültürlerini anlama, çevre sorunlarına ve değişik bölgeler ve ırklar arasındaki anlaşmazlıklara hassas olma" olarak ifade etmiştir. Böylelikle, çeşitlilik ve farklılığa tolerans ve açık-fikirliliğe daha büyük vurgu yapılmaktadır.

1999'da Kore Eğitim Bakanlığı, 21. yüzyıl için ihtiyaç duyulan dünya çapında araştırmacı bilim insanları yetiştirmek gayesiyle "Beyin Kore 21" adlı bir yüksek öğretim reformu projesini başlattı. Bu proje, yeni yüzyılın zorluklarını başarıyla göğüsleyebilmek için genel yüksek eğitim sistemini yeniden yapılandırmaya yöneliktir. Programın temel gayesi yaratıcı ve orijinal fikir ve teknolojilerin üretildiği bir platform görevini ifa edecek dünya çapında araştırma üniversiteleri tesis etmek. Aynı yıl, Kore hükümeti yerel ekonominin taleplerini karşılayan mahallî üniversiteleri desteklemeyi amaçlayan 7-yıllık bir projeyi de başlattı.

Güney Kore’de 2001 yılında Eğitim Bakanlığı, “Eğitim ve İnsan Kaynakları Geliştirme Bakanlığı”(MoE&HRD) olarak yeniden yapılandırılmış ve Eğitim Bakanı’nın statüsü eğitim ve insan kaynakları gelişimi ile ilgili politikaların formüle edilmesi ve koordinasyonundan sorumlu başbakan yardımcılığına yükseltilmiştir. Yeni bakanlık, öğrencilerin küresel girişimci, tekniker ve araştırmacı topluma katılmaya daha iyi hazırlayarak bilgi-tabanlı ekonominin zorluklarını karşılama gayesiyle tesis edilmiştir.

Çocuklarını Seul’daki en elit üniversitelerde eğitmenin bir aile prestiji olduğu Güney Kore’de üniversite giriş sınavı çocukları yıllarca bir “sınav cehennemi” içinde kıvrandırıyor ve bazı aileler bir sektör haline gelen özel dersler ve kurslar için ayda \$2000’a varan ücretler ödüyor. Ezberciliği ve test çözme mekanik becerisini ön plana çıkaran ve defalarca değiştirilen bu eski sistem 1995’de başlayan bir eğitim reformunun parçası olarak temelden değiştirilmiş ve 2002’de yürürlüğe konmuştur. Yeni sistem, genel bilgi ve yetenek imtihanı ile beraber öğrencilerin kişisel okul dosya kayıtlarını, makale yazmayı ve mülakatı ön plana çıkarmaktadır. Bu şekilde Lise eğitiminin öğrencinin çok yönlü gelişimine anlamlı bir katkı yapması yani aslî görevine dönmesi amaçlanmıştır. Ayrıca, mezuniyet için gerekli asgari kredi sayısının da ABD’de olduğu gibi 120 olması hedeflenmiştir. Kredi sayısının azaltılmasını standardı ve kaliteyi düşürmek olarak görenlere şunu hatırlatmak lazım ki modern eğitimin temel hedeflerinden biri çok şeyi değil “öğrenmesini öğretmek” tir ve sahasında temel bilgilerle mücehhez öğrenciye ihtiyaç duyduğu bilgilere ulaşip öğrenebileceği özgüvenini kazandırmaktır. Bunun diğer bir avantajı da mezuniyet için gerekli kredi sayısının mesela 180’dan 120’ye düşürülmesi, hiçbir ilave kaynak gerektirmeden öğrenci kapasitesinin %30 arttırılabilmesidir (Çengel, 2005: s.6).

Güney Kore’nin yüzölçümü 98.480 km² (yaklaşık olarak Türkiye’nin 8’de biri), ancak nüfusu 50 milyon civarındadır. Yani doğal kaynakları sınırlı kalabalık bir ülkedir. Güney Kore’de 1945’te 19 olan yüksek öğrenim kurumlarının sayısı 1971’de 136’ya (öğrenci sayısı 175.000), 1989’da 258’e (öğrenci sayısı 1.353.000), ve 1999’da 354’e (öğrenci sayısı 3.154.000) ulaşmıştır (Çengel, 2005: s.5).

Güney Kore'de yüksek öğrenim çağındaki nüfusun en az 4-yıllık bir üniversiteyi bitirme oranı 2001'de %26,8'e ulaştı (bunun 10,9'u yani %41'i tabii fen bilimleri ve mühendislik TFB&M sahalarında). Yani üniversite çağındaki her 100 kişiden 27'si üniversiteyi bitiriyor. Güney Kore'de 1975 yılında yüksek öğrenim çağındaki her 100 kişiden sadece 2'si TFB&M sahalarında lisans eğitimi görüp mezun olurken, bu sayı 2001 yılında 11'e çıktı ve Güney Kore bu sahada yaklaşık 6 mezun veren ABD'yi ve 8 mezun veren Japonya'yı geride bıraktı (Çengel, 2005: s.5).

3.1.2 Kamu Araştırma Kuruluşları

Güney Kore'de bilim ve teknoloji sisteminin önemli bir bileşenini devletin araştırma enstitüleri oluşturmaktadır. Bu enstitülerden bazıları, bilim ve mühendislik alanlarına yönelik araştırma üniversitesi niteliğine sahiptir. Örneğin, 1971'de kurulan Kore İleri Bilim ve Teknoloji Enstitüsü (KAIST) ülkenin atılım yaptığı bilim ve teknoloji alanlarında, 1971–1995 arasında, 8200 yüksek lisans, 2011 doktora derecesi vermiştir.

KAIST için öngörülen yeni hedef, bu enstitünün, dünyanın önde gelen ilk 10 araştırma ve eğitim kurumu arasında yer almasıdır. Bu amaçla, KAIST bünyesinde

- Temel bilimsel araştırmalar yapmak üzere bir İleri Bilim Enstitüsü ile
- Bir Tekno-Yönetim Okulu

kurulması kararlaştırılmıştır.

1995'te açılan Kwang-Ju Bilim ve Teknoloji Enstitüsü de bilimsel ve teknolojik araştırmalara yönelik bir ulusal mükemmeliyet merkezi olarak kurulmuştur.

Kamu araştırma kurumlarının diğer tipik örnekleri olarak; Kore Atom Enerjisi Araştırma Enstitüsü (KAERI), Kore Nükleer Güvenlik Enstitüsü (KINS), Kore Enerji ve Kaynakları Enstitüsü (KIER), Kore Standart Araştırmaları Enstitüsü (KSRI), Kore Elektronik ve Telekomünikasyon Araştırmaları Enstitüsü (KETRI), Kore Kimya Teknolojisi Araştırma Enstitüsü (KRICT) ve Kore Makineler ve Metaller Enstitüsü (KIMM) sayılabilir.

Güney Kore'de, bilim ve teknoloji sisteminin bir başka önemli bileşenini "Ulusal AR-GE Projeleri" olarak anılan projeler oluşturur. Bu projeler üç ana kategoriye ayrılır:

- Son Derece İleri (Highly Advanced) Düzeydeki Ulusal Projeler,

- Stratejik Düzeydeki Ulusal Projeler,
- Uluslararası Ortak Projeler.

Bilim ve Teknoloji Bakanlığı açıklamasında (1995), 1982–1994 yılları arasında, 1,189 milyar US \$'ı kamu fonlarından karşılanmak üzere, toplam 2,138 milyar US \$'ın harcandığı, bakanlık yönetimindeki bu projeler için, daha etkin bir yönetim sistemi kurulmasının öngörüldüğü belirtilmektedir. Kurulacak yönetim sisteminin ulusal ölçekte, ancak, proje bazında olması hedef alınmıştır. Böylece, birden çok bakanlığın ilgi alanına giren ve yine birden çok ve farklı yapıdaki araştırma kurumunun katkıda bulunduğu bu projelerin doğasına uygun bir sistem geliştirilmiş olacaktır.

Son Derece İleri Düzeydeki Ulusal Projeler:

Bu projelere ilişkin bir fikir vermek üzere, 1992–2001 yılları arasında, toplam 4,346 milyar US \$'lık bir harcamanın öngörüldüğü 11 projenin konusu aşağıda belirtilmiştir:

Ürün Bazındaki Teknolojileri Konu Alan Projeler:

Yeni ilaçlar (23 yeni antibiyotik) ve yeni agrokimyasallar ("germicidal" ajanlar) geliştirilmesi (1992–97).

Geniş Bant Tümüleşik Hizmetler Sayısal Şebekesi (B-ISDN) için 10 giga-ATM bazında ürün prototiplerinin geliştirilmesi (1992–2001).

Yüksek Tanımlamalı TV (HDTV) teknolojisi geliştirilmesi (Proje 1994'te bitirildi.)

Gelecek kuşak araç teknolojisi geliştirilmesi (1992–1996).

Temel Teknolojileri Konu Alan Projeler:

Gelecek Kuşak Yarı iletkenler (1993–1997).

Enformasyon, elektronik ve enerji alanlarına yönelik ileri malzemeler (1992–2001).

İleri imalat sistemleri; Esnek İmalat Sistemleri, Bilgisayar Tümüleşik İmalat ve Yönetim Sistemleri (1992–2001).

Yeni işlevsel biyo-malzemeler (1992–2001).

Çevre teknolojileri (1992–2001).

Yeni enerji ("fuel cell" sistemi) teknolojileri (1992–2001).

Yeni kuşak nükleer reaktör; kavram geliştirme ve temel tasarım (1992–2001).

Stratejik Düzeydeki Ulusal Projeler:

Bu projelerin ana konuları:

Yeni Biyoteknoloji:

Yeni İşlevsel Biyo-malzemeler, Biyomedikal Mühendislik, Moleküler Biyoloji, Genom Araştırmaları, Hücre Kültürü Teknolojisi, Biyoçeşitlilik ve Çevre Koruma v.b. AR-GE projeleri.

Bilgisayar Yazılımı:

Bu alana yönelik AR-GE Projeleri:

Kore Dilinde Enformasyon İşleme Teknolojisi

Yazılım Üretimi ve Mühendisliği Teknolojisi (Yazılım Geliştirme Prosedürü için Standardizasyon Teknolojisi; Enformasyon Sistemi Kurma Teknolojisi; Belirli Hedeflere Yönelik Yazılım Geliştirme Teknolojisi; Produktivite ve Kalite Yönetimi Teknolojisi; Yazılım Bazında "Re-engineering" Teknolojisi).

Uygulama Yazılımı Üretim Teknolojisi (Eğitimsel Yazılım Standardizasyonu; Sanal Gerçeklik; Gerçek Zamanlı Simulasyon; Yapay Zeka; v.b.).

Uzay ve Havacılık:

Bu alana Yönelik AR-GE Projeleri:

Sistem Teknolojisi (Orta boy uçak, helikopter, gaz türbinleri; çok amaçlı uydular; ve iki-kademeli "sounding" roketler bazında).

Komponent Teknolojisi (malzeme, parça ve kritik elemanlar bazında).

Deneme kolaylıklarının geliştirilmesi.

Nükleer Teknoloji

Okyanus Araştırmaları

3.1.3 AR-GE Faaliyetine Destek Sağlayan Vakıflar

Yukarıda da işaret edildiği gibi, çeşitli bakanlıklar üniversitelerdeki araştırmalara da finansman desteği sağlamaktadırlar. Bu destek, genellikle, bakanlığa bağlı bir vakıf eliyle gerçekleştirilmektedir.

Eğitim Bakanlığı'nın Akademik Teşvik Vakfı (Academic Promotion Foundation) ile Bilim ve Teknoloji Bakanlığı'nın Kore Bilim ve Mühendislik Vakfı (Korea Science and Engineering Foundation) temel bilimsel araştırmalara finansman desteği sağlayan başlıca iki kuruluştur. Bir fikir vermek üzere, bunlardan ikincisi için aşağıda kısa bir bilgi sunulmuştur.

Kore Bilim ve Mühendislik Vakfı

Korea Science and Engineering Foundation (KOSEF)

1977 yılında Bilim ve Teknoloji Bakanlığı tarafından kurulan ve faaliyetlerinin büyük bölümünün finansmanı kamu fonlarından sağlanan Kore Bilim ve Mühendislik Vakfı, temel araştırmalar ve insan gücü yetiştirilmesi için destek sağlar. KOSEF, Bilimsel Araştırma Merkezleri ve Mühendislik Araştırma Merkezleri olarak iki gruba ayrılan, üniversite bünyesindeki "Mükemmeliyet Merkezlerine" uzun dönemli destek sağlar. Hükümet'in amacı bu merkezleri dünya çapında araştırma merkezleri haline getirmektir. Yine KOSEF tarafından yürütölen Bölgesel Araştırma Merkezi (RRC) programı ile amaçlanansa, üniversite sanayi işbirliğini geliştirip, temel ve uygulamalı araştırmalar arasında ilişki kurarak bölgesel düzeyde de sanayileşmenin özendirilmesidir.

Sınaî Araştırma Kuruluşları

Son yıllarda özel sektör kuruluşlarına ait sinaî araştırma enstitülerinin sayılarında önemli artışlar olmuştur. Kore'nin bir sanayi devi olan Samsung Grubu'nun, Samsung Elektronik Limited şirketi'ne ait "Ultra-büyük Ölçekli Tümüleşim" üzerinde çalışan AR-GE Merkezi ve Samsung İleri Teknoloji Enstitüsü de dâhil, çeşitli alanlarda çalışan 26 araştırma merkezi vardır. Diğer sanayi gruplarından Lucky Goldstar 18, Daewoo 17, Hyundai 14, Sunkyung 5, Ssangyong 4, Korea Explosive 4, Kolon 3 ve Hanjin 1 araştırma merkezine sahiptir.

3.1.4 Bilim ve Teknoloji Bakanlığı

The Ministry of Science and Technology (MOST)

1967 yılında kurulan Bilim ve Teknoloji Bakanlığı, Bilim ve Teknoloji politikalarının oluşturulması ve bu politikaların uygulanmasına yönelik planların hazırlanmasından

sorumludur. Bakanlık, Ulusal Bilim ve Teknoloji Konseyi ile Cumhurbaşkanlığı Bilim ve Teknoloji Konseyi aracılığıyla diğer bakanlıkların bilimsel ve teknolojik gelişme planlarının bir bütün haline getirilmesinde koordinasyonu sağlar. Bilim ve Teknoloji Bakanlığı'na bağlı organlar arasında Bilim ve Teknolojiyi Geliştirme Komitesi de (Committee for the Development of Science and Technology) bulunmaktadır. Ayrıca Bakanlık denetiminde 25 araştırma kuruluşu vardır.

Bakanlığın başlıca işlevleri şunlardır:

- Ülkede bilim ve teknolojinin geliştirilmesi ve AR-GE teşvikine ilişkin temel politikaları belirlemeye esas oluşturacak teknoloji tahminlerinin temin edilmesi;
- Jenerik teknolojiler, geleceğin teknolojileri, nükleer teknoloji ve büyük bilim gibi AR-GE alanlarına yönelik ulusal programların uygulanması;
- Kamuya bağlı araştırma enstitüleri, üniversite AR-GE merkezleri ve özel sektöre ait AR-GE merkezlerince yürütülen temel ve uygulamalı araştırmalar ile geliştirme projelerinin desteklenmesi;
- AR-GE yatırımları, insan kaynakları, enformasyon, bilim ve teknolojiye uluslararası işbirliği konularında izlenecek politikaların oluşturulması ve
- Bilim ve teknoloji ile barışık bir toplum yaratılması yönündeki çabaların desteklenmesi.

3.1.5 Kore – Amerika Finans Kurumu

The Korea – America Finance Association (KAFA)

Kore – Amerika Finans Kurumunda istihdam edilen personelin tamamı üniversitelerde akademisyen olarak çalışmaktadır. Kurumun kanunları, hedefleri çalışmaları vb. özellikleri alt başlıklar halinde sunulacaktır.

Kore– Amerika Finans Kurumu'nun Kanunları

Kurumun Adı

Organizasyon Kore-Amerika Finans Kurumu adını alacaktır.

Hedefleri

- Amerika kıtasının kuzeyinde ikamet eden Koreli finans uzmanları arasında mesleki iletişimin gelişmesine yardımcı olmak, finans ve finansal ekonomiler hakkındaki araştırmaları desteklemek.
- Akademik, yönetim ve yardımcı bölümlerde Kuzey Amerika-Kore ya da genelde Pasifik kıyılarındaki uluslararası finansal ilişkilerle ilgisi olan finans uzmanlarının araştırma çabalarına destek vermek ve işbirliğini kolaylaştırmak.
- Ortak ilgi ve merakı paylaşan merkezi kurumlarla yakın ilişkileri sürdürmek.
- Program ve yayınları desteklemek, karsız mesleki topluluk için uygun olan diğerk çalışmalarını yürütmek ve üyelerin ilerlemesini sağlamak.

Çalışmaları

Belirtilen hedefler mesleki yöntemlerle finans ve finansal ekonomiler hakkındaki bilgileri arttırma çalışmalarını yapar. Çalışmaları aşağdaki başlıkları içerir fakat bunlarla sınırlandırılmaz:

- a. Mesleki ve akademik araştırma toplantı-konferansları,
- b. Bilgi servisleri ve haber bültenleri,
- c. Teknik yayınlar.

Üyelik

1. Kurumun hedeflerini devam ettirmeye gönüllü herhangi bir finans uzmanı Düzenli Üyelik Oylaması için başvurabilir.
2. Finans ve ilgili alanlardan mezun öğrenciler oylamasız kurum üyeliğine başvurabilir.
3. Kurumun hedeflerinde bahsedilen ilgi alanlarını paylaşan her kurum oylamasız kurumsal üyelik için başvurabilir.
4. Kurumca kararlaştırılan, yazılı başvurunun sunumu ve ilk yılın üyelik ücretinin ödenmesi üzerine idari heyetin onayına bağlı olarak üyelik kabul edilecektir.

Üye Toplantıları

1. İdari heyet tarafından belirlenen yer ve zamanda yıllık üye toplantıları olacaktır. Yıllık toplantıda idari heyetin tüzük değişiklikleri ve diğer iş yöntemleri raporu için bir oturum düzenlenir.
2. Üyelerin özel toplantıları idari heyetçe kararlaştırılan yer ve zamanda ya da en az 20 (yirmi) üyeye gönderilen yazılı talep ile düzenlenebilir.
3. Üyelerin bütün toplantıları en az 30 gün önceden yazılı olarak duyurulacaktır.
4. Kurum üyelerinin %25'i herhangi bir konuda üye toplantısı için salt çoğunluk oluşturur. Herhangi bir toplantı kararı ya da onayı (kanunların düzenlenmesi hariç) oy çoğunluğu gerektirmektedir. Salt çoğunluğun olmadığı durumda, böyle bir toplantının önerileri, önerinin onaylanması için 30 iş günü temini ile mektuplu gizli oylama yardımıyla yapılır.

Memurlar ve Görevleri

1. Memurlar, başkan, başkan yardımcısı, genel sekreter ve hazine baş görevlisinden oluşur. Bunun yanında genel sekreter idari heyetin onayı ile hazine baş görevlisi yerine geçebilir.
2. Başkan kurumun baş idarecisi olarak; kanunların ya da kanunlarla saptanmamışsa idari heyetin öngördüğü bütün görevleri yapar. Başkan kurumun çalışmalarının gelişimi ve planlanmasından sorumludur. Ayrıca diğer mesleki kurumlarla olan ilişkiden de mesuldür. Kurum ve üyeleri arasındaki ilişkinin başlıca bağlantısı da yine başkandır.
3. Başkan yardımcısı akademik oturum ve seminerler için program heyetine başkanlık eder. Fon artırıcı çalışmalar ve irtibat konularında başkana yardımcı olur ve bir sonraki yıl başkanlık görevini üstlenir.
4. Genel sekreter kurumun mektuplarını düzenler, idari heyet toplantıları ve yıllık toplantı sürelerini ayarlar. Tüm seçimlerin düzenini ve üyelik başvurularını işleme koyar. Ayrıca kurumun üyelik rehberini tutar.
5. Hazine baş görevlisi Kurumun kaynaklarını yönetir, hesap kayıtlarını tutar. Başkanın onayı ile çek yazar ve kurumun mali durum raporlarını hazırlar.

İdari Heyet

1. İdari heyet eski memurlardan oluşur. Seçilmiş heyet üyeleri kurum tarafından seçilir. Eski üyeler Başkan, Başkan Yardımcısı, Genel Sekreter ve Hazine Baş Görevlisidir.
2. İdari Heyet:
 - a- Kurumun işlerini yönetir.
 - b- İdari heyetin seçtiği; ölüm veya istifadan kaynaklanan tüm makamlardaki boşlukları doldurur.
 - c- Toplantıları ayarlar ve duyurur.
 - d- Kurumun kaynaklarını yönetir ve yatırım yapar.
 - e- Gerekğinde bu tip kurumları kurar.
3. İdari heyet toplantılarının, kurumun işlerinin devamı için gerekli olan zaman ve yerlerde yapılacağı başkan tarafından duyurulur. İdari heyetin önemli bir kısmı bir salt çoğunluk oluşturur. Başkan idari heyet toplantılarını yürütür.

İdari Heyet Memur ve Üyelerinin Seçimi ve Görevde Kalma Süreleri

1. Kurumun idari heyet üyeleri mektup gizli oylaması ya da yıllık toplantıdaki üye çoğunluğu ile seçilir.
2. Bir seçimin yapıldığı dönemin başlangıcına 90 gün kala başkan aday komiteyi tayin eder. Aday komitesi kurumun 3 veya 5 seçici üyesinden oluşur ve bir önceki başkan komiteyi yönetir.
3. Aday komitesi gizli oylamanın bitiş tarihinden 30 gün önce yapılan üyelik ya da %3 oranında aday gösterilen diğer kişiler ve seçilen adayların isimlerini içeren resmi gizli oylamayı hazırlar. Aday komitesi oyları sayar ve sonuçları üyelere açıklar.
4. Ertesi yıl otomatik olarak başkan olacak olan başkan yardımcısı hariç başkan ve başkan yardımcılığı süresi bir yıldır. Genel sekreter 3 yıl görevde kalır ve tekrar seçilebilir.
5. Memurlar hariç ilk idari heyetin çalışma süresi 3 yıllık bir dönemdir. 1998'den sonra yapılan düzenlemelerle 1,2 ve 3 yıl olacak şekilde stratejik dönemlere ayrılmıştır.

Tavsiye Konseyi / Kurulu ve Bölgesel Yöneticiler

1. Tavsiye konseyi idari heyetin atadığı üyeler ve önceki başkanlardan oluşur. Tavsiye konseyinin işlevi uzun-kısa vadeli planlamanın gelişimi, kaynak artışına yardım ve kurumla ilgili iç-dış sorunlar hakkında heyeti bilgilendirme konularını içerir.
2. Bölgesel yöneticilerin yanında tavsiye kurulları başkanı, idari heyetin ve diğer üyelerin ortak kararı ile atanır.

Ücret ve Ödemeler

Her üyelik kategorisi için ödemeler idari heyetçe kararlaştırılır. Her üye zaman zaman idari heyetçe kararlaştırılabilen yıllık ödemeleri yapar. Yıllık ödemeler yerine üyeler yıllık ödemenin 15 katına eşit olan bir kereye mahsus yaşam boyu üyelik ödemesini seçebilirler.

Üyelikten Çıkarma ve Üyelerin Eski Görevlerine Tekrar Getirilmesi

1. Saygın bir üye başkana yazılı bir istifa sunarak görevini sonlandırır. İstifa eden bir üye ödemelerini yaparak üyelik görevine geri dönebilir.
2. Davranışları kurumun yararına ters düşen veya hedefleri kurumun hedef ve kanunlarına karşı tutarsızlık gösteren bir üye, üyelikten ya da görevinden atılır. Bu süreç yazı ile yetkili bir temsilci tarafından; üyeye karşı yapılan suçlamalara ilişkin toplantının en az 20 gün öncesinde üye bilgilendirilerek ve üyeye cevap verme fırsatı tanınarak gerçekleştirilir. Sürecin sonucunda yapılan toplantıda idari heyet oylarının 3'te 2'si ile üyeliğine veya görevine son verilir.

Kanun ve Düzenlemeler

1. Robert'in Kanunlarındaki Düzenlemeleri içeren kanunlar kurumun bütün toplantılarının parlamenter prosedürünü yönetir. Yapılan çalışmalar bu kanunlarla tutarsızlık içermediği her koşulda yürütülebilir.
2. Bu kanunlar ve Robert'in Kanunları arasında her hangi bir tutarsızlık olması durumunda kurum kanunlarındaki özel prosedürler baskın çıkar.

3. KAFA' nın kanunlarına ilişkin tüm yorumlar İdari Heyetçe belirlenir.

Kanun Değişiklikleri

Kanunlar üyelerin çoğunlunun yıllık toplantıda ya da mektup oylaması ile yaptıkları olumlu oylar tarafından benimsenir. 1 yıl geçerli hale getirilir ve düzenlenir.

İdari heyet ya da en az 20 üye tarafından yapılan yazılı istekler doğrutusunda önerilen kanunlarda değişiklik olmazsa yıllık toplantıda böyle bir tutum sergilenmez.

B. Kore-Amerika Finans Kurumu Organizasyon ve İstihdam Edilen Personel

Başkan	Tai S. Shin (00-01)
	Virginia Com. Üniversitesi
Başkan Yardımcısı	Seung H. Kim
	St. Louis Üniversitesi
Genel Sekreter	Moon H. Song (99-02)
	San Diego St. Üniversitesi
İdari Heyet	Dong-Hyun Ahn(99-01)
	North Carolina Üniversitesi
	Sung C. Bae (99-02)
	Bowling Green St. Üniversitesi
	Ki C. Han (99-02)
	Suffolk Üniversitesi
	Hoje Jo (99-00)
	Santa Clara Üniversitesi
	Yong-Cheol Kim (99-00)
	Clemson Üniversitesi
Bong Soo Lee (99-01)	
Houston Üniversitesi	
Danışma Konseyi	J. Jay Choi
	Temple Üniversitesi
	Moon K. Kim
	Syracuse Üniversitesi
	Seung H. Kim
	St. Louis Üniversitesi
	Suk H. Kim
	Detroit Mercy Üniversitesi
	Yong H. Kim
	Cincinnati Üniversitesi
	C. S. Pyun
	Memphis Üniversitesi
	S. Ghon Rhee
Hawaii Üniversitesi	
Hun Young Park	
Illinois Üniversitesi	

Kaynak: <http://members.tripod.com/kafa/index.html>

Şekil 3.1 KAFA İstihdam Yapısı

C. KAFA Eski Çalışanları

Yıl	Başkan	Genel Sekreter
2000	Hun Young Park Illinois Üniversitesi	Moon H. Song San Diego Eyalet Üniversitesi
1999	J. Jay Choi Temple Üniversitesi	S.J. Chang Illinois Eyalet Üniversitesi
1998	Suk-Hi Kim Detroit Mercy Üniversitesi	S.J. Chang Illinois Eyalet Üniversitesi
1997	Moon K. Kim Syracuse Üniversitesi	Sung C. Bae Bowling Green Eyalet Üniversitesi
1996	S. Ghon Rhee Rhode Island Üniversitesi	Sung C. Bae Bowling Green Eyalet Üniv.
1995	Yong H. Kim Cincinnati Üniversitesi	Sung C. Bae Bowling Green Eyalet Üniversitesi

Kaynak: <http://members.tripod.com/kafa/index.html>

Şekil 3.2 KAFA Eski Çalışanları

3.1.6 Kore-Amerikan Ekonomik İşbirliği (Kurumu)

The Korea-American Economic Association (KAEA)

KAEA akademik oturumlar düzenleyen, uluslar arası kurultaylar organize eden bir kurumdur. Bu kuruma ilişkin bilgiler başkanın üyeler için düzenlenen bir anket dolayısıyla yazdığı mektupla vermeye başlanacak ardından organize ettiği toplantı ve kurultaylara ilişkin bilgiler sunulacaktır.

KAEA Araştırma Enstitüsü Anketi: Değerli KAEA Üyeleri,

KAEA önceki liderleri ve KAEA'nın Araştırma Enstitüsü (RI), Kore Araştırma Organizasyonları ve KAEA ortak üyelerinin yararları için müşterek toplantılar düzenlemede olağanüstü başarılar göstermişlerdir. KAEA Araştırma Enstitüsü son

zamanlarda ihmal ettiğiniz bir konuyu ya da her hangi bir ilgi alanınızı araştırmaktan onur duyar. Bu düşünce ile Kore Amerikan Ekonomik Kurumu üyelerine -günümüz ve gelecekteki üyelerine daha faydalı olabilmek maksadıyla- bir anket yapmak istemektedir. Bu anketin bir diğer amacı da üyelerin, KAEA'nın üyelerine yardımcı olabilmek için elinden geleni yapıyor olduğundan eminliğini ölçmek istemesidir.

Aşağıdaki 3 soruya cevap vermeniz önemle rica olunur.

1. Ekonomi ve finans alanında KAEA'nın olası müşterek faaliyetleri araştırabilirdiği her hangi bir uzmanlık alanı var mı? Müşterek katılımlı toplantıların halen KDI (Kore Kalkınma Enstitüsü) , KIF (Kore Finans Enstitüsü), Kore Bankası ve Hanns Seidel (Kuzey Kore Meselesinde bu yıl yeni) ile yapıldığını lütfen not edin. Örneğin enerji uzmanları, taşıma uzmanları ve Kuzey Kore ile ekonomik uzun vadeli ilişkiler uzmanları bahsettiğimiz olası müşterek faaliyetler için aklınıza gelenlerden bazıları. Tabi KAEA'nın ihtiyacını karşılamak kaydıyla.
2. KAEA uzman heyeti Chicago'da bir saatlik workshoplar ayarlarsa –ki burada üyelerimiz gerçekçi bir şekilde yapılan adım adım açıklamalarla ekonomi uzmanı avukatlarla çalışabilecektir- kaçınız böyle bir çalışmaya iştirak edebilirdiniz?
3. Başka önerileriniz var mı?

Lütfen cevaplarınızı schang@usouthal.edu adresine gönderiniz. Cevaplarınız gizli tutulacaktır. Bireysel cevaplarınız tamamen itina ile saklanacak, bir sonraki aşama için özet bir şekilde başkanımıza sunulacak ve cevaplarınıza ofis dışında başka hiçbir yerden ulaşılamayacaktır.

Teşekkürler.

Semoon Chang

KAEA Araştırma Enstitüsü Müdürü

KAEA Yıllık Toplantısı

2006 Boston ASSA Toplantısındaki Akademik Oturumlar

KAEA Boston'da 2006 ASSA toplantısında 3 akademik oturum düzenlemiştir (6–8 Ocak). AEA ile ortak yapılan oturumun konusu Batı Asya ekonomik entegrasyonuydu. 90'ın üzerinde katılımı ile gerçekleşen oturum oldukça başarılıydı. Bu yılın başında, takdimci olarak kıdemli üyeler, müzakereci olarak kıdemli üyeler olmak üzere özel bir alanda (Kore ekonomisi ile alakalı olması şart değil) en azından 1 oturum tahsis ettik. Bu yılın konusu ekonometri idi ve oturum bu alanla sınırlandırılmış olan 3 yazıdan oluştu. Bu oturum yaklaşık olarak 20 kişinin ilgisini çekti. Üçüncü oturum yine yaklaşık olarak 20 kişinin ilgisini çeken finans konusu ile ilgiliydi.

Bu yılki konferanslara katılım önceki yıllardan daha iyiydi. Fakat hala ASSA'nın akademik oturumlarının kalitesini değerlendirmede ve yıllık toplantıda bazı toplulukların bazı oturumlarının kaldırılıp kaldırılmayacağına karar vermede bir kriter olarak kullandığı katılımcı sayısını arttırmaya ihtiyacımız var. Üyelerimizi, hali hazırda tahsis edilen 3 akademik oturumun sürdürülmesi için katılıma teşvik ediyoruz.

2006 Yıllık İş Toplantısı

2006 Yıllık Toplantısı 7 Ocak'ta Boston Sheraton Otel'de yapıldı. Başkan Kyoo H. Kim, Kore Bankası, K.G.E. ve K.F.E ile ortak konferansları ve S.E.A. ve W.E.A yıllık toplantılarındaki K.A.E.İ. destek oturumlarını içeren aktiviteleri bildirmiştir.

2 özel tanıtım vardı: Prof. Hal-shin Hwong K.A.E.İ. Araştırma Enstitüsü kurucu başkanı olarak oynadığı rolüyle özel tanıma almıştır. Başkan Kyoo H. Kim de K.A.E.İ. Başkanı olarak ortaya koyduğu başarılı olduğu sermaye arttırıcı rolü için bir plaket almıştır.

2000 dolar değerindeki Genç Uzman Ödülü, Birleşik Koruma Bölgesi Kurulunda Dr. Jhill Kim'e verilmiştir. Bu yıllık ödül genç uzmanların akademik başarılarını tanımak ve ekonomideki bursu desteklemek içindir. Dr. Jhill Kim, Uluslar Arası Ekonomi Dergisi Mali Ekonomiler Dergilerini içeren önemli dergilerden makroekonomi ve mali ekonomilerle ilgili birçok yazı yayınlamaktadır.

Michigan Eyalet Üniversitesi'nden Prof. Jay Pil Choi ve Ucla, California, Los Angeles Üniversitelerinden Prof. Jingang Hahn bu yılın seçici komite üyeleri olarak hizmet vermişlerdir.

Bu yıl, K.A.E.İ., Maekyung İş Gazetesinin finanse ettiği yeni bir ödül dağıtacak. - Maekyung- K.A.E.İ. Ekonomist Ödülü. Bu ödül, Kore ekonomisi üzerine yapılan akademik araştırmaya katkıda bulunan üyeye verilmektedir. Kriterlerden biri, önemli bir ekonomi ve finans dergisinde yayınlanan, Kore ekonomisi ile doğrudan veya dolaylı ilgisi bulunan bir araştırma belirledi. Bu yıl, Michigan Üniversitesinden E. Han. Kim 2000 dolar değerindeki bu ödülü almıştır. Yıllık toplantıda ödülü, Maekyung'u temsil eden Yetki İdari Müdürü Yong Sung Jang takdim etmiştir.

Toplantıdan önce, Kore Ekonomi Kurumu Başkanı Prof. Chae Woong Lee, Kore'deki bugünkü ekonomi sorunları hakkındaki görüşlerini bildirdikleri Kore Ekonomik politika Meseleleri Açık Oturum'unda devam edildi.

Yıllık yemeğin bir Kore restoranında verildiği önceki yıllardan farklı olarak, bu yılki (resmi) ziyafet Sheraton Otel'deki Common Welth Oda'sında verildi. Bu, restorana gidişte zaman kazanma ve daha çok üyenin ilgisini çekme gibi 2 amaca hizmet etmiştir. Yıllık yemekte yaklaşık 100 üye ve misafirleri bulunmaktaydı. Birleşmiş Milletler Kore Büyükelçisi Dr. Young Jin Choi yemeğin konuşmacısıydı. Kuzey Kore sorunları üzerine görüşünü de içeren Kuzeydoğu Asya'nın geleceği ile ilgili görüşünü de içeren bir konuşma yapmıştır.

Yatırım Heyeti

Prof. Semoon Chan, Yatırım Alt Komitesi Makamı (Üyeler: Semoon Chang, Yung Y. Yang, Chong Soo Pyun), AB/EC (İstişari Kurul ve Yönetici Heyet) toplantısında heyetin iltimaslarını belirtmiştir. Heyet 2 vasinin adını almıştır: Kıdemli vasi Güneydoğu Missouri Eyalet Üniversitesinden Prof. Kang Hoon Park, kıdemsiz vasi Johns Hopkins Üniversitesinden Prof. Kwang Soo Chean, olacaktır. Detaylı beyanata daha sonra ulaşılabacaktır.

Kanunlar Alt Komitesi

AB/EC toplantısında, özellikle eleme ve üyeliği içeren kısımlarda günümüz K.A.E.İ. Kanunlarının sorumlu olduğuna dair görüş birliği vardı. Alt komitenin başkanı Batı Carolina Üniversitesinden Prof. In-hyvek Ha olacaktır. (2005 Maliye Bakanlığı baş görevlisi) Diğer alt komite üyelerinin isimlerine karar verildiğinde bu siteden ulaşılabilecektir.

Yazılar

Prof. Seemon Chang, Uluslar Arası Ekonomi Politikası Kore Enstitüsü başkanı Kyun Tae Lee, Kore Ekonomik Araştırma Enstitüsü Başkanı Sung-Tae Rah ve Kore Finans Enstitüsü Başkanı Araştırma Koordinatörü Ji-Eun Lee'nin sunumlarını yaptığı Ocak ayında yapılan müzakere paneli hakkında Kore Times için bir makale yazdı. Makaleyi Kore Times'ta bulabilirsiniz. Günlük Maeil İş Dergisi için yuvarlak masa müzakeresi hakkında yazılan makale ve Maekyung- K.A.E.İ. hakkındaki makale Article ve Award kısmında bulunmaktadır.

Yıllık Toplantı ve Kurultayları

2005 S.E.A. K.A.E.İ. TOPLANTISI

Washington D.C.'de yapılan geçen yılki SEA/ K.A.E.İ. toplantısı çok başarılı bir biçimde gerçekleşmiştir. Toplantı kapsamında iki adet oturum ve 1 adet yemekli panel düzenlenmiştir. Panele, IMF idari yöneticisi Dr. Jong NamOh, Bir önceki başkan Seung Woo Chang (günümüz Kore Yatırım Holdingi Başkanı) ve Mr. Hyo Shang Khang katıldılar. Yemeğe başkent bölgesinden (Washington) yaklaşık 35 kişi katıldı. Toplantıda çekilen fotoğraflar için buraya tıklayınız.

Gelecek konferanslara makale sunmak için, yaşam boyu K.A.E.İ. üyesi olmalı ya da 2005-2006 yılları yıllık üyelik ücretinizi ödemelisiniz. Makalenizi sunarken, nereye sunduğunuzu lütfen belirtiniz. (Kore Bankası, Kore Kalkınma Enstitüsü, Kore Finans Enstitüsü veya K.E.A., K.A.E.İ.)

2007 ASSA TOPLANTISI (CHİCAGO)

Son Sunuş Tarihi: 15 Nisan 2006

2007 Uygulamalı Sosyal Bilim Kurumu kurultayı, 5–7 Ocak 2007 tarihlerinde Chicago’da toplanacaktır. K.A.E.İ. bu kurultayda, Amerikan Ekonomi Kurumu ile müşterek bir oturumu içeren 3 oturuma sponsor olacaktır. K.A.E.İ. üyeleri sunum yapmaları için davet edildiler. Geniş bir konu yelpazesinde hem teorik hem de pratikteki yazılara yer verilebilecektir. Kore Ekonomisi ile ilgili konular tercih edilecek fakat diğer genel konularla ilgili yazılar da göz önünde bulundurulacaktır. K.A.E.İ. sunumu Ph.D öğrencileri dahil olan genç K.A.E.İ. üyeleri ile destekleyecek.

Yazılı sunum için talimatlar: 200–400 kelimelik bir özet (ve mevcutsa tam bir yazı) e-mail ile sunghyun.kim@tufts.edu adresine teslim edilmelidir.

12. ULUSLAR ARASI KEA- K.A.E.İ. KURULTAYI

Son Sunuş Tarihi: 30 Nisan 2006

Kore-Amerika Ekonomi Kurumu ve Kore Ekonomi Kurumu ortaklığı ile desteklenen 11. Uluslar Arası Kurultay Ağustos 2006’da toplanacaktır.

Kurultayın ana konusu henüz kararlaştırılmadı, fakat teoride veya pratikte, her hangi bir ekonomi alanı hakkındaki yazılar kabul görmektedir. K.E.A.’nın sağladığı, kurultay süresince Seoul’deki kalınacak yerler ve mütevazı finansal desteğe ek olarak, K.A.E.İ.’de seyahat ücretlerinin bir kısmını karşılayarak ek bir yardım da bulunacaktır.

Sunum: Bitmiş olan yazınız ve 200-400 kelimelik özetini, JEL kodu ile birlikte, khpart@semo.edu adresine gönderiniz. (Yardımcı Başkan, Prof. Kang H. Park) Sadece özetler dikkate alınacaktır, fakat tam yazılar ile kabul edilme şansınız daha fazladır. K.A.E.İ.’nin öğrenci üyeleri de yazılarını sunabilirler.

Kurultayın ana konusu hakkında daha fazla bilgi ve destek seviyesi mevcut olduğunda bildirilecektir.

ÜÇÜNCÜ KORE BANKASI/ K.A.E.İ. ORTAK KURULTAYI

Son Sunuş Tarihi: 10 Nisan 2006

Mali Enstitü ve Kore Bankası'ndaki Ekonomik Araştırma ve K.A.E.İ. 2006 Ağustos'unun ilk günlerinde ortak bir kurultay gerçekleştirecekler. İster makroekonomik olsun, para bankacılık ile ilgi hem pratikte hem de teorik yazılar kabul edilmektedir.

Sunuş: Bitmiş olan yazınızı ve 200-400 kelimelik özetini, JEL kodu ile birlikte, schang@usouthal.edu mail adresine gönderiniz (K.A.E.İ. Araştırma Yöneticisi, Prof. Semoon Chang).

Kurultay için 3 yazı seçilecek ve seçilen yazıların takdimcilerinin her biri yaklaşık 6000 dolarlık finansal destek alacaklar. Her yazının takdimcisinden, Kore Bankası'ndan 6000 doları aldıktan sonra, K.A.E.İ.'ye 1000 dolarlık yardım yapması istenecektir. Seçilen takdimciler 12th KEA- K.A.E.İ. kurultayına katılmayı veya kurultay için başka bir yazı sunmayı kabul ederlerse, seçilen yazılar yinede 12th KEA- K.A.E.İ. uluslar arası kurultayında sunum için planlanacaklar. Gelecek kurultaylarda K.A.E.İ.'nin 12. KAE- K.A.E.İ. uluslar arası kurultay takdimi için ek bir seyahat desteği yapmayacağını lütfen not ediniz.

DÖRDÜNCÜ K.K.E./ K.A.E.İ. ORTAK KURULTAYI

Son Sunuş Tarihi: 30 Nisan 2006

K.A.E.İ. Ağustos ayının ilk günlerinde yapılacak olan 2006 K.K.E- K.A.E.İ. kurultayı için müsveddeler istemektedir. Kurultay:

- 1- 1997 krizi sonrası Kore ekonomisindeki değişimin yapısal analizi ve politika sezinlemesi,
 - 2- Değişen sosyo-ekonomik çevreler ve politika yönleri,
 - 3- Kore ile ilgili diğer makroekonomik konular hakkında araştırma yazılar istemektedir.
- Sunum için seçilen her yazı 1.500.000 Kore Won'u seyahat desteği alacak. K.K.E. Dergisinde yayınlanmak üzere seçilen her yazıya ek olarak 1.500.000 Won verilecektir. Seçilen takdimciler, 12. K.E.A. - K.A.E.İ. Uluslar arası Kurultayına katılmayı ya da

kurultay için başka yazılar sunmayı kabul ederlerse, seçilen yazılar 12. K.E.A.- K.A.E.İ. kurultayında sunuş için kullanılacaklar.

12. K.E.A.- K.A.E.İ. Uluslar arası Kurultaydaki sunum için K.A.E.İ.'den ek bir seyahat desteği olmayacağını lütfen not ediniz. 3 gün - 2 gecelik kalacak yerler kurultay katılımcıları tarafından sağlanacaktır.

Sunuş: Bitmiş yazılarınızı 200-400 kelimelik özeti ile birlikte, JEL kodu dahil, khpark@semo.edu mail adresine gönderin. (Başkan Yardımcısı, Prof. Kang H. Park) Sadece yazının kendisi dikkate alınacaktır. Sunulan yazılar K.D.I. ve K.A.E.A. tarafından seçilen hakemlerce inceleneceklerdir.

K.F.E - K.A.E.İ.- K.A.F.A ORTAK SEMİNERİ

Son Sunuş Tarihi: 31 Mart 2006

K.A.E.İ., K.F.E ve K.A.F.A Mayıs 2006'nın sonunda ortak bir seminer yapacaklardır. Seminerin ana teması finansal kurumların yakın çağdaki finansal kuruluşların yeni rolüdür. Finansal arabulucular hakkındaki yazılar, özellikle Koreli finansal arabulucularla ilgili olanlar ve Koreli araştırmacı ve stajyerin ilgisini çeken yazılar kabul görmektedir. Planlı kredi sağlama veya bunun türemişleri, finansal endüstri performansı ve optimal strateji, mali politika veya döviz bozdurma oranı politikası gibi yeni finansal ürünlerle ilgili yazılar, eğer yakın çağı finansı ile ilgili ise dikkat alınacaktır. Seçilen her yazı 2.000.000 Kore Wonu değerinde seyahat yardımı alacaktır. (vergiden sonraki net miktar 1,500,000 Won) (22 Ocak'ta güncelleştirilmiştir) Bitmiş yazılarınızı 200-400 kelimelik bir özeti ile, JEL kodu dahil, khpark@semo.edu mail adresine gönderebilirsiniz. (Başkan Yardımcısı, Prof. Kang H. Park) Yalnızca asıl yazı dikkate alınacaktır. Gönderilen yazılar hem K.F.E hem de K.A.E.İ. tarafından seçilen hakemlerce incelenecektir.

2006 H.S.K. - K.A.E.İ. KURULTAYI

Son Sunuş Tarihi: 10 Nisan 2006

Hans Seidel Kurum Seoul Bölümü ve K.A.E.İ. 2006 Mayıs'ının sonlarında müşterek bir kurultay gerçekleştireceklerdir. Kuzey Kore ekonomisi ve iş hakkında hem akademik hem de politika odaklı yazılar kabul görmektedir. Yalnızca asıl yazı dikkat alınacaktır.

Bitmiş yazıları, Detroit Mercy Üniversitesi, Suk Hi Kim, mailto: kimsuk@udmercy.edu mail adresine gönderilmeleri gerekmektedir.

1. Seçilen yazı sayısı: 3
2. Yazılar İngilizce takdim edilmelidirler.
3. Yazı başı bedel: 300,000 won onursal katılım, artı en az 800,000 won, en çok 1,200,000 won uçak bileti ücreti parasal destek.
4. Yer: Seoul Ulusal Üniversitesi Yerel Yönetimler Okulu
5. Seçilmiş yazı takdimcileri aynı yazıyı Kore veya dünyanın herhangi bir yerinde takdim edebilecek ya da yayımlayabileceklerdir.

2006 S.E.A. - K.A.E.İ. TOPLANTISI

Son Sunuş Tarihi: 20 Mayıs 2006

Güney Kore Ekonomi Kurumu yıllık toplantısı 18–21 Kasım (Cumartesiden salıya) 2006’da Charleston Palace Oteli, Charleston, Güney Carolina’da yapılacaktır.

S.E.A. toplantısı yaklaşık 200 planlı oturumuyla geniş kapsamlıdır ve diğer kurumlar da katılım göstereceklerdir.

K.A.E.İ. bu toplantıda 2 veya 3 oturuma mali destek sağlayacaktır ve K.A.E.İ. üyelerinden takdim için yazı/öneri istenmektedir. PhD adaylarına özel bir oturum gerçekleştirilecektir, böylece tezlerini bitirmek üzere olan PhD adayları başvurmak için cesaretleneceklerdir. Hem teori hem pratikte, Kore ile ilgisi bulunma zorunluluğu olmayan, geniş bir konu yelpazesi kabul görmektedir. Yazanın adını, adresini, profesyonel bağlılığını, telefon numarası ve e-mail adresini içeren bir kapak kağıdı ile birlikte bitmiş olan yazı ve bir sayfalık özeti kopyasını, Prof. H Youn kim, Ekonomi Bölümü, Batı Kentucky Universty, Bowling Gren, KY 42101, Phone: (270) 745-3187, Fax: (270) 745-3190; youn.kim@wku.edu mail adresine gönderiniz.

Yazınız takdim için seçilirse, müzakereci olarak katılmaya gönüllü olup olmadığınızı da belirtiniz.

Sunumlar 20 Mayıs’a kadar teslim edilmelidir. Seçilen yazılar 30 Mayıs 2005 tarihinde bildirilecektir.

Üyelik Ödemesi

Paralı üyelerin sayısı A.S.S.A.”dan devamlı tanınma için önemlidir. A.S.S.A bünyesindeki en küçük kurum olarak, desteğinize güvenmekteyiz. Herhangi bir K.A.E.İ. destekli aktiviteye katılmak isteyenlerin bu yıl ve yeterlilik kazanmak için geçen yıl ki üyelik ücretlerini ödemeleri gerekmektedir. Üyelik ücretinizi K.A.E.İ. maliye baş görevlisine gönderiniz.

Yaşam Boyu Üyelik İçin Özel Teklif

Yaşam boyu üyelik 2000 yılında İdareci kurul Tarafından oluşturulmuştur. Bugünkü idareci Kurul, yaşam boyu üye olmaları içi üyelere teşvik önermeye karar vermişlerdir. 2000 yılından bu yana yıllık üyelik ücreti ödeyen üyeler toplam ödemelerine eşit bir kredi kazanacaklar. Bu özel teklif geçerliliğini 2006’nın sonuna kadar koruyacak.

Aşağıda 2000’den bu yana yıllık ücretlerini ödeyen üyelerin, 2000’den bu yana yapılan toplam ödemelerin sayısı ve yaşam boyu üye olabilmek için ödenecek değerin listesi bulunmaktadır.

Üye Haberleri

K.A.E.İ. üyeleri ile ilgili haberler MEMBER NEWS sitesinde yayınlanmaktadır. Paylaşmak istediğiniz herhangi bir haberi Genel Sekreter Sunghyun Kim, sunghyun@tutfts.edu mail adresine gönderebilirsiniz.

Kore Ekonomi Enstitüsü Üniversite Programı:

K.E.I. (Kore Ekonomi Enstitüsü) akademik işler ve araştırma yöneticisi Scott Rembrandt, üniversite programlarını K.A.E.İ. üyelerine tanıtmak istemektedir. Amerikan Kore ekonomi enstitüsü yıllardan beri K.A.E.İ. ile yakın bir ilişki içerisinde. Başka Suk H. Kim geçen yıl toplantımıza Scott Rembrandt’ı, bu yılki toplantımıza K.E.I. Başkan yardımcısı James M. Lister’i davet etmiştir.

Burada Başkan Suk H. Kim’in K.E.I. programıyla ilgili tecrübesi yer almaktadır: “Geçen Mart K.E.I. ile okulumuzun akademik semineri Kore hakkında yaptık.

Washington'dan 3 konuşmacı getirdiler. Bütün bunlar arasında Kore'den bahsettim, harikaydı.”

3.2 Sosyal Bilimler Tabanlı Enstitüler

Bu bölümde G. Kore'de faaliyet gösteren enstitülerden çalışmanın kapsamı itibariyle sosyal bilimleri temel alanlar ele alınacaktır. Bunlar içinde de doğrudan çalışmayla ilişkili olanlar: Doğu – Batı Ekonomi ve Toplum Araştırma Enstitüsü, Kore Kırsal Kalkınma Enstitüsü ve Kore Kalkınma Enstitüsü sırasıyla anlatılacaktır. Kore Kalkınma Enstitüsüne geniş yer verilerek G.Kore'nin kalkınmasında enstitünün nasıl bir rol üstlendiği incelenmeye çalışılacaktır.

3.2.1 Doğu – Batı Ekonomi & Toplum Araştırma Enstitüsü

Research Institute Of The East-West Economy & Society (RIES)

RIES, 15 Ağustos 1993'te kapsamlı alan çalışmasının yapılabilmesi için kurulmuş özel bir kuruluştur. Günümüzde RIES, Ortadoğu Ekonomileri Kore Enstitüsü (KIME) ve Kore-Yemen Merkezi (KYC) olmak üzere iki özel çalışma merkezinden oluşur. Bu merkezlerin temel prensibi doğruları araştırmak ve gerçeklere dayalı araştırmalar yapmaktır.

Problematik

Bugün dünya ekonomisinin problemi; bir ya da birçok ulusun ekonomik problemi olmaktan çıkıp tüm dünyanın problemi haline gelmiştir. Bu nedenle konuyu yalnızca bir insanın refah seviyesini arttırmak olarak değil; enerji, doğa ve çevre problemleri ve tüm kaynakların korunması gerekliliği gibi makro anlamda ele almak ve dünya çapında bir sorumluluk olarak incelemek gerekir. Bu durum 1960'tan bugüne önemli bir ekonomik büyüme gerçekleştiren Kore ekonomisini de 'büyümenin sınırlandırılması' açısından doğrudan etkilemektedir. Günümüzde uluslar arası ekonomik işbirliği alanında, bölgesel 'ekonomik engel' tüm dünya üzerinde giderek yaygınlaşmakta ve güçlenmektedir. İhracat politikamız bölgesel koşullar hakkındaki yetersiz bilgi ve malumat çalışmaları nedeniyle büyük zorluklar yaşamaktadır. Özel bölgeler hakkındaki alan araştırmaları

her zamankinden daha gereklidir. Bu bağlamda alan çalışması yapabilecek uzmanların eğitimi acil bir konudur.

İşte RIES tüm bu gerçeklerle karşı karşıya geldiği bir aşamada kuruldu. 15 Ağustos 1993'te Jong-Hab Kyeongjea – Sahoe Yunguwon tarafından kurulan araştırma enstitüsünün amacı: özel alanlarda ve özel dillerde sosyo-bilimsel analizlerle derinlemesine 'Alan Çalışması' yapmaktır. RIES çalışmalarını Kore ve uluslar arası işbirliğine odaklar ve dünyayı doğu ve batı olarak ikiye böler, doğu ve batı arasındaki kültürel farklılıklardan doğan ekonomik ve sosyal olguyu araştırır. RIES nesnel alan çalışmaları organizasyonlarına ilave olarak 29 Aralık 1994'te Kore-Yemen Merkezi'ni kurmuştur. RIES'in faaliyetleri arttıkça ve Ortadoğu kısmı büyüdükçe organizasyon yapısını güncelleyecektir. 12 Kasım 1995'te RIES'e katılan Kore Ortadoğu Enstitüsü, 2 Kasım 1996 yılında RIES heyeti tarafından daha yüksek bir konuma getirilmiş ve adı Ortadoğu Ekonomileri Kore Enstitüsü olarak değiştirilmiştir.

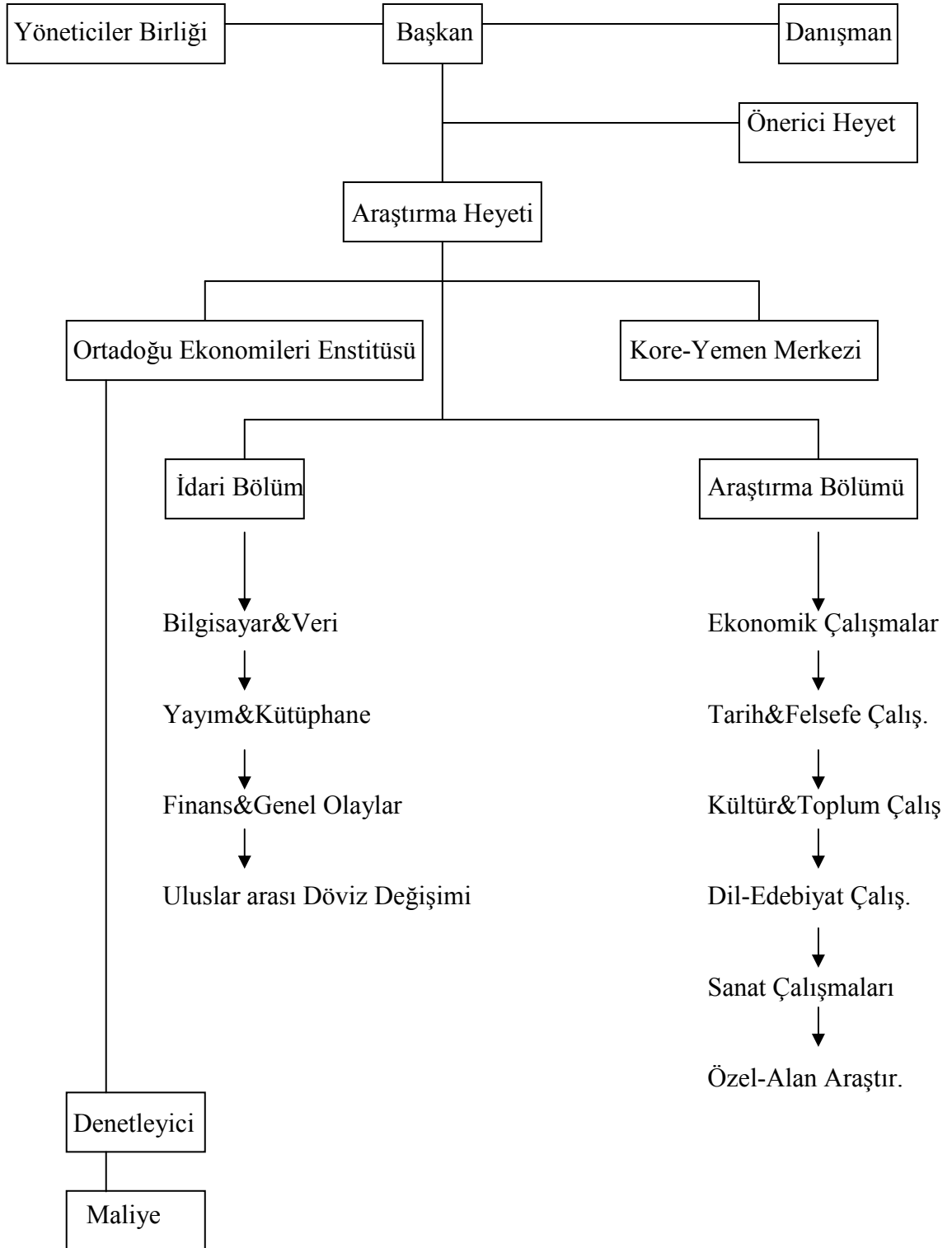
Enstitünün Hedefleri

RIES; insanoğlu, kaynaklar ve doğa üçlüsüne odaklanarak dünyanın ekonomik problemlerini inceler ve analiz eder. Uluslar arası ekonomik ilişkilere katkıda bulunmak için özellikle Doğu-Batı arasındaki tarihi, sosyal ve kültürel farklılıklardan doğan ekonomik problemleri analiz ederek Kore'nin ekonomik durumunu kıyaslamak amacıyla kurulmuştur. Bu amaçla RIES uluslar arası ekonomiyi 6 ekonomik alana böler: 1- Asya, 2- Avrupa, 3- Amerika, 4- Ortadoğu, 5- Afrika ve 6- Okyanusya. Ayrıca RIES, bölgeleri öğrenmek için kaçınılmaz olan tarih, felsefe, politika, ekonomi, toplum, kültür, dil, sanat ve din konularında genel ve kapsamlı araştırmalar yapar.

Nitelikleri

RIES tamamen özel bir araştırma enstitüsüdür. RIES hedef proje için uygun olan yönetici tarafından idare edilen araştırma ekibinden oluşan özel konular için genel ve çok yönlü çalışmalar yapar. RIES, bilgisayar ağının kullanımıyla her üyenin sahip olduğu ev kütüphanesi sistemine bağlanarak projelerini etkin olarak uygulayabilmekten gurur duyar. Ayrıca M.B.A. veya PhD diplomaları olan dünya genelinde uzmanlara sahip RIES, özel olan alan analizleri ile ilgili kapsamlı araştırmasını kolayca yapabilmektedir.

Organizasyon Şeması

Kaynak: <http://hopia.net/ries/index.html>

Şekil 3.3 RIES Organizasyon Şeması

Finansmanı

RIES, tamamen özel bir enstitüdür ve üyelik ücretleri, toplumsal ve özel mali yardımlarla finanse edilir.

Temel Faaliyetleri

RIES'in temel faaliyetleri aşağıdaki gibidir;

- 1- Araştırma raporları, aylık dergiler, haber bültenleri ve diğer materyallerin yayınlanması,
- 2- İlgili yurtiçi ve yurtdışı araştırma materyallerin toplanması,
- 3- Yurtiçi ve yurtdışı sempozyumlara ilgili akademik personelin daveti ve sunumların organizasyonu,
- 4- Aylık dergilerin ve diğer yayınların RIES ile denizaşırı kuruluşlar arasında uluslar arası değiş tokuşu,
- 5- Kısa vadeli liberal konferanslar ve özel yabancı dil eğitimi,
- 6- Kültür ve sanat faaliyetleriyle ilgili seminerler ve bilim fuarları düzenlenmesi,
- 7- Denizaşırı araştırma enstitüleri ve ilgili kuruluşlarla kardeşlik oluşturulması,
- 8- Üyeler için RIES enstitüsünün materyallerinin sağlanması ve kullanılması
- 9- Yabancı uzmanların gerçekleştirdiği başarılı araştırma çalışmalarının Kore diline çevirisi,
- 10- Araştırma çalışmaları ve yurtiçi-yurtdışı araştırma ekibinin ilgili yerlere gönderilmesi,
- 11- Dâhili ve harici araştırma enstitüleri ile RIES faaliyetleri doğrultusunda araştırma işbirlikleri ve bilgi alışverişi.

3.2.2 Kore Kırsal Ekonomi Enstitüsü

Korea Rural Economic Institute (K.R.E.I.)

K.K.E.E. hükümet destekli bir araştırma kurumudur. 1978’de K.K.E.E. Kore hükümeti tarafından tarım, ormancılık ve ekonomik bir kırsal komite olarak kurulmuştur. K.K.E.E., şehir ve kırsal alanlar arasında dengeli bir gelişimi amaçlayan tarım ve ormancılık politikalarında önemli bir rol oynar. Araştırma alanlarımız genel olarak tarımsal ekonomileri, tarımsal ürün piyasası, kırsal gelişim, tarımsal genel görüşü ve uluslar arası tarımsal ticaret görüşmelerini kapsamaktadır.

Misyonu

Tutku ile

Çiftçilere zengin ve rahat bir hayat vermeyi,

Tüketicilere bolca güvenli ürünler sağlamayı,

Kentlilere hoş kırsal kolaylıklar önermeyi ve

Sosyal bir genel görüş bulmada bir platform olarak hizmet vermeyi amaçlıyoruz.

Sloganı

Geniş Ufuk, Detaylı Araştırma, Yüksek Özsaygı

Orta ve Uzun Vadeli Stratejileri

Kırsal hayatın gelişmesine katkı sağlamayı ve tarımsal politikaları desteklemeyi amaçlıyoruz.

Bütün kabiliyetimizi şehir ve kırsal alanlar arasında dengeli gelişim stratejileri elde etmeye adıyoruz.

Çiftçiler, müşteriler ve yöntem hazırlayanlar arasındaki iletişime yardım etmek için müşteri merkezli bir çalışma stratejisi uyguluyoruz.

Araştırma Sorumlulukları

Tarımsal politika analizleri yapmak,

Ticari eşya görüşleri oluşturmak,

Uluslar arası tarımsal görüşmeleri desteklemek,
Kırsal toplum gelişimi için çalışmalar yapmak,
Araştırma Geliştirme (R&D) çiftçiliğini yönetmek.

Tarihçesi

Eylül 1967 – Ulusal Tarımsal Ekonomiler Araştırma Enstitüsü kuruldu.

Kasım 1973 - Ulusal Tarımsal Yönetim Araştırma Enstitüsü olarak yeniden toplandı.

Nisan 1978 – Kore Kırsal Ekonomi Enstitüsü kuruldu.

Aralık 1978 – K.K.E.E.’nü destekleme kanunu ilan edildi.

Ocak 1999 – Hükümet destekli Kuruluş, Yönetim ve İlerleme kanunu ile Başbakanlık Ofisi’ne dâhil oldu./Tarımsal Görüş Merkezi kuruldu.

Şubat 2002 – Tarım İşleri Yumurtlama Merkezi kuruldu.

Temmuz 2004 – Başbakan Tarafından, Kore Ekonomi ve Sosyal Araştırma Enstitüsü altında en mükemmel araştırma enstitüsü olarak ödüllendirildi.

Nisan 2005 – Kırsal Bilgi ve Kültür Merkezi kuruldu.

Fonksiyonları / İşlevleri

K.K.E.E.’nin Temel Fonksiyonları / İşlevleri

Tarım ve kırsal gelişim alanlarında araştırma ve politika çalışmalarını uygulamak,
Çiftçilere, hükümete ve tarım ile uğraşan firmalara tarım ve zirai konularda uzman öneriler vermek.

Tarım ve ormancılıkta R&D’yi desteklemek ve yönetmek,

Çiftçiler, hükümet görevlileri, tarım acenteleri, araştırmacılar ve diğerleri arasındaki bilgi alış-verişine yardım etmek.

Tarımsal üreticilerin durumu ve tarımla ilgili programları göz önünde bulundurarak anketler ve analizler yapmak.

Hükümet görevlilerini, tarımsal kurumların üyelerini ve yabancı stajyerleri eğitmektir.

Araştırmaları

K.K.E.E. tarımsal ve kırsal sorunlara uzun ve kısa vadeli projeleri uygulamaktadır.

Kısa-vadeli projeler, sorunlara formül üretmek için hükümeti ve diğer ilgili kurumlara

tam zamanında yapılan çözümlerle cevap vermeyi amaçlar. Uzun vadeli projeler kırsal problemlere değişen ulusal ekonomiye yapılan tam bir bakış açısıyla hitap eder.

Takip Eden Kısımlar Bölümün Yaptığı Araştırmalardan Bazılarıdır

Tarımsal Endüstri Ve Tarım İşi Araştırma Merkezi

Kırsal Gelişim Araştırma Merkezi

Tarımsal Görüş Ve Bilgi Merkezi

Tarımsal Politika Araştırma Merkezi

Orman Politikası Bölümü Araştırması

Tarımsal R&D İlerleme Merkezi

Kırsal Bilgi-Kültür Merkezi

İncelemeleri

K.K.E.E. tarımsal ve kırsal sorunlarla ilgili çok çeşitli araştırmalar üretmektedir. Çiftçilerin tarımsal ve kırsal sorunlar ve tarımsal politikalarla ilgili algıları hakkında bilgi toplamak amacıyla röportajlar ve mail araştırmaları yapılır. Bu açıdan, K.K.E.E., ulus çapında 2.100'den daha fazla çiftçi izleme sistemi kullanır.

Halkla İlişkileri

K.K.E.E. tarımsal ve kırsal gelişim araştırma sonuçlarını ülke içi ve yabancı hükümetler, araştırma enstitüleri, üniversiteler, tarım işi kurumları, basın ve diğerleri ile paylaşmaktadır. K.K.E.E. tarımsal teknikler, analizler ve politika sezgileri hakkında seminerler, sempozyumlar, konferanslar ve atölyeler organize eder.

Aşağıda bazı örnekler vardır

2001- Uluslar arası tarımsal ve kırsal gelişim sempozyumu.

2001- Kırsal güçlendirme ve rahatlık geliştirmek stratejileri.

2002- Birleşik Devletler Tarım İlanı: İlerleme ve Perspektifler üzerine uluslar arası sempozyum.

Dünya Ticaret Kurumu altında Kore ve Çin arasındaki Tarımsal ticaret üzerine uluslar arası sempozyum.

Tarımın Değeri ve Rençper Sorunları üzerine uluslar arası sempozyum.

2003-Kuzey Kore'deki Tarımsal Gelişime yönelik uluslar arası işbirliği üzerine uluslar arası sempozyum.

Dünya Tarımı Trendi ve Dünya Ticaret Kurumu altında Ana Heyetin Tarımsal politikadaki rolü üzerine uluslar arası sempozyum.

Doğu Asya Tarımı değişiklikleri ve Gelenek üzerine uluslar arası sempozyum.

İlk Kuzey Doğu Asya Tarımsal Politika Araştırma Forumu uluslar arası sempozyumu.

Kore'nin Pirinç Görüşmeleri ve Japonya ve Tayvan'ın tecrübeleri üzerine uluslar arası sempozyum.

Yabancı ülkelerden Kuzey Kore Tarımsal Gelişim Stratejileri Kurumu için deneyimler ve olasılıklar üzerine uluslar arası sempozyum.

2004- Kore ve Japonya Tarımsal İktisatçılar için uluslar arası seminer.

Uluslar arası atölye ve pirincin yeniden keşfi: Tarihçe, kültür ve ekonomi üzerine sempozyum.

Güçlendirilebilir Tarım ve Tarımsal Yönetim Stabilizasyonu üzerine Kore-Japonya Sempozyumu.

Dünya Ticaret Kurumu/ DDA Görüşmesi ve Tarımsal Politika Reformu üzerine uluslar arası seminer.

İkinci Kuzey Doğu Asya Tarımsal Politika Araştırma Forumu uluslar arası sempozyumu.

2005- Japonya ve Tayvan'ın pirinç görüşmeleri tecrübelerinden dersler (Kore, Japonya, Tayvan).

Tarihi, kültürel ve ekonomik perspektifler koşulunda pirincin değerini yeniden keşfetme. (Birleşik Devletler, Avustralya ve Çin)

Kuzey Kore'nin uluslar arası tarımsal işbirliğinin durumu (W.F.P, U.N.D.P) ve

Kuzey Doğu Asya'daki tarımsal politika araştırma forumu.

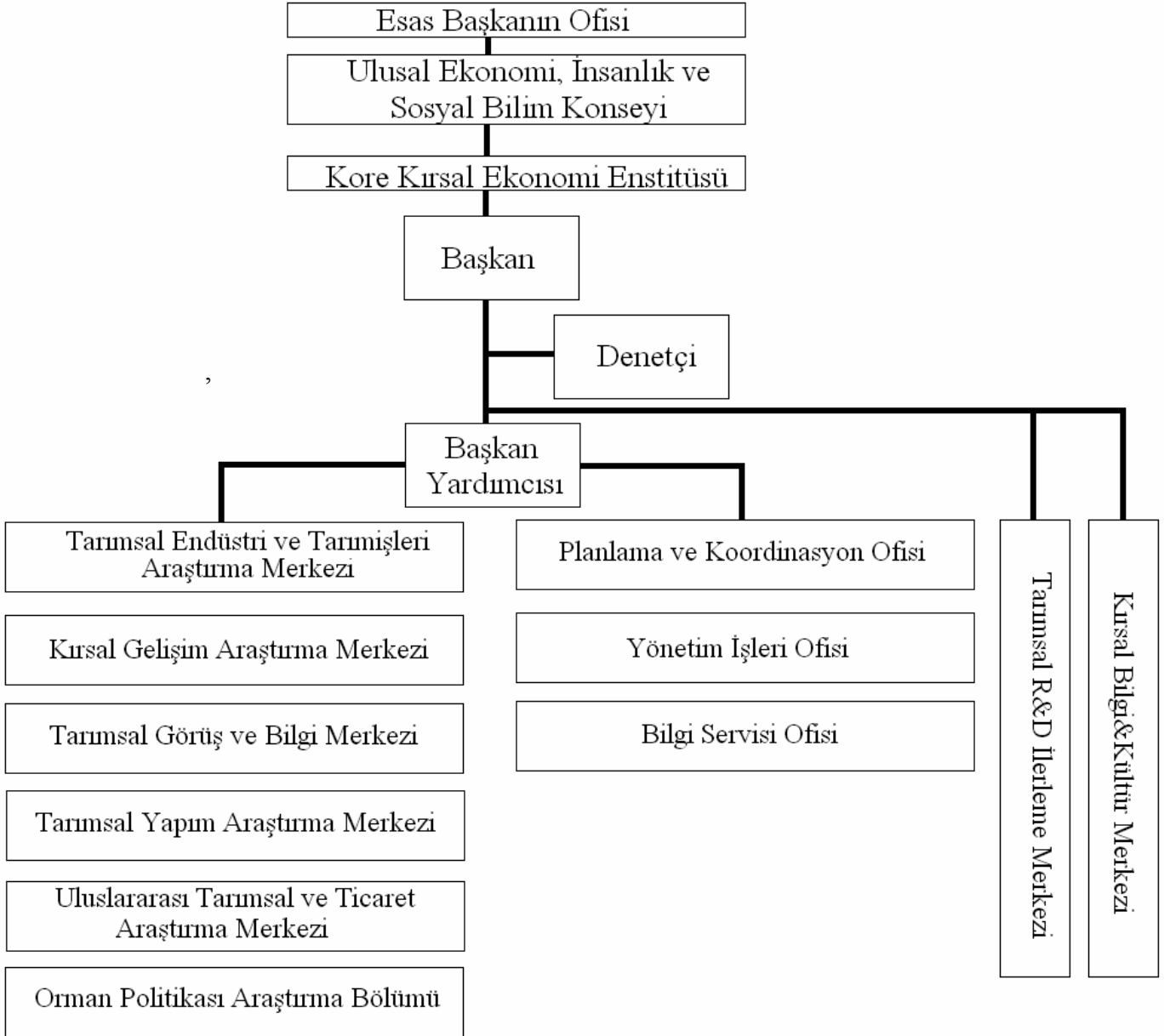
Eğitim

K.K.E.E. personeli aktif bir şekilde hem Kore hem de yurtdışı öğretim etkinliklerine katılmaktadır.

K.K.E.E. hükümet görevlileri, personel ve çiftlikleri gözlemleyenleri tarımsal ekonomiler, fizibilite çalışma teknikleri anket metotları ve entegre kırsal gelişim konularında eğitir. Yerel yönetim görevlileri ve personel tarafından desteklenen pek çok

atölye, özel kırsal alanlardaki entegre gelişim projelerinin plan ve uygulanması göz önüne alındığında, fikir ve bilgi sağlamada yararlıdırlar.

Organizasyon Şeması

Kaynak: http://www.krei.re.kr/en/en_index.php

Şekil 3.4 KREI Organizasyon Şeması

3.2.3 Kore Kalkınma Enstitüsü Korea Development Institute (KDI)

A. Görevi-Tarihçesi

Görevi

Kore Kalkınma Enstitüsü, 1971’de kurulan politika merkezli güçlü bir araştırma kurumudur. 1960’larda Kore’nin büyüme ve gelişmesi esnasında ortaya çıkan çeşitli ekonomik politikalar hakkında detaylı akademik bir bakış açısı sağlamak amacıyla Kore Hükümeti tarafından ekonomik bir danışma komitesi olarak kurulmuştur. O zamandan beri, Kore Gelişim Enstitüsü’nün çalışmalarının kapsamı büyüdü/genişledi ve günümüzde ülke içi ekonomik politikalar ve uluslar arası yatırım ve ticaret alanlarında, uzun ve kısa vadeli bütün hükümet politikaları hakkında uzman analiz ve öneriler yapması istenilen bir kurumdur.

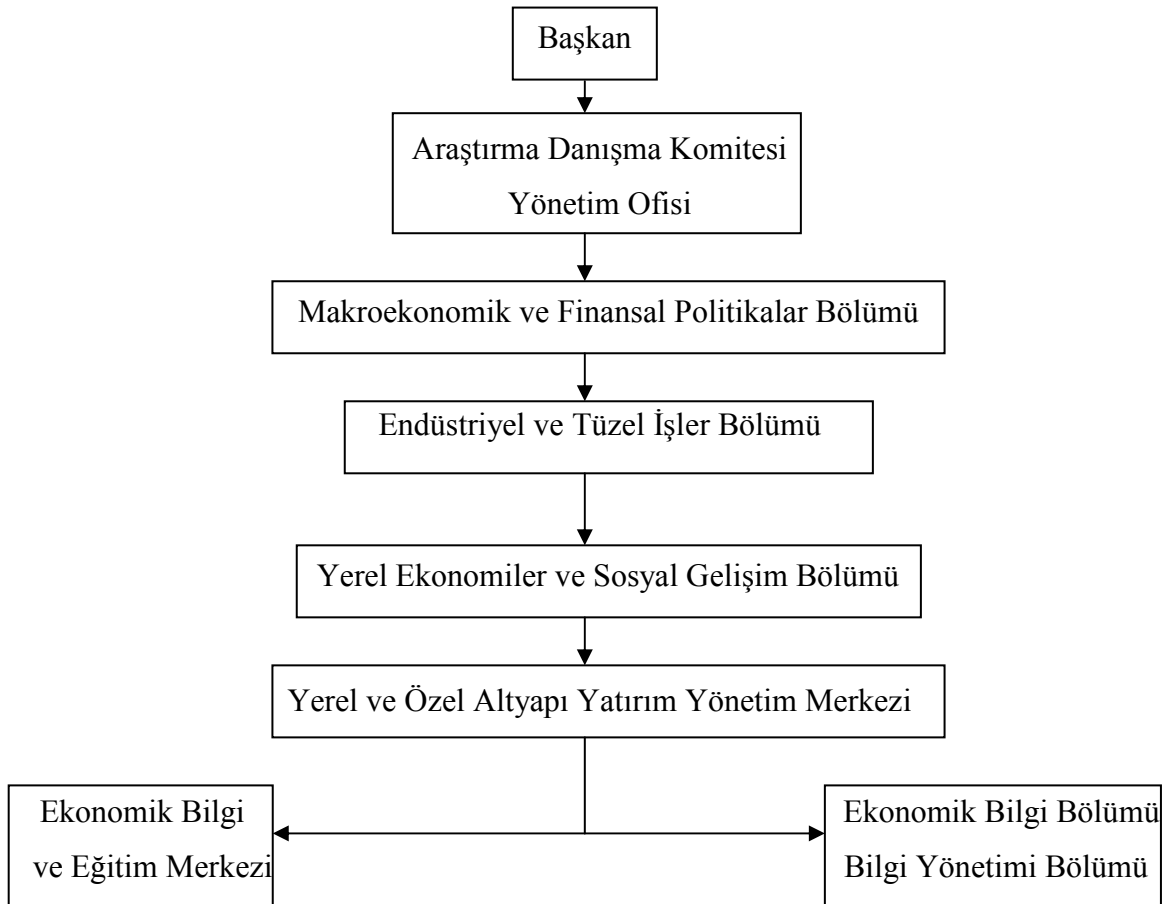
Buna ek olarak, Kore Kalkınma Enstitüsü uluslar arası ekonomik işbirliğine yardımda önemi giderek artan bir rol oynamaktadır. Gelişim üzerine uluslar arası kurumları destekleyerek ve tüm dünyadaki araştırma kuruluşları ve uzmanlarla olan yakın bağlarını devam ettirerek, Kore Kalkınma Enstitüsü, Kore ve dünyanın diğer ülkeleri arasında bağların güçlenmesine katkıda bulunmaktadır.

Tarihçesi

Aralık 1970	Kore Kalkınma Enstitüsü kuruluş yarasının ilanı,
Şubat 1971	Kore Kalkınma Enstitüsü’nün başkanlık kanununun ilanı,
Mart 1971	Kore Kalkınma Enstitüsü kuruldu.
Mart 1971	Mahn-Je Kim başkan oldu,
Haziran 1972	Enstitü Hong-Reung araştırma tesislerine taşındı,
Ocak 1982	Kihwan Kim başkan oldu,
Kasım 1983	Seung Chul Ahn başkan oldu,
Ekim 1986	Yung Chul Park başkan oldu,
Haziran 1987	Bon-Ho Koo başkan oldu,
Aralık 1991	Ulusal Ekonomik Sistem ve Bilgi Enstitüsü, Kore Kalkınma Enstitüsü ile birleşti. Ekonomik Bilgi Merkezinin kuruluşu.

- Mart 1992** Hee Yan Song başkan oldu.
- Mayıs 1993** In Jeong Hwang başkan oldu.
- Mart 1995** Dong Se Cha başkan oldu.
- Kasım 1995** Kore Kalkınma Enstitüsü Mezun Okulu kurulurken Kore Kalkınma Enstitüsü kanunu düzeltildi.
- Kasım 1997** Kore Kalkınma Enstitüsü Uluslar Arası İlişkiler Okulu kuruldu.
- Mart 1998** Sin-Soon Lee başkan oldu.
- Eylül 1998** Ekonomik Eğitim Merkezi, Ekonomik Bilgi ve Eğitim Merkezi olarak değişti.
- Ocak 1999** Kore Kalkınma Enstitüsü beyannamesi. Kurum, yönetim ve hükümet destekli Araştırma Enstitüsü'nün Büyüme Yasası'nı onayladı.

B. Organizasyon Şeması

Kaynak: http://www.kdi.re.kr/kdi_eng/about/organization1.jsp?

Şekil 3.5 KDI Organizasyon Şeması

C. Kore Kalkınma Enstitüsü Yönetim Hedefleri

Kore Kalkınma Enstitüsü'nün araştırma çalışmaları: Talep ve Beklentiler

Örnek bir sosyal bilim araştırma enstitüsü (kurumu) olarak KKE'nin ilgi ve merakının merkezinde sadece kendi üyeleri değil, politika uygulayıcıları ve tümüyle sosyal bilim araştırmacıları da vardır. KKE'nin temel rol ve işlevleri, yurtiçi ve yurtdışı beklentilere göre, aşağıdaki gibidir:

Gelişen uluslar arası çevre bağlamında ulusal görüş önerme:

Değişen zaman ve ekonomik eğitim fikirleri doğrultusunda, KKE'nin temel sosyal rolü, ulusal ekonomi için geleceğe yönelik görüş bildirmektedir.

K.K.E.'nin rolü, 5 Yıllık Ekonomik Kalkınma Planları gibi öneriler belirterek ve hükümetin belirlediği kalkınma planları süresince ülke ekonomisi için yöntemler geliştirerek ulusal projelere yardım etmektir. Bunun yanında, günümüz global ekonomisi, ülke içi düzenlemeleri ve sistemleri ulusal ekonomi standartlarına göre oluşturmak ve benimsemek için yeni politika kanunları talep etmektedir.

Pratik uygulanabilirlik ve tarafsızlığa odaklanma:

Politika araştırma talepleri, artık devletle ilgili politika yapanlarla sınırlı olmayan, fakat emeklilik ücreti, sağlık sigortası ve mesleki eğitim gibi alanları kapsayan çeşitli yerel ve sosyal tüzel kişiler ve finansal kuruluşlar ve büyük ortaklıklar gibi özel grupları içeren ufka paralel bir olgu olmaya başlamıştır.

Talep kaynaklarındaki değişiklikler sebebiyle, her araştırma sonucunun pratikte uygulanabilirliği önem kazanmaktadır.

Bundan dolayı; politika KKE'ce önerilen politika önlemlerinin sonuçlarında mantıksal tutarlılık, objektiflik ve tarafsızlık önem kazanmaktadır.

Kapsamlı ve eğitimsel bir alan oluşturma:

Günümüz araştırma faaliyetlerindeki artan karmaşa ve özelleştirme, Kore ve yurtdışından uzmanların arasında yakın bir işbirliğinin oluşturulması doğrultusunda yeni kapsamlı ve eğitimsel araştırma gerektirmektedir.

D. Anahtar Yönetim Hedefleri

Bu yeni talep ve beklentileri karşılamak için, takip eden temel yöntemler oluşturulmuştur:

Karşılıklı eğitimsel araştırma:

KKE'nin saygı duyarken ve koruyuculuğunu yaparken ve böylece global ekonomik yaklaşımları birleştirmek için bakış açılarını genişletirken, çalışmalarını kapsamlı bir perspektiften yapmaları için bireysel araştırmacıları cesaretlendirmesi gerekmektedir.

Kapsamlı araştırma ve analizleri destekleme: Terimin en derin anlamında kapsamlı araştırma, yalnızca diğer alanların derlemesini değil, farklı eğilim ve alanları bir araştırma kapsamında uyarlar.

Diğer ülke içi kuruluşlarla işbirliğini geliştirme: Kapsamlı araştırma faaliyetleri yapmak için, sadece hükümet kuruluşlarıyla sınırlı olmayan, diğer özel kuruluşları da kuşatan araştırma gruplarıyla her şeyi içine alan bir işbirliği kurmak mecburidir. Sıkı bir şekilde birleştirilen işbirliği sistemi farklı enstitülerin yaptığı aynı projeler hakkındaki uzun uzadıya detaylı araştırmanın yapılmasını azaltacaktır.

Etkinlik yanlısı politika araştırması:

K.K.E.'nin en önemli misyonu ulusal ekonomi için ileriye dönük görüşler önermektir. Aslında, talep edilen araştırmayı yapmak yerine acil sistemler ve politika yenilikleri önererek yeni hedeflerine doğru hükümeti yönlendirmek önemlidir.

K.K.E.'nin araştırma faaliyetlerini enternasyonalleştirme:

Açık bir ekonomide, politika araştırmasının, ulusal sistem ve politikaları uluslar arası standartlarla daha çok uygunluğa doğru getirmek için yenilik planlarını biçimlendirme

ve sunmaya odaklanması gerekir. Bu hedef ile KKE uluslar arası ekonomik kuruluşlarla politika araştırma işbirliğini genişletecektir.

Bir 10–10–10 Modeli oluşturarak araştırma performansını en üst seviyeye çıkarmak:

Araştırmanın devamlılığını, özel doğasını sürdürmek ve politika araştırmasını hükümetin kurmuş olduğu bir kuruluş olarak desteklemek için esas araştırmayı yeni bir derinlikte ele almak gereklidir.

Bu amaç için, 3 aşamalı bir kariyer modeli oluşturulacaktır. Her araştırma personeli, ilk 10 yılı esas araştırmaya, ikinci 10 yılı araştırma politikasına ve son 10 yılı da yeni gelenlere tecrübelerini anlatacak öğretim ve eğitime odaklayacaktır. Bu KKE Okulunu (KKE'nin kendi orijinal araştırma modeli/yöntemi) kademe kademe tanımlar ve şekillendirir.

Ayrıca KKE faaliyetleri kendi Yerel Politika ve Yönetimi Okulunda yayarak yaşam boyu öğrenme fırsatlarındaki talep artısını sezinleyecek ve ekonomik sistemlerini yenileme sürecinde ortaya çıkan ulus ve ülkelere ekonomik gelişimde Kore deneyimini bildirmek için çaba sarf edecektir.

E. Global Yönetim Hedefleri

Global kapsama sahip dünyanın en üst düzeydeki araştırma enstitüsü olabilmek,
Ulusların gelişimine rehberlik eden Politika araştırma enstitüsü olabilmek,
En iyi araştırma ortamını garantileyen Açık araştırma Enstitüsü olabilmek,

1- Global Kapsama sahip dünyanın en üst düzeydeki araştırma Enstitüsü:

Uluslar arası çaptaki araştırma personeli

Yurtiçi ve yurtdışından seçkin üniversitelerde eğitilen doktora öğrencileri, dünyanın her yerinden önemli enstitüler ve üniversitelerden kanıtlanmış yetenek ve uzmanlık sahibi kıdemli araştırmacılar gibi ülke içi ve dışından insani kaynakların etkin sebebi,

Kaliteli artış için yapılan araştırma projelerinin etkili yönetimi,

Uluslar arası ve denizaşırı kuruluşlarla işbirlikçi araştırma ve bilgi alışverişinin artması,
Daha yaygın türdeki bir politika eğitim programının gelişimi doğrultusunda KKE Yerel Politika ve Yönetimi Okulu müfredat programının ayırt edilmesi.

Uluslar arası araştırma ağlarının etkin kullanımı:

Ortaya çıkan uluslara destek sağlamak için KKE'nin politika araştırma kaynaklarının IDEP'in uluslar arası değiş-tokuş faaliyetlerinin organik birleşimi ve KKE Yerel Politika ve Yönetimi Okulu'nun eğitimsel işlevleri, Dünya Bankası ve yabancı uzman birliği gibi uluslar arası kuruluşların etkin kullanımı.

Dünyanın önemli enstitüler ile etkin araştırma işbirliği ve bilgi alış-verişi doğrultusunda bir düşünce komitesinin ihtiyaç duyduğu global standartları karşılamak.

Gelişmiş yönetim ve değerlendirme sistemi,

Yıllık maaşın etkili yönetimi yardımı ile daha fazla güçlendirilmiş performansa bağlı tazmin sistemi ve daraltma sistemi ve seçkin araştırma için daha teşvik edici öneriler.
Daha etkin idare ve kuruluşun yönetimi yardımıyla araştırma kabiliyetini en üst düzeye ulaştırma.

2- Ulusların Gelişimine Rehberlik Eden Politika Araştırma Enstitüsü

Politika görüşleri önermenin kapasitesini arttırmak

Bir global çağın politika arttırması, uluslar arası standartlara, somut stratejilere ve yürütme sistemlerine ulusun sisteminin adapte olmasına yardımcı olmak için yenilik önlemlerine odaklanması gerekmektedir.

Kapsamlı araştırmayı sürdürmek farklı kesitlerden politika önerileri arasındaki çatışma aykırılığından sakınmak için imtiyazlı olacaktır.

Daha kapsamlı araştırma:

Ekonomi ve toplum için uzun vadeli gelişimsel stratejilere vasıta formülasyonunu yapar.

Piyasa ekonomisinin akıcı ve dengeli işlevselleştirmesine katkıda bulunan politikalara daha fazla odaklanır.

Macro-politika araştırmasında pratik olarak uygulanabilmeye daha fazla odaklanır: Deneysel analizlerle teorileri birleştirerek gerçeklik testini başarıyla geçen politikalar geliştirir.

Araştırma ekipleri, özel kuruluşlar ve hükümet arasındaki işbirliği yardımıyla elverişliliği teminat altına alır.

Arttırılan elverişliliğe göre veritabanı donanımını genişletir.

Ulusal politika yapanlar için yol gösterici danışman:

Akademiler, diğer gruplar ve umumi görüşü üzerinde nüfuzu olan çevrelerde bilgi alış verişini artırarak politikada genel alanı genişletir.

Önemli politika kararların ve henüz karara bağlanmamış ekonomik sorunlar için politika ile ilgili faaliyetleri arttırır.

Umumi yatırımlar için ön geçerlilik araştırmasının işlevini artırır ve önemli ulusal projelerle ilgili tarafsız hükümler sağlamak için standartlar önerir.

K.K.E.'nin Ekonomik Bilgi Merkezi yardımıyla kesin ekonomik bilgi dağıtımını yapar.

3- Açık Araştırma Enstitüsü

K.K.E.'nin entelektüel mülkiyetinin daha fazla açılması:

Entelektüel mülkiyetlerin umumi statüsünü onaylamak için web sitesindeki yayınların yardımıyla KKE'nin araştırma sonuçlarının erişilebilirliğini yaygın bir biçimde arttırmaktadır.

Açık bir araştırma ikliminin oluşturulması:

Ülke içi ve dışından özelleştirilmiş araştırma güçleri ağını birleştirerek bir açık araştırma ortamı meydana getirmek.

Ortak bir araştırma yaparak ülke dışından özelleştirilmiş bilgi ve fikirleri maksimum seviyede anlar.

4- En İyi Araştırma Ortamını Garanti Eden Enstitü

Ülkedeki en büyük ekonomi kütüphanesi olan KKE Kütüphanesi, enstitü içi ve dışında yapılan araştırma faaliyetlerini daha iyi desteklemek için, internet çağındaki gerek duyulan yeni türdeki sistemleri destekleyebilmesini sağlamak amacıyla hizmetlerini arttıracak ve güncelleştirecektir.

30 yıllık geleneğine uygun olan bedava araştırma ortamını desteklerken, KKE daha modern bir araştırma ortamı oluşturmak için, donanım ve çalışma ortamları gibi gerekli ve ilgili alanlarda tam ölçülü yenileştirme faaliyetleri ile meşgul olacaktır.

F. Ana Projeler Ve Hedefler

1) Daha kapsamlı ve birleştirilmiş politika araştırmasına doğru

Araştırma işbirliği ve bilgi alışverişi ile daha kapsamlı araştırma.

Ekipler arasında olduğu gibi ekip içindeki işbirliklerini de destekleme.

Araştırma enstitüleri arasında işbirlikçi araştırmayı ilerletme.

Özel firmalar, akademiler ve hükümet kuruluşları ile etkin bilgi alışverişini büyütme.

Uzun vadeli gelişimsel stratejilere ortam oluşturma:

Uzun vadeli gelişimsel planlara temel araştırma ortamı için daha büyük yer tahsis eder.

Uzun ve kısa vadeli projeler ve esas ve güvenilir projeler arasındaki dengenin devamını sağlar.

2) Politika araştırmasında pratik olarak uygulanabilirliğe daha fazla odak

Politika yapanlar ve piyasa uzmanlarıyla detaylı bilgi alışverişini yaparak ve farklı yetki idarelerinden çeşitli fikirler toplayarak politika alternatiflerinin pratik olarak uygulanabilirliklerini arttırır.

Uzmanlar ve politika yapanlarla düzenli davet konuşmalarını organize eder.

Farklı kuruluş ve sektörlerde politika araştırması talebini kesin olarak değerlendirebilmek için, kıdemli hükümet memurlarını, akademi personelleri ve önemli işbirlikçileri bir araya getiren araştırma kurulları oluşturur.

Ekonomik genel görünüşün sürekli izlenmesiyle politika yöntemlerini güncelleştirir.

Ekonomik eğilimlerin analizi ve bilgi paylaşımının yardımıyla politika elverişliliğini artırır.

Önemli projeleri değerlendirecek araştırma ve hükümet politikası arasındaki bağların güçlendirilmesi.

Politika araştırmasının pratikteki uygulanabilirliğini arttırmak ve gerekli altyapıyı sağlamak için bol istatistik delillere dayanan deneysel çalışmaları destekleme.

Geçen 30 yılda K.K.E.'ce toplanan ve işlenen istatistiksel veri ile bir veri tabanı inşa eder.

3) Açık Bir Araştırma İklimi Oluşturma

K.K.E. web sitesinin güncelleştirilmesi ve yenilenmesi ve bunun yardımı ile KKE'ce üretilen bilginin açığa vurulması.

Özelleştirilmiş araştırma iş güçleri ağının takviyesi ve özelleştirilmiş bilgi ve görüşleri araştırmasında emilmesi ve yeniden yatırım yapılması.

Yurtiçi ve yurtdışından seçkin enstitüler ve işinin ehli uzmanlarla müşterek araştırmanın yayılması.

Rekabeti ilerletmek ve bildirilerin kalitesini arttırmak için KKE yayınlanan harici katılımcılar için de bildiri yayımlanması ve makale sunumunun açılışı.

Günümüzde KKE'nin üzerinde çalıştığı Kore'deki henüz çözüme kavuşmamış ekonomik sorunlarla ilgilenenlere one-stop imtihan olanağı sağlamak için hem Kore hem de İngiltere'de önemli bildiriler özetleyen yıllık bildirileri açığa vurur.

4) Araştırma kabiliyetini dünya seviyesine çıkarma

Araştırma kabiliyetini dünya seviyesine çıkarma:

Araştırma projelerinin başlangıç niteliğinde olan incelenmesi ve bitirme sonrası değerlendirmesinin güçlendirilmesi: Bu politika yapanların ve uzmanların görüşlerinin tam zamanında ifade edilmesi ve projelerin uygunluğunun test edilmesi için temel araştırma projelerinin seçme sürecinde başlangıç niteliğinde olan öneri incelemesinin tanıtımıyla başarılıdır. Seminer sunumu ve değerlendirilmesi yardımıyla sonradan yapılacak olan değerlendirmenin etkinliği de artacaktır.

Kapsamlı ve birleştirilmiş araştırma yeteneğini güçlendirmek için ekonominin başlıca alanlarında uzmanlı ve deneyim sahibi kalite araştırma personelini yaygınlaştırır.

Tatil yılı sisteminin çeşitli ve etkin tatbiki yardımıyla araştırma personeli için sürekli eğitim fırsatlarını artırır ve uluslar arası değişimle yeni bilgiye ulaşmalarını sağlar.

Araştırma faaliyetlerinin enternasyonalleştirilmesi:

Araştırma projeleri hakkında uluslar arası kuruluşlarla olan işbirliğini sağlamlaştırır.

Araştırma işbirliğini ve değiş-tokuşu ilerletmek için dünya genelindeki araştırma enstitüleriyle ve Dünya Bankası ve OECD gibi önemli uluslar arası kuruluşlarla değişim ağları inşa eder.

Uluslar arası değişimi teşvik etmek için bilgi ortaklığını genişletmek.

Çok sayıdaki bildiriye yabancılarca erişilebilir yapmak için araştırma bildirilerinin İngilizceye tercüme edilmesini desteklenmektedir.

Önemli genel araştırma projeleri hakkında aylık uluslar arası seminerlerin plan ve programını yapar.

5) Dijital Devrime Etkinlik Yanlısı Cevap

Dijital araştırma bilgi sistemini kuruluşu:

Ekonomik bilgi ve araştırma verilerini dijitalize eder; özel bir veri tabanı inşa eder; araştırma personeli, araştırma enstitüleri ve hükümet, şirketler ve üniversiteler arasında anında gerekli bilgiyi veren bilgi alışverişini sağlayan bir internet sistemi kurar.

Bilgi DB yapısını etkin bir şekilde destekler ve halkın özel bilgiye girişini kolaylaştırmaya yardım etmek için bir online destek sistemi oluşturur.

Sistem değişimince oluşturulan yeni talepleri karşılamak için personel alımı ve eğitim ve öğretim fırsatlarının artması.

Talebe yönelik bilgi kaynağı

Ekonomik bilginin ve araştırma sonuçlarının ülke içi ve dışından enstitüler ve seçkin uzmanlarca toplanması, sınıflandırılması ve uygulanmasıyla anında gerekli bilgiyi veren bilgiyi temin eder.

Araştırma sonuçlarının daha hızlı yayılımı ve talebe bağlı değişen bilgi ve geniş yayılım sağlamak için resmi bilgi servisinin oluşturulmasını sağlar.

6) K.K.E.Yerel Politika Ve Yönetim Okulu'nun Kimliğini Tanımlama

Enstitünün araştırma işlevi ile mezun okulun eğitimsel işlevinin nakli ve birleşmesi için Yerel Politika ve Yönetim Okulu'nun özelleştirilmesi.

Sinerji etkisini en yüksek seviyeye ulaştırmak ve ulusun geçmiş, günümüz ve gelecek görüşlerinin yeterli anlayışıyla donanmış bir eğitimsel kurum olması amacıyla okulun Enstitü ile bağına sağlamlaştırır.

Okula uluslar arası kapsam ve işlev kazandırmak ve dünya ile ekonomik gelişiminde Kore'nin tecrübelerini paylaşmaya yardımcı olmak için okul müfredatını ve eğitim yöntemlerini dünya standartlarına ve dünyanın en iyi araştırmalarına adapte eder.

Ortaya çıkan uluslarla Kore'nin ekonomik gelişim tecrübelerinin daha iyi iletilebilmesi için Global Gelişim Öğrenme Ağını uygulanması.

Değerlendirme Ve Yönetim Sisteminin Etkinleştirilmesi:

Performansa dayalı ücret sisteminin güçlendirilmesi

Yapılan araştırmaların başarılarını gözler önüne sererek, insanları katılım için daha fazla teşvik eder ve adil bir araştırma rekabeti için ortam hazırlar.

Daha mükemmel başarıların kaybını karşılamak için KKE birliği ödülü oluşturur.

Araştırma değerlendirme sisteminin gözden geçirilmesi

Araştırma kurumları arasındaki işbirliği ve karşılıklı saygıyı teşvik etmek ve araştırmak kapsamı ve kalitesini arttırmak için detaylı inceleme sistemini tanıtır. OECD’de araştırmacının zamanının büyük bir kısmı meslektaş araştırmacıların yazılarını müzakeresine tahsis edilmiştir.

Birkaç dâhili uzman ulaşılabilir olduğunda ya da projenin öneminden dolayı çağrıldığında harici değerlendirmeleri ister.

Var olan yıllık maaş sistemi ve sözleşmeye dayalı kiralama sisteminin daha iyi işlemesi için devamlı olarak ücret sistemini gözden geçirir ve performans değerlendirmesinin verimliliğini ve adilliğini inceler.

8) Arttırılmış İş Ortamı ve Eleman Potansiyelinin Gelişimi

Daha mantıklı idare ve kurum yönetimi:

İdari otoritenin, bölüm ve kısım başkanlarının yönetimin ve ek kuruluşların yöneticilerinin yetkilendirilmesi yardımıyla, idare ve kurum yönetiminin daha fazla verimlilikle maksimum araştırma kapasitesinin kalitesini arttırır.

Araştırma personeline daha fazla özerklik ve sorumluluk vermek için, görev saatleri, kıyafet gereksinimleri ve iş seyahatleri gibi alanlara getirilen kısıtlamaları ve işlemlerin bitişini azaltır.

Araştırmada işbirliği içerisinde olan kişiler için uluslar arası işbirlikçi araştırmalar ve yurtiçi ve yurtdışı zihinsel faaliyetlere destek ve katılım sağlanacağına dair teminat verir.

Seçmeli eğitimi uygular ve eğitim fırsatlarını arttırır.

Enstitü içerisindeki çalışma ortamının yenilenmesi.

Bütçe sınırlandırmalarındaki eski ekipmanları yavaş yavaş değiştirir.

Bireysel çalışma alanını arttırmak ve daha uygun bir çalışma ortamı oluşturmak için bilgisayar odaları ve sekreterlik gibi desteklenen alanlarda OA mobilyasını tanıtır.

3.2.4 Kore Kalkınma Enstitüsü 2

Korea Development Institute 2 (KDI)

A. Kore Kalkınma Enstitüsü'nün 2005 Yılı Araştırma Hedefleri

Makroekonomik koşullar ve Kore ekonomisinin dengeli ve devamlı büyümesini sağlayacak motor genişmesi büyümesini analizleri hakkındaki araştırmayı güçlendirmek,

Gelişen kurumsal reform ve ekonomik yapının gelişmesinin sağlayacak ekonomik sistem hakkındaki araştırmayı genişletmek,

Ekonomik verimlilik ve eşit dağıtım sağlayacak sosyal bütünleşmenin ekonomik politikası hakkındaki araştırmayı genişletmek,

Diğer araştırma enstitüleri arasındaki müşterek araştırmayı hem ülke için hem de uluslar arası düzeyde genişletmek için global araştırma ağını güçlendirmek.

2005 Yılı Araştırmasının Genel Özeti

B. Ulusal Projeler

1- Yaşlanan nüfus yapısından türeyen ekonomik ve sosyal dalgalama etkisi ile ilgilenen politika tedbirleri hakkındaki araştırma

Proje Yöneticisi: MOON, Hyung Pyo, YOO, Gyeongjoon

Ekonomik büyüme, bankacılık, finans, istihdam, refah düzeyi gibi konuları içeren çeşitli alanlara büyük dalgalanma etkisi getirmek için yaşlanan nüfusun hızlı gelişimi tahmin edilir/ kestirilir.

Diğer ülkelerin politika önlemleri nadir ekonomik yapı ve sistemlerine göre değişiklik gösterir, bu yüzden Kore'nin uzun vadeli bir yaklaşım konusunda bağımsız araştırma ve sistem düzenlemesi yapması gerekmektedir.

2- Bilgiye dayalı ekonominin gelişimi hakkında araştırma

Proje Yöneticisi: SUH, Joonahae

Önemli bir görev olarak büyüme faktörü artışına bağlı yeni bir bilgi ve yenilik yeterliliği olduğu için, Kore'nin bilgiye dayalı ekonomisinin gelişim süreci hakkında kapsamlı bir araştırma yapmak için gelişmiş ülkelerin tecrübelerinin kullanılması gerekmektedir.

Yeni bir büyüme faktörünü orta vadeden uzun vadeli bir perspektif üzerinde araştırmak, diğer ülkelerle tarafsız olarak karşılaştırmalı analiz organizesi ve politika sezinlemelerini incelemek için Dünya Bankası ile müşterek bir araştırma yapmak mümkün olabilir.

C. Özel Araştırma Projeleri

Kore İçi İşbirliği İle İlgili Proje

1- Kuzey ve Güney Kore'nin değişen ilişkisine karşılık gelen ekonomik destek önlemleri.

Proje Yöneticisi: KIM, Joo-Hoon

Kore'nin ekonomik büyüme modeli gündün güne yeniliğe sürükleyici bir ekonomik modele dönüştüğü için, ekonomik yapıda kutuplaşmanın etkileri görülmektedir.

Yenilikçi performansı başta başa ekonomiye yayarken, yapısal dengesizliği düzeltmek için, SMEs'in yenilikçi yeterliliğini arttırmak ve büyümelerini güçlendirmek önemlidir. SME politikalarının kapsamlı bir açıklaması ve yeni politika önlemlerinin belirtilmesi gerekmektedir.

D. Genel Araştırma Projeleri

1- Orta-uzun vadeli politika önceliği ve mali yönetim.

Proje Yöneticisi: KOH, Young-sun, MOON, Hyung Pyo

2004 yılı Ulusal Mali yönetim planının resmi olarak açıklanmasıyla, hükümetin bütçe planlama metodundaki rolünün ve de ulusal yönetimin kapsamlı plan ve idaresinde büyük bir değişim beklemektedir.

Ulusal Mali Yönetim Planı'nın kurum ve desteği yardımıyla, ulusal ekonomi'nin yönetiminin kuruluşu ve aynı zamanda planlanan araştırma kapasitesinin güçlenmesine kesinlikle ihtiyaç duyulmaktadır.

2- Birleşik yönetim hakları konusunda araştırma: Deneysel analiz ve sistem bakım ve onarımının önemi.

Proje Yöneticisi: YOUN, Taehoon

M&A'nın düşmanlık ihtimali arttıkça, firmalar tarafından talep edildiği için kurumsal güvenlik önlemleri ve talep edilen koruyucu önlemlere daha çok odaklanılmıştır.

Kore'nin ekonomik durumunu, M&A düşmanlığını ve ekonomik etkileri dikkate almak gerekmektedir ki gelecekteki M&S politikalarını araştırmada ekonomik analizin sonuçlarını alt yapı olarak kullanırken, koruyucu ürünler ortaya çıkar.

3- İş çevresi gelişiminin düzenlemesi reformu konusunda araştırma:

Düzenleme etkisi ve iç çevresi dizini gelişimi analizi.

Proje Yöneticisi: CHUN, Hong-Tack

Büyüme potansiyelini güçlendirmek için, canlı ekonomik faaliyetlere zemin hazırlayan bir iş çevresi gerekmektedir, bu nedenle etkili iş çevresi oluşturmayı amaçlayan reformlar önemlidir.

İş faaliyeti konusunda çeşitli kuralların etkisini sistematik olarak tahlil edebilen iş çevresi dizini'nin gelişimi ile kanun reformunun değerlendirilmesinin hedefleri ve

performansı tahlil edilebilir ve kuralın devamlı değerlendirilmesi ve onarım ve bakımı yapılabilir.

4- Makroekonomik trendlerin tahmin ve tahlili

Proje Yöneticisi: CHO, Dongchu, KIM, Dongseok

Makroekonomik trendlerin devamlı tahlili ekonomik şartları değerlendirir ve aynı zamanda ekonomik denge istikrarını çizen makroekonomik politika yönü türer.

Yeterliliklerin tahmini ve ekonomik tahlilleri güçlendirerek, tam zamanında uygulanan makroekonomik politikanın kurulmasına daha çok katkıda bulunmak.

5- Makroekonomik modelleri kullanarak harici faktörlerin ekonomik dalgalanma etkisini tahlil etme.

Proje Yöneticisi: SHIN, Sukha

Dış faktörlerin neden olduğu makroekonominin dalgalanma etkisini tahlil ederek ekonomik tahminler yapmak ve ekonomik politikalar oluşturmaya katkıda bulunmak.

Ekonomik koşullarla ilgili hükümetin politika önlemlerinin verimliliğini arttırmak için yapısal ekonomik değişiklikleri yansıtan makroekonomik modelleri kullanarak dış faktörlerin neden olduğu ekonomik dalgalanmanın etkisini tekrar tahmin etmek.

6- Büyük firmaların yaptığı kolay yatırım türlerinin değişimi üzerine tahlil

Proje Yöneticisi: LIM, Kyung-Mook

Kriz sonrası muhafazakâr yatırımın etkileri, artış ve Çin'in çift yönlü ticaret ilişkileri, yabancı yatırımı arttırma ve Kore'nin büyük firmalarıyla ilgili diğer sorunların tahliline büyük bir gereksinim vardır.

Deneysel analizlerin yapımıyla, yatırım kararlarını ve büyük firmaların son zamanlardaki yatırım kolaylığı durgunluğunu etkileyen faktörlerin çeşitli verilerini kullanarak, daha iyi politika talimatları oluşturabilir.

7- Makroekonomik veri kullanarak toplam tüketim fonksiyonunun tahmini

Proje Yöneticisi: HUR, Seok-Kyun

Ulusal ekonomide ev içi tüketimin önemini tanıma çeşitli makroekonomik değişkenler, ekonomik tahminler ve ekonomik politika analizi yapımında temel veri olarak kullanılabilen toplam tüketim fonksiyonunu tahmin etmek için ulusal raporlar kullanılır.

Yaşlanan nüfus çağının gelmesi nedeniyle yaş yapısında hızlı değişimden kaynaklanan mali ve finansal politika etkilerinin tahlili için tüketim fonksiyonu yararlı olacaktır.

8- Mali politika dalgalanmasının gerçek ekonomiye etkisinin incelenmesi

Proje Yöneticisi: CHO, Dongchul

Mali krizden sonra, politika icrası hakkında sistemik araştırmanın yardımıyla mali politikanın etkinliğinin tahliline büyük gereksinim duyulmuştur ve yaygın kanalları artmaktadır.

Bu araştırma tam anlamıyla gelişmemiş sermaye piyasası hakkında talep oranı düzenlemesi, çeşitli nitelikte kısa vadeli sözde yatırım oranındaki değişimlerin sebep olduğu etkiler, fiyat değişiklikleri ve dalgalanmanın gerçek ekonomiye etkisini tahlil eder.

9-Finansal endüstri adil sermaye kanunu ve banka kredisi tutumu procucliacality çalışması.

Proje Yöneticisi: KIM, Hyeon-Wook

Finansal piyasada güçlenen adil sermaye kanunu dolayısıyla makroekonomik etkiler artmasına rağmen, günümüzde hiçbir sistematik araştırma yoktur.

Güçlendirilmiş adil sermaye kanununun bankalar, mali yönetim ve risk yönetimi üzerindeki etkileri konusunda yapılan tahlil tüketim ve yatırımı değiştirir. Makroekonomiye olan etkinin kanalı ve kapsamı.

10- Ev içi borçların yükselen trendi hakkında kapsamlı değerlendirme

Proje Yöneticisi: PARK, Chang

Ev içi borçların devamlılığı ve istikrarına olan ilgi arttıkça, büyük bir ekonomik risk faktörü olarak görülür, fakat sistematik ve deneysel değerlendirme hakkındaki çalışmalar ve politika yöntemleri günümüzde yetersizdir.

Kapsamlı bir analiz yardımıyla ev içi borçların yükselen trendi araştırılarak, ev içi borca uzun vadeli bir alternatif sağlamak ve aynı zamanda, Yeni Basel Sermaye İzni ve harici danışman çevresindeki değişikliklere hızlı cevap sağlayan politika yöntemi belirleyiniz.

11- Makro-finansal denetim biçimi

Proje Yöneticisi: KANG, Dongsoo

Mikro ve makro finansal tutarlılığın denetimini tamamlamak için bir müzakere faal olsa da, (Doğu Asya finansal krizinde) makro tutarlılık denetim biçimi henüz kurulmamıştır. Ancak kurulmak zorundadır.

Bir politika biçimi oluştururken finansal denetim otoritelerine rehberlik yapmak için, politikanın makroekonomi ve ekonomik değişkenliğinin etkisi gibi makro finansal politika hakkında kapsamlı bir tahlil gerekmektedir.

12- Makroekonomik risk uyarıcı model yapımı

Proje Yöneticisi: Jangryoul Kim

Gerçek ekonomideki finansal piyasa dengesizliği ve kesin değişiklikler arasındaki etkileşim baştanbaşa ekonomik bir riske neden olabileceği için, ikisi arasındaki ilişki ve bu ilişkiyi inceleyen bir sistem arasındaki ortak ilişkiyi anlamaya ihtiyaç vardır.

Finansal ve gerçek ekonomi bölümleri arasındaki bağa odaklanarak, daha iyi bir ekonomik tahmini sağlamak için gelen durumdan ayrılan çeşitli risk senaryoları altında finansal dengesizlik ve gerçek ekonomiyi analizi.

13- Yoksulluk hakkındaki analiz için bütünleşen makroekonomik modelin gelişimi

Proje Yöneticisi: KIM, Yong-seong

İşsizlik&ücret, vergi politikası ve sosyal refah politikasının gelir üzerine etkilerini inceleyerek, etkin bir yönden yoksulluk eğiliminin analizi.

Makroekonomik politika ve yoksulluk arasındaki ilişkiyi yolundan inceleyerek istikrarlı büyüme ve dengeli dağıtım yapısının oluşturulmasına katkıda bulunmak.

14- Ulus genelinde emekli maaşı için bir mali tahmin modelinin gelişimi

Proje Yöneticisi: KIM, Dongseok, MOOn, Hyung Pyo

Tam zamanında yapılan emekli maaşı reformlarının belirtilmesi yanında ulusal emekli maaşı finansal tutarlılığının devam eden incelemesi yardımıyla mali istikrar sağlayan yöntemler bulmak için tarafsız ve kesin emekli maaşı tahmin modelinin geliştirilmesine ihtiyaç duyulmaktadır.

Ulusal emekli maaşı tahmin modeli, uzun vadeli mali tahmin, dolaylı olarak belirtilen ulusal emekli maaşı borçlarını tahmini ve ulusal emekli maaşı yapısal reformu ve yaşlanan nüfustan türeyen dalga etkisi gibi koşul değişikliklerinin etkisi hakkındaki tahlili içeren çeşitli çalışmaların yapılmasında önemli bir altyapı rolü oynar.

15- Kaynak koruma endüstri yapısı ticareti için görev politikası

Proje Yöneticisi: KIM, Dongseok

Ekonomik şoku azaltmak ve istikrarlı ekonomik büyümeyi devam ettirmek için kesin deneysel tahlillerin araştırılması gerekmektedir. Ekonomi uluslar arası kaynak değerinin değişmesine karşı hassastır çünkü Kore'nin üretkenliği, tüketimi ve endüstriyel yapısı kaynak yoğunluğudur.

Doğal kaynaklar tüketim yapısı çeşitli istatistikler kullanılarak belirtilmelidir ve kaynak yoğunluklu endüstriyel yapıdan bir geçiş için politikanın biçimi incelenmelidir. Bu endüstriyel kurumlar tahlili ve çok bölümlü model tahmin sonuçları yardımıyla yapılmalıdır.

16- Büyüme IT yeniliği ve sosyal bünyeler arasındaki ortak ilişki hakkında araştırma.

Proje Yöneticisi: PARK, Joon-Kyung

Kore'nin ekonomik paradigma değişikliği uzun vadeli gelişim hakkında görüşün, bugünkü trendi etkileyen yeni akademik kapsamlı araştırması içinde gözlenmesi gerekmektedir.

Bu çalışma, teknoloji, piyasa, kurum ve yönetim gibi çeşitli faktörler içeren yeni bir yaklaşım ve yapısal çalışma yolu ile kapsamlı inceleme sürdürmek içindir. Bu yeni yapısal çalışma yenilikçi sistemin statik teknoloji karar teorisinden farklıdır.

17- Çin'in ekonomik büyümesi ve Kore ile artan ticaretin önemi

Proje Yöneticisi: WOO, Cheonsik

Çin ekonomisinin büyümesi hakkındaki temel bir analiz ve etkisi yardımıyla, Çin ekonomisindeki gelecekteki biçim değişikliklerini tahmin etmek için Çin'in endüstriyel yapı değişikliklerini belirtiniz.

Bu çalışma Kore ve Çin'in globalleşme süreçlerinde ortaya çıkan temel ekonomik meselelerin kapsamlı olarak tahliline ek olarak, dış ekonomi stratejimizin belirtilmesine temel bilgi sağlamak içindir.

18- Uluslar arası çalışma hareketinin ekonomik etkisi hakkındaki tahlil/analiz.

Kore'deki Yabancı İşçiler

Proje Yöneticisi: HAHN, Chinhee, CHOI, Yong-Seok

Ulusal ekonomiye olan yabancı işçi alımının etkilerini ve yerli işçilerin refah seviyelerini değerlendirerek ve tahlil ederek, uluslar arası insan gücü için bir politika biçimi ve yabancı işgücü doğrultusunda bölgesel bütünleşmenin stratejik konumu için malzemeler sağlanır.

Yabancı işçi alımının ekonomik etkisi tahlili hakkındaki ilk araştırma çalışma piyasasının kısmi dengeli yaklaşımı ve uluslar arası ticaret ve büyüme teorisine dayanan genel denge yaklaşımı yolu ile olan etkinin bir tahlilini içermelidir.

19- Ortak yönetim yapısı ve ortak performansın müşterek ilişkisin hakkında inceleme/çalışma.

Proje Yöneticisi: CHO, Sung Bin

Yönetim yapısının ortak ilişkisinin etkileri üzerine olan analizin tüzel performansı hakkında bireysel yönetim yapısının etkileri üzerine yapılan çalışmaların ve bütün sistemin ortak performansının karşılaştırılması yoktur.

Ortak performansın kapsamlı bir analizi yardımıyla var olan sistemin geliştirilmesinde temel yöntemin belirlenmesi için verinin sağlanması gerekir. İç/dış yönetim yapısını araştırarak ve ortak ilişkiyi belirterek, bu başarılabilir.

20- Ticaret itirazı sınırlandırmaları hakkında ekonomi analizi ve yasal ilkeler.

Proje Yöneticisi: LEE, Jae-Hyung

Ticaret sınırlandırması yalnızca ilgili partinin ticari haklarını ihlal etmekle kalmaz, aynı zamanda rekabeti engeller ve piyasa hâkimiyeti çalışması için bir yöntem olarak kullanılır. Bunun yanında, bu alanlardaki detaylı çalışmalar çok kısıtlıdır.

Rekabet politikasında ticaret itirazı sınırlandırmalarını tanımanın, ticaret itirazı sınırlandırmalarının yasal ilkeleri, ekonomik etkileri ve gereken cezaların tahlili Adil Ticaret Kanunu ve gerekli ekonomik etkilerin artmasına katkıda bulunur. Ayrıca, rekabet politikası içinde ticaret itirazı sınırlandırmalarının tanınmasıyla kanun geçerlilik muhakeme kriterlerini tahlil ederek ilerlemeye daha fazla ilave yapabiliriz.

21- Ekonomi düzenleyicisi olarak mali politikanın rolü hakkında deneysel çalışma

Proje Yöneticisi: LEE, Sam-Ho

Son günlerdeki ekonomik durgunluk etkin ve kesin mali politika ihtiyacını açığa vurur ve bu nedenle ekonomik dönem dalgalanması ile ilgili mali politikanın etkilerine olan ilgi artış gösterir.

Bu çalışma, çeşitli işaretlerin mali politika çalışmasını nasıl etkilediğini gösterir ve mali politikanın ekonomik dengeleme yöntemi olarak uygun bir şekilde kullanılıp kullanılmadığını detaylı olarak inceler.

22- Yerel yönetimler için performansa dayalı bütçe sisteminin tanıtımı hakkında çalışma

Proje Yöneticisi: ROH, Kee Sung

Toplam bütçe dağılım-otonomi sisteminin ilk kez tanıtılmasından bu yana, performans yönetimi bütçe yönetiminde önemli bir sistem olarak tanınır.

Amaç, performans bütçe sisteminin tanıtımı yardımı ile yayılan yerel yönetimlerin mali verimliliğini artırmaktır. Hedef, dışa açılma hızla yayılırken ve yerel yönetimlerin mali otonomisi artarken, yerel yönetimlerin bütçe idaresi ve etkili yönetimidir.

23- Risk analizleri ve sosyal altyapı özel yatırım projeleri yönetimi hakkında çalışma

Proje Yöneticisi: SHIM, Sangdal

Daha fazla ücret tahlilli ve etkili reklâmın yapılabilmesi için sosyal altyapı ile ilgilenen özel yatırım projelerinin çeşitli risk faktörlerinin bir dereceye kadar değerlendirilmesine ihtiyaç duyulmaktadır.

Çeşitli risk önlemleri ve uygulama yöntemleri sunularak, özel sektör yatırımı olan projenin kesin değerlendirmesi ve verimli proje ilerleme sisteminin uygulanabilmesi için, uygun riskle paylaşım sistemi ve risk yönetim sistemi hazırlanabilir.

24- Mali projeler sistemi değerlendirmesini günümüzdeki düzeyi ve gelişim süreci

Geçmişte büyük yapı projelerinin değerlendirilmeleri yapıldı, bunun yanında, günümüzde artan bilgilendirme projelerindeki artışla birlikte program-merkezli bir değerlendirme sistemine ihtiyaç duyulur. Bu nedenle, değerlendirme seviyesi metodolojisi ve uygulamasının acil olarak yapılması gerekir.

25- Hükümete bağlı kuruluşlar için hükümetin yönetim politikası hakkında araştırma

Proje Yöneticisi: SUL, Kwang Eon

Halkın bakışını ve hükümete bağlı kuruluşların yönetim verimliliğini arttırıcı bir politika önlemi olarak, hükümet ve bağlı kuruluşlar arasındaki yönetim metodu ve kurulması ilişkisine ihtiyaç vardır.

Plan bu alanda bir kurum kurmak ve gelişmiş ülkelerin araştırma yöntemlerini düzenleyerek ve anketler yaparak, bağlı kuruluşların verimli yönetimi için standart politika yöntemleri sağlamaktır.

26- Anlayışlı Kore firmaları ve piyasa ekonomisi gelişimi

Proje Yöneticisi: LIM, Wonhyuk

Son günlerdeki Kore firmalarının artan olumsuz halk imajı firmaların yatırım aktiviteleri, ekonomik politika ve hükümetin neden olduğu reforma zarar vermede önemli bir etken olabilir.

Bu çalışma, bilimsel yöntemlere dayanan duygusal problemler için çözüm yolları arar ve arabuluculuk fikri, tüzel strateji ve sistematik politika tecrübelerinin yardımıyla çözüm bulmak için daha fazla çabalar.

27- K.K.E. – E.W.C. müşterek çalışması

Proje Yöneticisi: KIM, Joo-Hoon

Kore Kalkınma Enstitüsü (K.K.E.) ve Doğu Batı Merkezi (E.W.C.) Kore'nin temel ekonomik sorunları hakkında çalışmalar yaparlar.

Çözülebilir ekonomik sorunlar hakkında KDI çalışanları ve dünya çapındaki uzmanlar arasındaki bilgi değiş-tokuşunu aktif bir biçimde destekleyerek KDI'nın araştırma yeterliklerini güçlendirir.

3.2.5 Kore Kalkınma Enstitüsü 3

Korea Development Institute 3 (KDI)

A. Ulusal Mali Yönetim Planının Kuruluşunu Destekleme Projesi (NFMP)

Business To Support The Establishment Of A National Fiscal Management Plan (NFMP)

B. NFMP'nin Özgeçmişi Ve Gereksinimleri

Gelecek bütçeleme süreci, Ulusal Mali Yönetim Planı'nın 2004'teki açılışı ile çarpıcı biçimde değişecektir.

Her yılın var olan bütçesinden ayrıldıktan sonra, plan ortalama süreç için mali yönetim hedefleri ve stratejileri oluşturmak için yapısal bir çalışma yapacaktır.

Genelden – özele bütçeleme yönteminin tanıtımı ile bütçenin genel bir dağıtım miktarı bütçesinden, özerk bütçeleme yöntemine dönüşmesi bekleniyor.

NFMP'nin sunduğu politika önceliklerine dayanarak, kaynakların stratejik bir şekilde dağıtım bekleniyor.

Mali kaynak dağıtımının verimliliği, özel yıllık gider planlarının birleşimi ile bölüm ve bakanlık tarafından sunulacak arttırılır.

Değerlendirme süreci, her bakanlığın bütçe yönetimindeki özerkliğin yayılması yerine, performans yönetiminin tanıtılması ile arttırılacaktır.

Mali giderlerin çıktısı ve girdi merkezli olmayan kontrole dayanan bir yönetim sistemi kurulacaktır.

NFMP'nin bütçeleme sürecinde, öncelikleri verilen önemli bir yöntem olması bekleniyor.

Gelecek 5 yılki büyüme tasarlaması, sektörün mali kaynağı ve önemi mali projenin gider hacmi mali yönetim için temel bir yapısal iş olarak kullanılabilir.

NFMP ulusal ekonomi ve ekonomik ve sosyal olayları içerdiği düşünülen çalışmalarını için bir ozalit kopya işlevi görecektir.

NFMP'nin ulusal politika önceliklerine ek olarak, farklı faiz düzenlerinden çeşitli görüşlerin tanzimi yardımıyla kapsamlı bir şekilde oluşturulması gerekmektedir.

İnsan gücü ve teşkilat sınırlamaları gibi, NFMP sorumlusu yönetim hakkında bazı sınırlar olabilir.

Plan oluşturulurken, makro ekonomiler, mali görüş, sektörün bütçe çalışmaları ve giderlerin belirlenmesi hakkında kapsamlı bir araştırmanın yapılması gerekmektedir.

Bunu yapmak için, hükümetin araştırma yeterliliğini, hükümet destekli araştırma kuruluşlarını, akademik çevreleri ve bireysel uzmanları kapsayabilecek organik bir kurumun kuruluşuna ihtiyaç vardır.

C. NFMP'nin Hedef Ve İşlevi

1) İşleri Destekleme

İş desteği kuruluşunun hedefi (Artık Supporting Business olarak biliniyor) Bütçe Planlama Bakanlığı ile yakın ilişkisini sürdürürken, NFMP'nin oluşmasına yardım etmektir.

NFMP'nin kuruluşu için temel araştırmayı düzenleyecek ve uygulamaya koyacak bir sisteme gereksinim vardır.

Bu hükümet araştırma kuruluşları ve bireysel uzmanları içeren bir yardımcı araştırma sisteminin kuruluşunda bir köprü görevi görecektir.

2) Temel İşlevler

Supporting Business'in Temel işlevleri aşağıdaki gibidir:

Makroekonomi, yıllık mali gider ve gelir tahminleri,
Orta vadeli mali yönetim araçları ve mali strateji hakkında araştırma,
Her mali sektörün bütçe talebi analizleri (Sosyal-ekonomik gelişim ve genel yönetim)
ve giderlerindeki verimliliği arttıracak yöntemler hakkında araştırma,
Her mali sektör için politika önceliklerinin tanzimi hakkında araştırma.

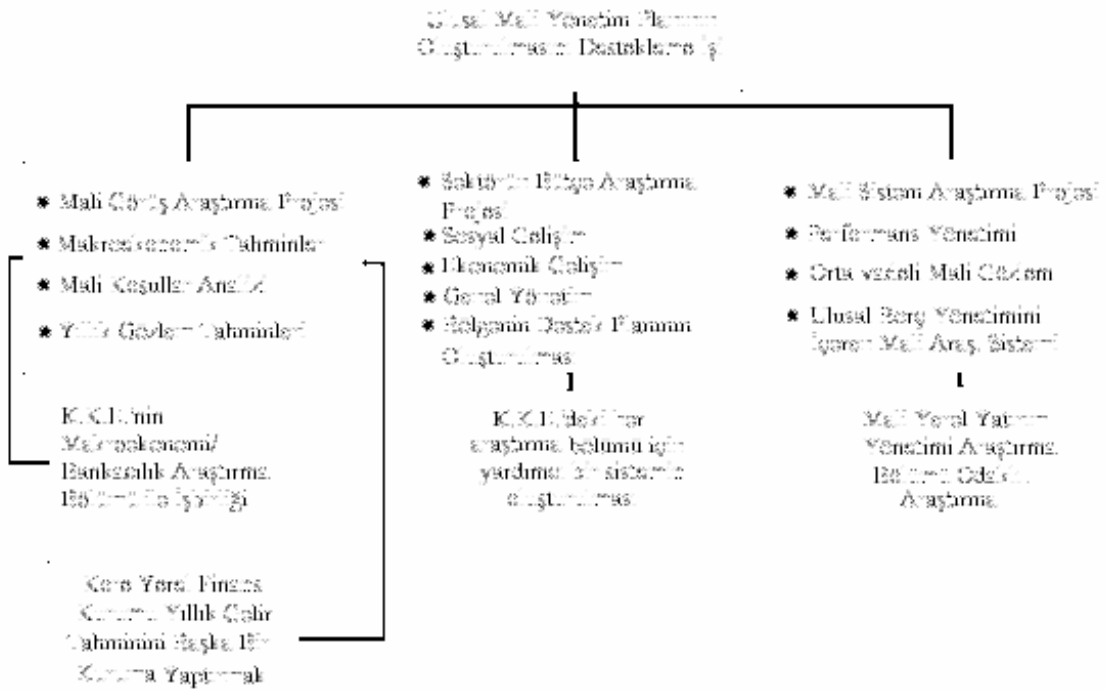
D. Kurumsal Sistem ve Organizasyon Şeması

A- Kurumsal Sistem

Kurumsal bir sistemin, Mali Yerel Yatırımı Yönetim&Araştırma Bölümü bünyesindeki kurumları desteklemek için biçimlendirmesi gerekmektedir.

Kurumun Makroekonomiler, Bankacılık ve Kore Yerel Finans Kuruluşunu içeren bir araştırma bölümü ile yardımcı bir sistem altında işletilmesi gerekmektedir.

Supporting Business Kurumsal Tablosu

Kaynak: http://www.kdi.re.kr/kdi_eng

Şekil 3.6. KDI Kurumsal Sistem Şeması

E. Her Projenin Temel Görev Ve Fonksiyonları

1) Araştırma Projesi: Mali Görüş

Orta-vadede makroekonomik görüş (günümüz ve gelecek 3 yıl):

Kore ve yabancı ekonomilerine temel makroekonomik değişkenlerini tahmin etme.
K.K.E.'nin Makroekonomi – Bankacılık Araştırma bölümü önemli bir rol oynayacak.

Orta-vadedeki ekonomik tahmin, yıllık bir makroekonomik tahmin yönteminin oluşturulmasıyla uygulanabilecek:

Maliye Bakanlığı, Kore Bankası ve özel araştırma kuruluşlarıyla birlikte yardımcı bir sistem oluşturma.

Mali Koşulların Analizi/Tahlili:

Orta ve uzun vadeli mali talebi araştırılıp, mali gider öncelikleri değiştirilir ve uygulamaya konulur.

Ulusal borç yönetimini içeren, orta-vadeli mali strateji politikasının yanında mali koşulları ve risk faktörlerinin de tahlil edilmesi beklenir.

Planlama ve Bütçe Bakanlığı, Maliye Bakanlığı ve Kore Yerel Maliye Kurumu ile yardımcı bağlar kurma.

Yıllık mali gelir tahminlerinin sezinlenmesi:

2006 yılı yıllık mali gelirin ve orta vadeli yıllık mali gelirin tahmini.

Kore Yerel Maliye Kuruluşunun Yıllık Mali Gelir Tahmini Takımını başka görevlerde kullanma.

2) Sektör bütçe araştırması projesi.

Temel sektör, gider verimliliği, arttırma yöntemleri ve gider öncelikleri işbirliğine yapılan bütçe talebi çalışmaları hakkındaki araştırma her yıl yapılacaktır.

Sosyal Gelişim: Sosyal refah düzeyi, sağlık hizmetleri, iş, eğitim ve çevre unsurlarını içerir.

Ekonomik Gelişim: SOC, R&D tarımsal yardım, küçük ve orta düzeydeki işlere mali destek.

Genel Yönetim: Bölge Yerel Maliyesi, ulusal önlem giderleri ve çalışma harcamaları.

Bu projeden çalışmalar her alana göre yerel ve özel sektörlerden ortak araştırma ekipleri tarafından yapılırken, politika yöntemleri oluşturulacak.

Planlama ve Bütçe Bakanlığı, Maliye Bakanlığı, diğer ilgili bakanlıklar, ilgili araştırma kuruluşları ve akademik uzmanlardan oluşan görevlilerle araştırmacılar ekipler halinde çalışacaklar.

Proje yöneticileri öncelikle K.K.E. ve Planlama ve Bütçe Bakanlığı'ndan görevlilerden oluşan araştırma kurulu ile birleştirilecekler. Harici uzmanlar gerektiğinde kullanılacaklar.

Her alandan Araştırma sonuçları yıllık rapor şeklinde Planlama ve Bütçe Bakanlığı'na sunulacak.

3) Mali sistemi araştırma projesi

Bu projede, MTEF ile ilgili farklı sistemler için politika geliştirilmesi hakkında araştırma yapılacak.

Kapsamlı araştırma, performans yönetimi, orta-vadeli mali sistem ve ulusal borç konularını içeren mali yönetim riski hakkında yapılacak.

Kapsamlı araştırma, Planlama ve Bütçe Bakanlığı işbirliği ile çözüm bekleyen sorunlar hakkında yapılacaktır.

Çalışmalar, gelişmiş ülkelerin sistemleri, bilgileşim durum analizleri ve uluslar arası kurumlarla yapılan ortak araştırma yardımıyla uygulanacaktır.

4) Bağımlı Kuruluşlar araştırma projesi

Bağımlı kuruluşların ilerleme politikası ve yerel anonim şirket yönetim sistemi.

Kuruluşların verimli işletilmesini geliştirmek için kullanılan, kadro sistemleri dâhil, yöntemleri araştırın.

Bağlı kuruluşların bütün yönetim sistemini geliştirmek için kullanılan yöntemleri araştırın.

Yeterlilik ve yeniden yapılandırma ihtimallerinin işlevleri ve sınırlamalarını inceleyin.

Değerlendirme ile ilgili bilgi kaynağı ve yönetim değerlendirme uzmanları topluluğunu içeren bir yönetim değerlendirmesini destekleyin.

Yerel Yatırım Yönetimi Projesi

Proje Hedefi

Öncelikle bir değerlendirmeyi (fizibilite çalışması), ara yönetimi (temel yatırım projeleri için toplam proje maliyetini ve yönetim talimatlarının gelişimin gözden geçirin) ve takip eden değerlendirmeyi (bitmiş mali projeler yardımıyla ilerlemenin uygulanabilirliği ve projenin geri dönme oranını bir ex-post facto edasıyla kontrol etmek için bir değerlendirme sisteminin oluşturulması) güçlendirmek.

Proje Detayları

Araştırma (Çalışma)

Araştırma önce-uygulanabilirlik (fizibilite) çalışması, toplam proje maliyeti yönetimi, takip eden değerlendirmenin metodolojisi ve analiz için talimatlar konuları hakkında istikrarlı bir biçimde yapılacak.

Önce-uygulanabilirlik metodolojisi çalışması daima desteklenecek ve çalışma yeni proje araştırma yöntemleri ve tüm projenin etkin yönetimi konuları hakkında yapılacaktır.

Önce-uygulanabilir çalışması: Var olan analiz talimatlarının ve kültür&bilim, sağlık ve dijitalizasyon çalışması analizi için yeni talimatlar konulu çalışmanın düzeltilmesi ve desteklemesi.

Yerel projenin bütçe yönetim verimliliğini arttırmak için politika: Faal performans ve ardından gelen tüm proje maliyet sistemi gelişim yöntemlerinin değerlendirilmesi, yapım için kaynak fonun belirtilmesi ve yapım uygulanabilirliğinin yeniden doğrulanması konuları hakkında çalışma/araştırma.

Çalışma/Araştırma

Önce-uygulanabilirlik çalışması ve takip eden değerlendirme somut projeler için uygulanmalıdır.

Önce-uygulanabilirlik çalışması: Bu çalışma, K.K.E. tarafından yapılan araştırma görevleri ve diğer görevleri başka kurumlara yaptırma olarak sınıflandırılacaktır. Ayrı bir yönetim ekibinin, başka kurumlar tarafınca yapılan (outsourcing) görevleri sistemli bir şekilde denetlemesi/yönetmesi gerekmektedir.

Dijitalizasyon çalışması için önce-uygulanabilirlik araştırması: Dijitalizasyon için bütçe arttıkça, verimli dağıtımına olan ihtiyaçta artar. Verimsizlikler ve atık unsurları araştırma ihtiyacı dijitalizasyon projesinin özelliklerine göre önceden artar. Planlama ve Bütçe Bakanlığı, tahmini toplam proje maliyetinde yaklaşık 10 milyar Wonluk yeni ve devam eden projeler için bir önce-uygulanabilirlik çalışması yapmayı planlar.

Caddeler ve otoyol sektöründe önce uygulanabilirlik araştırması için hedef projeler: ulusal otoyollar, çevre yolları ve bölgesel destekleyici yollar için yapılan projeler 5 yıllık Orta-vadeli Yatırım Planına (önce-uygulanabilirlik çalışmasından önce açıklanan) yansıdığına araştırmanın yapılmasına karar verilmiştir. Bunu yanında, bu projeler günümüzde tamamlandığında, bir projenin yapılıp yapılmayacağına dair, önce-uygulanabilirlik araştırması doğrultusunda bir hüküm verilmesi gerekmektedir. Kore Denetleme Kurulu ve Audit'in yukarıda bahsedilen projelerle ilgili herhangi bir soruşturma yapmasının gerektiği günümüz işaretlerindedir.

Uygulanabilirliğin yeniden doğrulanması: Proje uygulanabilirliği yeniden doğrulanması 2005 yılının başında artacak ve yoğunlaşacaktır. Kabine heyeti, 6 Ocak 2004'te, 2005'te uygulanan daha fazla güçlendirmeye karar vererek, uygulanabilirlik yeniden doğrulanması için standart bir kanun tasarladı.

Önce-uygulanabilirlik araştırmasının beklenen etkileri:

Önce-uygulanabilirlik araştırması, ilgili projelerine uygulanabilirliği ve ulusal ekonomi&politika uygulanabilirlik değerlendirmesi, özetlenen ekonomik verimlilik analizi, mali kaynak sağlanması hakkındaki yeterlilik politikası ve uygun yatırım dönemi araştırması konuları üzerine karar vermek içindir.

Uluslar arası Gelişim Döviz bozdurma Programı IDEP

- Uluslar Arası Seminerler
- Bölgesel İşbirliği Projeleri
- Dünya Bankası ile Ortak Projeler
- IDEP Erişim Ağını Kurulması.

Ekonomik Bilgi Merkezi (CEI):

Ekonomik politika ve ekonomik eğitimle ilgili farklı formüllerin gelişimini açıklama.
Öğretmenler için ekonomik eğitim ile ilgili seminer ve toplantıların düzenlenmesi.
Ekonomi ile ilgili konularla ilgilenen TV ve radyo programcılarının desteklenmesi.

Kore Ekonomisi ve Global Ekonomi hakkında Görüş Anketleri

Ekonomik meseleler ve halkın ekonomiyi algılama gücü hakkında halk görüşlerini toplanması.

Ülke içi ve yabancı medyanın ekonomi söylemlerinin analizi.

Ekonomik Politika Bilgisinin Dağıtımı:

CEI'nın bilgisayar ağının yardımıyla ekonomik politika bilgisinin dağıtımı.

Mülimedya memnuniyetinin artışı.

Ekonomik Bilgi Merkezinin yardımıyla ekonomik politika bilgisinin dağıtımı.

Ekonomik Bilgi hakkındaki aylık-haftalık dergilerin yayımlanması:

Aylık ekonomik bilgi dergisinin, Ulusal Ekonomi (Korece) yayımlanması.

Aylık ekonomik trendler dergisinin, Ekonomik Bülten (İngilizce) yayımlanması.

Yarı-yıllık (yılın 6 ayında yayımlanan) Ekonomik Eğitim dergisinin yayımlanması.

3.3 Ekonomik Kurumlar ve Enstitülerin Ülke Kalkınmasındaki Rolü

Doğu Asya ülkelerinin kalkınmasındaki temel unsurun 'eğitime verdikleri önem' olduğu konusunda tüm araştırmacılar ve gözlemciler hemfikir. G.Kore'nin üretim alanında çalıştırılan işgücünün okur-yazarlık oranı %100. Teknik eğitim uzun yıllardır desteklendiği için, genellikle teknik formasyonda güçlü. Yönetici ve mühendis kadrosu ise çok iyi eğitilmiş. Eğitim seviyesi ücretlere yansıdığı için, ailelerin çocuklarını eğitime arzusu çok güçlü ve bu amaçla yapılan tasarruflar da önemli boyutlarda (Kozlu, 1999: Ss.124-126).

G.Kore, dünya teknolojisine (teknolojinin geldiği noktaya) yetişmeyi ve özellikle de jenerik teknolojilere egemen olmayı odak noktası alan, uzun vâdeli, ulusal bir stratejiye sahiptir ve sanayi, eğitim ve Ar-Ge konusunda bu stratejinin gereklerine göre belirlenmiş, tümleşik bir teknoekonomi politikası izlemektedir (Göker, 2004: s.12). Hızlı endüstriyel ve ekonomik gelişme için gereken insan gücünün yetiştirilmesi ve kalifikasyonun sağlanması açısından Kore'nin gelişmesinin özünde eğitim yatmaktadır. Kore'nin uluslar arası pazarlarda rekabet edebilmesini teminen firmaların ar-ge faaliyetleri, vergi ve kredi teşvikleriyle devletçe desteklenmektedir (Karabiber, 1997: s.11).

G. Kore'nin sanayileşme atılımında devletin ağırlığı yadsınamaz. Ancak, bu ağırlık mülkiyet kanalı ile değil bürokrasinin etkinliği sayesinde kendisini gösteriyor. Devlet otoriter bir yapıya sahip, kırsal kesimi mutlu ve muhafazakâr tutmak için yaygın sübvansiyonlar uyguluyor. Büyük holdingler arasında ihracat yarışı devlet bankaları kanalı ile yönlendiriliyor. Ülkenin gücünü büyütmek isteyen bürokratik kadro ile kârlarını azami düzeye çıkarmak isteyen iş çevreleri birlikte uyum içinde çalışıyor (Kozlu, 1999: s.107).

Bu atılımda sadece imalât yeteneğini yükseltmek değil; yeni ürün, sistem ya da üretim yöntemleri tasarlayıp geliştirmede de yetkinlik kazanılması, ulaşılması gereken stratejik bir hedef olarak öne konmuş ve sanayinin, söz konusu teknolojik inovasyon yetkinliğini kazanırken karşılaştacağı bilim ve teknoloji eksiğini "Ar-Ge açığını" kapatma görevini, kurduğu araştırma enstitüleri ile devlet üstlenmiştir. Herhangi bir enstitünün desteği, ilgili sanayiler ihtiyaç duydukları sınaî araştırmaları kendileri yapacak düzeye gelinceye

kadar sürmekte; o noktaya gelindiğinde, bu kez enstitü o sanayilerin gelecekteki teknoloji ihtiyaçlarını karşılayacak ileri araştırmalara ya da başka teknolojik ihtiyaç alanlarına yöneltilmektedir. Araştırma enstitüleri kurma süreciyle eşzamanlı olarak, gerek bu enstitülerin gerekse sanayinin gereksinim duyacağı beyin gücünü sağlamak üzere de, ARGE ile tümleşik eğitim-öğretim programları yürürlüğe konmaktadır (Göker, 2004: Ss.144–145).

G. Kore, uzun vâdeli bir teknoekonomi stratejisi izlenmesi gerektiğini, gelişmekte olan pek çok ülkeye göre çok daha erken tarihlerde kavramış ve bu stratejide, devletin üstleneceği rolü, kendilerine özgü koşulları dikkate alarak iyi tanımlamıştır. Anılan stratejiyi, teknolojinin kökten değişmekte olduğu bir dönemde, devletin yol göstericiliğinde belli bir kararlılık, süreklilik ve sistematik bir bütünlük içinde sürdürmeleri, bu ülkeye yadsınamayacak bir üstünlük sağlamıştır. G. Kore'nin, bugünkü dünya sistemi çerçevesinde, uluslararası işbölümündeki konumunu iyileştirme yönünde ciddi bir mesafe kat etmiş olduğunu ve uluslararası sınaî üretim bantlarının teknoloji yoğun ucuna doğru önemli bir ilerleme göstererek, ciddi bir başarı da elde ettiğini teslim etmek gerekir. Aşağıdaki veriler bunun kanıtıdır:

– 48 milyon nüfuslu G. Kore'nin 2002 yılındaki GSYİMH'sı 476,6 milyar USD'dır.

– Fert başına düşen GSYİMH yaklaşık 10 bin USD'dır.

– 2002 yılındaki GSYİMH'nın %4'ü tarım; %41'i imalât sanayi; %55,1'i ise hizmetler sektöründen sağlanmıştır.

– G. Kore 2002 yılında, 162,5 milyar USD'lık ihracat; buna karşılık 152,1 USD'lık ithalât yapmıştır.

– Enformasyon ve telekomünikasyon ürünlerinin ihracattaki payı 41,1 milyar USD'dır (toplam ihracatın yaklaşık %25'i).

– Enformasyon ve telekomünikasyon sanayinin 2001 yılında yarattığı katma değer GSYİMH'nın %13,4'üne ulaşmıştır.

- G. Kore yarıiletken sanayi, üretim rakamları açısından dünya üçüncüsüdür ve yarıiletkenler, G. Kore'nin son 10 yıldaki ihracatının başlıca kalemlerinden biridir.
- Mobil telekomünikasyonda bir dünya lideri olan G. Kore 2001 yılında 10 milyar USD'lık mobil telefon ihraç etmiştir.
- G. Kore elektronik eşya üreticisi olarak dünya dördüncüsüdür. Samsung, LG ve Daewoo gibi Kore firmaları sayısal TV ve ekran konusunda kilit teknolojileri ellerinde tutmaktadırlar.
- G. Kore oto sanayi, 2002 yılındaki 3,150 milyonluk toplam üretim rakamıyla dünyada beşinci sıradadır.
- G. Kore çelik sanayi çıktıları açısından dünya beşincisidir.
- Gemi inşa sanayi 1999 ve 2000 yıllarında dünyadaki toplam gemi siparişlerinin sırasıyla %40,9 ve %45,8'ini alarak dünya sıralamasında en üst noktaya oturmuştur. 2001 yılında aldığı siparişler açısından Japonya'nın ardından ikinci sıradadır.

Bazıları, G. Kore'nin elde ettiği sonucu, ABD'nin ve liderliğini yaptığı sistemin, tahmin edilebilecek siyasî nedenlerle, bu ülkenin kalkınması için sağladığı desteğe bağlama eğilimindedir. Ama, gerçek şudur ki; "1960'tan sonra G. Kore az miktarda resmî kredi ve yardım aldı; ülkeye az miktarda dolaysız yabancı sermaye yatırımı oldu; (miktar olarak söylemek gerekirse) 1978'e kadar toplam bir milyar dolar kadar yabancı sermaye girişi oldu. Dış kredi kullanımı dış sermaye piyasalarından alınan ticarî nitelikli kredilere dayandı. Başka bir deyişle, G. Kore'nin başarısı ne bol miktarda dış resmî kredi ya da yardıma, ne de dolaysız yabancı sermaye yatırımlarına bağlı oldu. Hiçbir ülkeyle tavizli ticaret anlaşması da olmadı (Ancak, G. Kore, diğer yeni gelişmekte olan ülkelerle birlikte 'genel preferans sistemi' tavizlerinden yararlandı)".

Bazılarıysa, G. Kore'nin başarısında, ülkenin yakın geçmişteki siyasî rejiminin yarattığı ortamda, bütün üretim faktörlerinin mutlak olarak denetlenebilmesinin, örneğin, işçi ücretleri üzerinde kurulan denetimin, büyük payı olduğu kanısındadırlar. Bu sav

bütünüyle yadsınamaz; ama anımsanmalıdır ki, aynı dünya sisteminin bir başka parçası olan Türkiye'de, benzer siyasî konjonktürün 1980'li yıllarda sağladığı "avantajlar" G.Kore'de alınan sonuçları yaratmamıştır. Onun içindir ki, G. Kore'nin, uluslararası işbölümü açısından sağladığı başarının nedenleri araştırılırken, izlediği, uzun dönemli teknoekonomi politikalarının ve bu politikaların ardındaki ulusal motivasyonun oynadığı rol iyi değerlendirilmelidir (Göker, 2004: Ss.159–174).

SONUÇ

Sonuç üç bölümden oluşacaktır. Birinci bölümde çalışmanın özeti verilecek, daha sonra çalışmada ortaya konan çarpıcı bulgular sıralanacak ve son olarak başka çalışmalar için önerilerde bulunulacaktır.

Özet

Yeryüzüne geldiği ilk andan itibaren insanoğlu doğaya hükmetmek ve doğada karşılaştığı engelleri aşmak istemiştir. Bunu başarabilmek için de çok çeşitli yöntemler denemiştir. Bu durum günümüzde de şekil değiştirerek varlığını korumaktadır. İnsanlık hala doğaya egemen olmayı istemekte ve bunun için çaba sarf etmektedir. Bu süreçte insan en çok teknolojiye faydalanmakta ve sürekli teknolojik gelişim ve değişimlerin peşine düşmektedir.

Teknoloji hayatın her alanında karşımıza çıkmaktadır. Teknolojik gelişmelere ayak uydurabilen ülkeler özellikle ekonomik olarak güçlerine güç katmakta ve dünya genelinde söz sahibi olabilmektedir. Bu her ülke açısından hedeflenen ve sahip olunmak istenen bir güçtür. Ancak bazı ülkeler bunu başaramamakta ve gelişimlerini tamamlayamayıp hem teknolojik hem de ekonomik anlamda ülkelerarası rekabette uzak kalmaktadır.

Bilim ve teknoloji Lederman'ın deyiimiyle "birbirini karşılıklı olarak dokuyup çoğaltırken" ikisi arasındaki sınır belirsizleşmiş, iç içe geçmiş ilişkiler ve karşılıklı etkileşim, reel üretim sürecinde teknoloji talebinin odağı olan sanayi kesimiyle, bilim dünyasının odağındaki üniversiteyi birbirine her geçen gün biraz daha yaklaştırmış ve bağımlı hale getirmiştir. Ekonomide ihtiyaç duyulan yüksek becerili işgücü yetiştirmek ve bilimsel araştırma sonuçları elde edip bu sonuçları sanayide uygulamak çağımızda üniversitelerin üstlendiği en temel görevler haline gelmiştir. Hangi bilgiler öğrencilere öğretilecek? Hangileri üzerinde daha çok çalışma yapıp ilerleme sağlanacak? Bu

kararları veren üniversiteler toplumun geleceğine yön vermede etkili ve kararların sonuçları itibariyle de ülke kalkınmasında önemli rol oynayan kurumlar olarak karşımıza çıkmaktadır.

Araştırma merkezleri de giderek artan bir öneme sahip olmaya başlamıştır. Bilim ve teknoloji alanında gerekli olan bilgilere üniversitelerde ulaşan bireyler, bu bilgiyi Araştırma Kurumlarında yaptıkları çalışmalar sayesinde pratiğe dökme imkânı bulabilmektedir. Uygulama imkânı bulan teorik bilgi hem daha kalıcı olmakta hem de hatalarından arınarak mükemmelleşme sürecine girmektedir.

Üniversiteler ve Araştırma Merkezleri yalnızca bireyler açısından değil özellikle ülkeler açısından önem arz etmektedir. Araştırma faaliyetlerine önem veren ve bu faaliyetlere yatırım yapan ülkeler her açıdan kazançlı çıkmaktadır. Yapılan bu faaliyetler ve yatırımlar sayesinde ülkedeki donanımlı üniversiteli bireyler bilgi birikimlerini kullanabilmekte, paylaşılabilmekte ve uluslar arası platformda kendilerini gösterebilmektedir.

Güney Kore üniversiteler ve Araştırma Kurumlarına verdiği önem ve bu sayede birçok alanda sağladığı kazanç ile örnek bir ülkedir. Yeni kurulmuş bir ülke (1948) olmasına ve gelişimini henüz tamamlamamasına rağmen, ülke üniversitelere yüklediği misyon ve araştırma – geliştirme faaliyetlerine yaptığı yatırımlarla dikkat çekmektedir. Ülke bünyesinde kurulan araştırma kurumları, ülkenin hem yurtiçinde hem yurtdışında büyük başarılar imza atmasında etkili olmuştur. Ayrıca bu kurumlardan bazıları sağladıkları online destek sistemleri sayesinde halkın kurum bünyesindeki bilgiye ulaşımını kolaylaştırmaktadır. Araştırma kurumları yalnızca kendi hazırladıkları projeleri değerlendirmekle kalmaz, ülke içi ve dışından gönderilen her türlü makale ve projeye ılımlı bir biçimde yaklaşır ve bazılarını burs sağlarlar. Bu şekilde araştırma ve geliştirmeye önem verirler. Bu önem G.Kore’de bir devlet politikası haline gelmiştir.

Bilimsel bilgi üretmek, bunu teknolojiye yorumlamak ülkenin kalkınma sürecinde ivme kazanmasını ve bu sürecin sürdürülebilir hale gelmesini sağlamaktadır. Güney Kore’nin başarısının altında yatan temel faktörde izlediği bu politikadır. Bir başka ifadeyle; G.Kore, bir taraftan üniversitelerin araştırma faaliyetlerine verdiği destek ve üniversite sanayi işbirliğinin sağlanması, öte yandan devlet destekli ve özel araştırma kurumlarına

ve enstitülerine yönelik yatırımlarda bulunması sayesinde jenerik teknolojiler üretebilen bir ülke haline gelmiştir. Yukarıda değindiğimiz bu üçlü sarmal yapı (üniversiteler, devlet destekli araştırma kurumları ve enstitüler, özel araştırma enstitüleri) G. Kore'yi dünya ekonomik platformunda üst sıralara doğru tırmandırmıştır.

Çarpıcı Bulgular

Economist dergisinin “Asya'nın en hırslı ülkesi” diye tanımladığı Güney Kore, kalkınmakta olan ülkeler içinde sanayileşmiş ülkelerle arasındaki farkı en hızlı şekilde kapayan ülke olma başarısını göstermiştir. Bu başarının arka planını dönemler itibariyle hem sanayideki gelişmeler hem de bilim ve teknoloji bağlamında ele alacak olursak:

1948 yılında kurulan G. Kore'de 1950'li yıllardan bu yana, kararlı ve sistemli bir şekilde bilim ve teknoloji politikaları izlemiştir.

1960'larda, G. Kore, ithal ikamesine dayalı bir sanayileşme politikası izlemiştir. Tüketim malı üreten sanayiler desteklenmiş; hafif sanayiler ihracata yönelik olarak genişletilmiştir. Bilim ve teknoloji alanında izlenen politika ise, bilim ve teknoloji altyapısı ve eğitimin güçlendirilmesi ve yabancı teknoloji ithalinin özendirilmesi yönündedir. 1966'da, sınaî teknoloji araştırmaları için Kore Bilim ve Teknoloji Enstitüsü (KIST) kurulmuştur. 1967'de de Bilim ve Teknolojiyi Teşvik Yasası yürürlüğe girmiştir.

1970'lerde, ağır sanayi ve kimya sanayinin genişletilmesine başlanmıştır. Yabancı sermaye ithali yerine teknoloji ithaline önem verilmiş ve sanayinin, ihracata yönelik olarak rekabet yeteneği güçlendirilmiştir. Buna paralel olarak, bilim ve teknoloji alanında da, teknik eğitim genişletilmiş; ithal edilen teknolojinin uyarlanmasına yönelik kurumsal mekanizmalar geliştirilmiş ve sanayinin gereksinmelerine yanıt verecek uygulamalı araştırmalar teşvik edilmiştir. Teknoloji geliştirmeyi ve mühendislik hizmetlerini teşvik eden iki yasa bu dönemde yürürlüğe girmiştir.

1980'lere gelindiğinde, artık, karşılaştırmalı üstünlüğe sahip bir sanayi yapısına doğru dönüşümü; makine ve elektronik sanayileri gibi, teknoloji-yoğun sanayilerin genişletilmesini ve kalifiye insan gücü yetiştirilmesi teşvik edilerek sanayide üretkenliğin yükseltilmesini esas alan bir sanayi politikası izlenmeye başlanmıştır.

Bu dönemde bilim ve teknolojide izlenen politika ise, üstün niteliklere sahip bilim adamı ve mühendis potansiyelinin geliştirilmesi, ülkenin teknoloji yeteneğini yükseltmeye yönelik Ulusal AR-GE Projeleri'nin yürürlüğe konulması ve sınaî teknoloji geliştirme faaliyeti ile özel sektör kuruluşlarının kendi laboratuvarlarını kurmalarının desteklenmesi olmuştur.

1990'larda temel politika, sanayinin bir bütün olarak rekabet edebilirliğinin sağlanmasıdır. Sanayi yapısının yeniden düzenlenmesi; teknolojik inovasyon; enformasyon şebekesinin geliştirilmesi; insan kaynaklarının ve diğer kaynakların etkin kullanımı, bu dönemde izlenen sanayi politikasının kilit noktalarıdır. Buna paralel olarak bilim ve teknoloji politikasında öne çıkan noktalar ise, Ülkeyi 21. Yüzyıl'a taşıyacak bilim ve teknoloji alanlarına odaklanmış bulunan Ulusal AR-GE Projeleri'nin takviye edilmesi, talebe yönelik teknoloji geliştirme sistemlerinin güçlendirilmesi ve AR-GE sistemi ile ulusal enformasyon şebekesinin dünya ile bütünleşmesinin sağlanmasıdır.

Bugün G. Kore'nin önüne koyduğu hedef, 21. Yy.da, bilim ve teknolojide, G-7 ülkelerinin düzeyine erişmektir. Lokomotif sanayilerin rekabet gücünü artırmak ve geleceğin sanayilerinin temellerini atmak için, stratejik öneme sahip yüksek teknoloji alanları; yeni biyoteknoloji ve ileri malzeme teknolojileri gibi jenerik teknolojiler; mühendislik bilimleri; uzay ve havacılık, okyanus, nükleer enerji ve ileri hassasiyet teknolojileri gibi disiplinler arası teknolojiler; ve "büyük bilim", ulusal açıdan öncelik verilecek alanlar olarak kabul edilmiştir.

Öneriler

G. Kore'nin henüz 59 yıllık bir ülke olmasına rağmen bilimsel bilgiye ve teknolojiye verdiği değer ve bu değerın ülke politikalarını doğrudan şekillendirmesi dolayısıyla aldığı mesafe düşündürücüdür. Kat ettiği bu yol dolayısıyla Güney Kore gelişmekte olan ülkeler ve Türkiye için güzel bir model olabilir mi? sorusu akla gelmektedir. Bu çalışmayla söz konusu gelişmeler üzerine G. Kore'nin durumu tek taraflı olarak ortaya konmaya çalışılmıştır. Bu bağlamda Türkiye'nin izlediği yol ayrı bir çalışma olarak ele alınabilir.

Türkiye ve Güney Kore hemen hemen aynı başlangıç şartlarına sahip olmasına rağmen gelinen nokta itibariyle farklılık arz etmektedir. Bir başka çalışmayla bu iki ülkenin kurulduğu günden bu yana izlediği eğitim ve teknoloji politikaları karşılaştırmalı olarak analiz edilerek Türkiye açısından daha somut sonuçlara ulaşılabilir.

KAYNAKÇA

KİTAPLAR

Amsden, Alice H.; 'Asia's Next Giant – South Korea and Late Industrialization', **Oxford University Press**, 1989, p389.

Cathie, John; 'Food Aid and Industrialisation - The Development of the South Korean Economy', **Avebury - Gower Publishing Group**, England, 1989, p. 217.

Country Profile - South Korea 2005, **The Economist Intelligence Unit**, United Kingdom, 2005, p. 59.

Dura, Cihan; **Düşünme, Araştırma ve Yazma Yöntemleri (Ekonomiden ve Diğer Bilimlerden Örneklerle)**, Erciyes Üniversitesi İ.İ.B.F Yayını, 2004, Kayseri, 336s.

Freeman C., Soete L. "Yenilik İktisatı" ,**TÜBİTAK**, Kalkan Matbaacılık, 2003, Ankara, s. 513.

Hobday, Michael; 'Innovation in East Asia - The Challenge to Japan', **Edward Elgar Publishing Company**, 1995, p 387.

Joonghae, Suh; Derek, H.C Chen; '**Korea as a Knowledge Economy (Evolutionary Process and Lessons Learned)**' WBI Development Studies, WBI World Bank Institute and KDI Korea Development Institute, Washington, DC, 2007, p:187.

Karabiber, Mustafa; 'Kore Kalkınmasının Temelleri ve Türk-Kore İlişkileri', **Hazine Müsteşarlığı Ekonomik Araştırmalar Genel Müdürlüğü**, Ankara, Temmuz 1997, 314s.

Korea and the Knowledge-based Economy – Making The Transition', **World Bank Institute**, 2000, p. 135.

Korea Information Service; Facts About Korea, National Information Agency, 1999, Seoul, Republic of Korea, 217s.

Kozlu, Cem; ‘Türkiye Mucizesi İçin... Vizyon Arayışları ve Asya Modelleri’ **Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları**, Haziran 1999, İstanbul, 471s.

Lee, Hang Koo; Han, Jeong-Cheol; ‘New Opportunities for a Strategic Partnership Between Korea and Turkey’ , **KIET, KIEP**, November 1999, p 206.

Murray, Michael P.; ‘Subsidizing Industrial Location - A Conceptual Framework with Application to Korea’ , **The World Bank**, 1988, p. 386.

Nakip, Mahir; Asuman Akdoğan; **Üniversite – Sanayi İşbirliğinde Tarafların Algılamaları ve Beklentileri (Kayseri’de Bir Uygulama)**, Kayseri Ticaret Odası Yayınları:26, 1999, Kayseri, 74s.

OECD: Main Science and Technology Indicators, Volume 2007/1, Paris, Fransa, 98s.

Savaş, F.Vural; **Kalkınma Ekonomisi**, Beta Yayınları, 1975, İstanbul, 313s.

Shinohara, Miyoehei; Yanagihara, Toru; Kim, Kwang Suk; ‘The Japanese and Korean Experiences in Managing Development’ , **World Bank Staff Working Papers, Number 574**, p.387.

The World Bank: World Development Indicators 2007, Washington, D.C., USA, April, 2007, 402p.

TÜSİAD: Ulusal İnovasyon Sistemi Kavramsal Çerçeve, Türkiye İncelemesi ve Ülke Örnekleri, Ekim 2003, İstanbul, Yayın No: Tüsiad – T/2003/10/362, 263s.

MAKALELER

Alpar, M.Ali; ‘**Eğitim ve Bilim**’, Temel Eğitim Bilim,Eğitim ve Toplumsal Gelişme, TÜBA Bilimsel Toplantı Serileri:8, ss. 23-28, Haziran 1997, Ankara.

Ansal, Hacer; ‘Geçmiş ve Gelecekte Ekonomik Gelişmede Teknolojinin Rolü’ ,**Türkiye Mühendis ve Mimarlar Odası Birliği; Teknoloji**, Kozan Ofset, Mayıs 2004, s.35–59.

Çengel, A.Yunus; ‘**Üniversitelerin Ülke Kalkınma ve Gelişmesindeki Rolü**’, Alternatif Bakış Dergisi: Eylül Ekim 2005, s.7.

Dev Satranç Tahtası, www.ozetkitap.com/dev_satranc_tahtasi.pdf Erişim Tarihi: 20.08.2005.

Dura, Cihan; ‘Üniversite – Sanayi İşbirliği Üzerine Bir Deneme’ **A. Ü. Siyasal Bilgiler Fakültesi Dergisi**, Cilt: 49, Sayı: 3-4, Haziran-Aralık 1994, s. 101 – 117.

Duran, Mustafa Sungur; ‘Kalkınma Stratejileri ve Teşvik Politikalarının Belirlenmesi’ **Hazine Dergisi**, Sayı: 5, Ocak 1997, s. 27 – 45.

Durgut, Metin; Müfit Aksoy; ‘Bölgesel Teknolojik Kalkınma Stratejisi’ **Türkiye Mühendis ve Mimarlar Odası Birliği; Teknoloji**, Kozan Ofset, Mayıs 2004, s.221–251.

Ercan, Nihal Yener; ‘**İçsel Büyüme Teorisi: Genel Bir Bakış**’, ekutup.dpt.gov.tr/planlama/42nciyil/ercanny.pdf Erişim Tarihi: 17.06.2006.

Gökçora, İ. Haluk; ‘TÜBİTAK 2005: Türk-Bilim İnsanları Nerede?’, **Bilim, Eğitim ve Düşünce Dergisi**, Cilt:5, Sayı:2, Haziran 2005, s.17–26.

Göker, Aykut; ‘**Bilim ve Teknoloji Politikalarına Giriş İçin ‘Enformasyon Toplumu’ Üzerine Kavramsal Bir Yaklaşım Denemesi**’,

Bilim Teknoloji İnovasyon Politikaları Tartışma Platformu, <http://www.inovasyon.org/getfile.asp?file=AYK.Mulkiye.Der.Ag.01.pdf> Erişim Tarihi: 05.09.2005.

Göker, Aykut; ‘**Pazar Ekonomilerinde Bilim ve Teknoloji Politikaları ve Türkiye**’ Bilim Teknoloji İnovasyon Politikaları Tartışma Platformu, Mart 2004, http://www.inovasyon.org/getfile.asp?file=AYK.TMMOB_Teknoloji_Nisan2004_web.pdf Erişim Tarihi: 30.08.2005.

Göker, Aykut; ‘**Ulusal İnovasyon Sistemi Açısından Üniversite – Sanayi İşbirliği**’, Bilim Teknoloji İnovasyon Politikaları Tartışma Platformu, Ağustos 2001,

http://www.inovasyon.org/getfile.asp?file=AYK.MMO_Ist_Eylul01Rev_1.pdf Erişim Tarihi: 05.09.2005.

Göker, Aykut; ‘**Üniversite – Sanayi İşbirliğini Doğuran Nedenler**’, TMMOB Fizik Mühendisleri Odası VI. Fizik Mühendisliği ve Teknik Kurultayı, 6 Mart 1996, Ankara, http://www.inovasyon.org/getfile.asp?file=AYK.FizikMuhOd_panel96.pdf Erişim Tarihi: 05.09.2005.

Gönel, Doğaner Feride; ‘**Güney Kore - Türkiye Planlı Kalkınma Deneyimlerinin Karşılaştırması**’, www.yildiz.edu.tr/~gonel/akademikdosyaları/yayinlar/13.pdf Erişim Tarihi: 22.08.2005.

Güvenç, Bozkurt; ‘**Türkiye’de Sosyal Bilimler Gelişmeler ve Süreklilikler**’, Dünya’da ve Türkiye’de Bilim, Etik ve Üniversite, TÜBA Bilimsel Toplantı Serileri:1, ss. 23-37, Mayıs 1994, Ankara.

Gülmez, Ahmet; ‘**Türkiye – Güney Kore Teknoloji Politikaları Karşılaştırması**’, Sakarya Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi, ss. 1-15, www.iibf.sakarya.edu.tr/tm/agulmez.pdf Erişim Tarihi: 21.08.2005.

Gürak, Hasan; ‘**Teknolojik Verimlilik Artışı Uzun Dönem Büyüme**’, Sakarya, 2004, <http://econwpa.wustl.edu:8089/eps/ge/papers/0403/0403005.pdf> Erişim Tarihi: 28.08.2005.

Güvenç, Bozkurt; ‘**Türkiye’de Sosyal Bilimler Gelişmeler ve Süreklilikler**’, Dünya’da ve Türkiye’de Bilim, Etik ve Üniversite, TÜBA Bilimsel Toplantı Serileri:1, ss. 23-37, Mayıs 1994, Ankara.

İnam, Ahmet; ‘Teknoloji-Bilim İlişkisinin İnsan Yaşamındaki Yeri’, **Türkiye Mühendis ve Mimarlar Odası Birliği; Teknoloji**, Kozan Ofset, Mayıs 2004, s.15–34.

Kiper, Mahmut; ‘Teknoloji Transfer Mekanizmaları ve Bu Kapsamda Üniversite-Sanayi İşbirliği’ **Türkiye Mühendis ve Mimarlar Odası Birliği; Teknoloji**, Kozan Ofset, Mayıs 2004, s.59–123.

Ortaş, İbrahim; **ÜNİVERSİTE VE TOPLUM: Üniversite Özerkliği Nedir?**, www.universite-toplum.org/pdf Erişim Tarihi: 20.04.2006.

Öğüt, Kaan; ‘İçsel (Endojen) Büyüme Kuramları’, Aydınlanma 1923, S.43, http://www.aydinlanma1923.org/sayi/43/A1923_43_4OGUT.pdf Erişim Tarihi: 20.09.2005.

Shinohara, Miyoehei; Yanagihara, Toru; Kim, Kwang Suk; ‘The Japanese and Korean Experiences in Managing Development’, **World Bank Staff Working Papers, Number 574**, p. 1-70.

Soyak, Alkan; ‘Teknolojik Gelişme: Neoklasik ve Evrimci Kuramlar Açısından Bir Değerlendirme’, Marmara Üniversitesi, İİBF, İktisat Bölümü, Ekonomik Yaklaşım, Cilt 6, S.15, Kış 1995, <http://mimoza.marmara.edu.tr/-asoyak/neoklasik-evrimci.pdf> Erişim Tarihi:20.08.2005.

Şener, H. İbrahim; **Lizbon Stratejisi ve Türkiye’nin Rekabet Gücü**, www.dtm.gov.tr/ead/DTDERGI/Nisan2004/Lizbon.htm - 338k dtm Erişim Tarihi: 20.08.2005.

TÜBİTAK: Altıncı Bilim ve Teknoloji Yüksek Kurulu Toplantısı, Kararlar ve İlgili Dokümanlar, www.tubitak.gov.tr/btpd/btyk/btyk6.pdf Erişim Tarihi: 21.08.2005.

TÜBİTAK: Türk Bilim Ve Teknoloji Politikası 1993–2003, www.tubitak.gov.tr/btpd/btyk/BTYK1993-2003.pdf Erişim Tarihi: 21.08.2005.

TÜBİTAK-BTPD: Güney Kore Bilim ve Teknoloji Programı, www.tubitak.gov.tr/btpd/btspd/biltekyo/gkore.html Erişim Tarihi: 23.10.2005.

Yavilioğlu, Cengiz; ‘Geri Kalmışlık Olgusu ve Ekonomistik Kalkınma Teorileri (Eleştirel Bir Yaklaşım)’, C.Ü. İktisadi ve İdari Bilimler Dergisi, Cilt: 3, Sayı: 2, 2002, <http://www.cumhuriyet.edu.tr/edergi/makale/147.pdf> Erişim Tarihi:20.09.2005.

Yavilioğlu, Cengiz; ‘Kalkınmanın Anabilimsel Tarihi ve Kavramsal Kökenleri’, C.Ü. İktisadi ve İdari Bilimler Dergisi, Cilt: 3, Sayı: 1, 2002, <http://www.cumhuriyet.edu.tr/edergi/makale/133.pdf> Erişim Tarihi:20.08.2005.

Yener, Ercan, Nihal; ‘İçsel Büyüme Teorisi: Genel Bir Bakış’, DPT-Stratejik Araştırmalar Dairesi Başkanlığı Planlama Dergisi Özel Sayı - DPT’nin Kuruluşunun 42.

Yılı, Ankara, 2000, <http://ekutup.dpt.gov.tr/planlama/42nciyil/ercanny.pdf> Erişim Tarihi: 21.09.2005.

Yücel, İ. Hakkı; '**Bilim Teknoloji Politikaları ve 21. Yüzyılın Toplumu**', DPT: Sosyal Sektörler Ve Koordinasyon Genel Müdürlüğü Araştırma Dairesi Başkanlığı Ağustos 1997, <http://ekutup.dpt.gov.tr/bilim/yucelih/biltek.pdf> Erişim Tarihi: 20.08.2005.

Yülek, A, Murat; '**İçsel Büyüme Teorileri, Gelişmekte Olan Ülkeler ve Kamu Politikaları Üzerine**', Hazine Dergisi, Sayı: 6, Nisan 1997, <http://www.hazine.gov.tr/makaleler/myulek.pdf> Erişim Tarihi: 20.09.2005.

İSTATİSTİK VERİLER

ASIANINFO.ORG: Links to Colleges and Universities in South Korea, http://www.asianinfo.org/asianinfo/education/colleges/south_korea.htm, Erişim Tarihi: 03.09.2005.

BOK: The Bank of Korea, <http://www.bok.or.kr/eng>, Erişim Tarihi: 19.09.2005

Country Report South Korea – Country Profile 2003/2004, **The Economist Intelligence Unit**, United Kingdom, February 2003, p. 18-29.

DEİK: G. Kore Ekonomisi ve Türkiye ile İlişkileri Şubat 2004, www.deik.org.tr/bultenler/20042915218gkore-ocak2004.pdf Erişim Tarihi: 21.08.2005.

DPT: Dünyada Küreselleşme ve Bölgesel Bütünleşmeler Alt Komisyon Raporu, <http://ekutup.dpt.gov.tr/kuresell/oik440.pdf> Erişim Tarihi: 23.08.2005.

Industrial Training and Development Project, **ILO**, Nisan 1989, s. 1-4.

KAEA, Korea-America Economic Association, <http://econweb.tamu.edu/kaea/index> Erişim Tarihi: 20.09.2005.

KAFA, The Korea-America Finance Association, <http://members.tripod.com/kafa/> Erişim Tarihi: 20.09.2005.

KDI, Korea Development Institute, http://www.kdi.re.kr/kdi_eng/main.jsp Erişim Tarihi: 21.09.2005.

KEA, The Korean Economic Association, <http://www.kea.ne.kr/renewal/english> Erişim Tarihi: 21.09.2005.

Korea Information Service; Facts About Korea, National Information Agency, 1999, Seoul, Republic of Korea, 217s.

KREI, Korea Rural Economic Institute, <http://www.krei.re.kr/en/index.php> Erişim Tarihi: 22.09.2005.

OECD: Main Science and Technology Indicators, Volume 2007/1, Paris, Fransa, 98s.

PASİAD; Pasifik Ülkeleri ile Sosyal ve İktisadi Dayanışma Derneği, www.pasiad.org/linkler.php - 31k Erişim Tarihi: 20.08.2005.

RIES, Research Institute of the East-West Economy & Society, <http://hopia.net/ries/index.html> Erişim Tarihi: 28.09.2005.

The World Bank: World Development Indicators 2007, Washington, D.C., USA, April, 2007, 402p.

TÜSİAD: Ulusal İnovasyon Sistemi Kavramsal Çerçeve, Türkiye İncelemesi ve Ülke Örnekleri, Ekim 2003, İstanbul, Yayın No: Tüsiad – T/2003/10/362, 263s.

UNIVERSITY OF CONNECTICUT: Economic Departments, Institutes and Research Centers in the World, South Korea, <http://edirc.repec.org>, Erişim Tarihi: 17.09.2005.

ÖZGEÇMİŞ

Bekir Yılmaz 09.09.1978 tarihinde Ankara’da doğdu. İlk ve orta öğrenimini Ankara’da tamamladıktan sonra Uludağ Üniversitesi İ.İ.B.F Çalışma Ekonomisi ve Endüstri İlişkiler Bölümüne devam etti. 1999 yılında Uludağ Üniversitesinden mezun oldu. Aynı yıl askerlik vazifesini yapmak üzere Ağrı’ya gitti. 14.09.2001–14.06.2002 tarihleri arasında Orta Doğu Teknik Üniversitesi Yabancı Dil Sertifika programına katıldı. Programı başarı ile tamamlayıp İngilizce Yeterlilik Sertifikası aldı. 2004 yılından beri Erciyes Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü İktisat Anabilim Dalı’nda yüksek lisans öğrenimi görmektedir.

Adres : Merkez Mah. Bayındır Sok. No: 15-11

Pursaklar / ANKARA

Tel : 0 505 809 98 13

E-mail : bekirmaz@hotmail.com